

BAPTISTÆ
MANTUANI
CARMELITÆ
ADOLESCENTIA,
SEU
BUCOLICA,

Brevibus *Jod. Badii* commentariis
illustrata.

His accesserunt *J. Adarmelii*
in singulas Eclogas argumentum,
cum annotatiunculis ejusdem in loca
aliquot obscuriora.

Accessit & Index, non ille vetus
& indigestus, sed novus omnino, ac
loculpletior multò,

Opera *Barth. Laurentii*.

LONDINI:

Excudebat *E. F.* pro Societate
Stationariorum. MDCLXXII.

BAPTISTA MANTUANUS
CARMELITA,

PARIDI CÆRESARIO

S. P. D.

Audi, ô Parli, ænigma perplexum, quod Oedipus
ipse non solveret. Ego quinquagenarius, &
jam consenescens, adolescentiam meam repe-
ri; & habeo adolescentiam simul & senectam.
Sed nè longâ ambage te teneam, nodum hunc dissolvo.
Anno præterito, cùm Florentiâ rediens, Bononiam per-
venissem, intellexi apud quendam literatum virum esse
quendam libellum meum, quem olim ante religionem,
cum in gymnasio Paduano philosophari inciperem, lu-
lens excuderam, & ab illâ ætate *adolescentiam* vocave-
ram. Carmen est Bucolicum, in octo Eclogas divisum,
quod jamdiu tanquam abortivum putabam abolitum.
Ibi id rescivi, Saturninâ fame repentè sum percitus,
& cogitavi quonam pacto possem proli meæ inferre per-
niciem. Juvantibus ergò amicis, libellum mihi ven-
didi, ut perderem, quem suspicabar erratis non posse
conscire: at ubi intellexi, & alia quædam exemplaria
superesse, visum est præstare, hoc quod vendicaram emen-
dare, emendatûmque edere, ut ejus editione, cætera, quæ
continent multa nimis juvenilia, deleantur. Hoc igitur sic
astigatum, duabus aliis eclogis, quas in religione luci, in

calce subjunctis, tibi, & Pari, juvenis antiquæ nobilitati
& studiorum, ac omnium bonarum artium amantissimæ
nostraque urbis decus egregium, libentissimè dono; un-
quando tetricis illis philosophiæ ac theologiæ lucubratio-
nibus, quibus assiduè vacas, fatigatus fueris, habeas in-
cundulam hanc lectiunculam, quâ tanquam ludo quod-
dam blandulo, sed liberali, lassum legendo reparetur in-
genium. Omnes autem penès quos immatura illa sunt
exemplaria, quæ dixi, rogatos volo, ut si quid unquam
fuit eis dulce meum, confestim exurant, nec ullo pacto
supereffe permittant. Accipe ergò, Pari suavissime, libe-
lum & autorem; & ambobus, tanquam rebus tuis, tu
deinceps utaris arbitrio. Vale.

Calend. Septem. Ann. MCCCCXCVIII

Ann

*****
Annotatiunculæ aliquot in subsequentem li-
brum; ex epistola quadam J. Murelii, ad
Paulum Ruremundensem.

SED ut (inquit) ex ordine à te quasitis respondeam,
hæc accipe: in tertia Ecloga, quod Thracius Hebrus Or-
pheæ flevisse dicitur, rectè ais, id tibi ex quarto Georgicò
Virgilii non constare; cum ibi non Orpheæ, sed ejus uxorem
Eurydicen Hebrus flevisse dicatur. Adducendum itaque fuit
testimonium Ovidii ita scribentis;

Te mœstæ volucres, Orpheu, te turba ferarum,
Te rigidi silices, tua carmina sæpe secutæ
Fleverunt sylvæ, positis te frondibus arbos
Tonsa comas luxit, lacrymis quoque flumina dicunt
Increvisse suis.

Hic enim per flumina, Thracia fluvii, & cum primis He-
brus (quod sequentia indicant) significatur.

VII Venio ad patinam Æsopi, cujus mentio fit in quinta Ec-
loga. Qualis autem ea fuerit, docet Plinius in decimo natu-
ralis historia, cap. 51. his verbis; Maximè tamen insignis
est in hac memoria, Clodii Æsopi tragici histrionis pati-
na, sexcentis sextertiis taxata: in qua posuit aves cantu a-
liquo, aut humano sermone vocales, nummis sex singulas
coemptas, nullâ aliâ inductus suavitate, nisi ut in iis i-
mitationem hominis manderet, nè quæstus quidem suos
revertitis, illos opimos & voce meritos: dignus prorsus
nilio, à quo diximus devoratas margaritas. Non fit tamen
(ut verum fatear) facile inter duos judicium turpitudi-
nis, nisi quoddam minus est, summas rerum naturæ opes,
quàm hominum linguas cœnasse. Hactenus Plinius. Ter-
tio quoque quæsitum est, super illud sexta Eclogæ, Nec nemus Æge-
riæ sonipes, nec vir bonus urbem, cur Ægeriæ nemus, quod
ab Aricia non procul abest, equi defugiant. Hujus rei causam
apud Græcos Callimachus (teste Servio) tradidit, apud no-
stros vero Ovidius in 3. Fastorum inquit;

Vallis Aricinæ sylvâ præcinctus opacâ

Est locus antiquâ religione sacer.

Hic latet Hippolytus toris distractus equorum,
Unde nemus nullis illud aditur equis.

Et ante Ovidium, Maro in septimo *Aeneidos*;
Unde etiam templo Trivix, lucisque sacratis
Cornipedes arcentur equi, quodd littore curtum
Et juvenem monstris pavidis effudere marinis.

Præterea cognoscere cupis quem accipiendum censeam per
Nursinum senem in octava *Elogia*, cuius fato juga inclina
dicuntur. Senex hic, divus pater Benedictus intelligendus est
qui in Nursia, vel civitate Piceni, vel Provincia ortus, mo
nasterium condidit primum in monte aliquo regionis illius
deinde cum religionis fratribus in Cassentum montem migra
vit, ibique Apollinis sano in divi Joan. Baptista sacellum com
mutato, virtutibus, miraculisque claruit; & tandem visa de
funditus, ibique in sacello prædicto sepultus, juga illa montem
immortali nomini sui memoria illustravit. Postremo rogamus
quonam modo defendatur Latinitas orationis illius in *Elogio*
nona; Hæc armenta quibus caput à tellure levatur Al
telus, & qui sunt longa internodia erorum. Mirari enim
antecedenti plurali numeri subiectum alterum plurali nume
ri, alterum singulari relativum. Sæpe igitur figuratam esse
poeta locutionem. Teste namque Prisciano, lib. 17. diversi in
terdum numeri construuntur. Salust. in *Catalinario*. Inter
servitia repudiabat, cuius initio ad eum magnæ copæ
concurrabant. Cuius enim singulari, ad rem retulit, id est
eius res, viz. servitorum. Tibullus; Vos quoque abesse præ
cul jubeo, discedite ab aris Cui tulit hesternâ gaudia no
stra Venus. Cui subintellige turbæ, vel multitudini. Ita
hic, Cui gregi armentorum, vel armento. Haften, *Atarmelin*

A D E L O N.

Totum hoc poema constat dramatico genere. Nam au
nusquam loquitur, nisi pastorali personâ assumptâ, quam,
inquit Badius, interdum sub Candidi nomine assumit, &
Contendit idem Badius, pastorale decorum sermonisque Bu
colici tenuitatem hic magis anxie observatam, quam in
rone. Qualitas carminis, hexametra Bucolica; stylus
cili, Bucolica congruens; persona fere argumenti nomi
fortiuntur.

BAPTIST

*****
BAPTISTÆ MANTUANI,
CARMELITÆ THEOLOGI,
A DOLESCENTIA,

Indecem Eclogas divisa.
AD PARID. CÆRESARIUM.
ECLOGA I.

De honesto amore, & felici ejus exitu,
Inscripta FAUSTUS.

JOAN. MURMELII argumentum.
Antiquos repeti vult Fortunatus amores,
Obsequitur Faustus, referens connubia lata.

COLLOCUTORES,
Fortunatus & Faustus.

Fausste, precor, gelida quando pecus omne sub umbra
Ruminat, antiquos paulum rectennis amores:
Nè, si forte sopor nos occupet, ulla ferarum,
Qua modo per segetes tacite insidiantur adultas,
Sæviant in pecudes, Mellior vigilantia somno.

Fausste, precor, &c.] Hæc prima Ecloga De honesto amore & felici ejus exitu inscribitur, non sine ratione. Nam hoc nondum religionem professus, hæc veluti ingenii sui præludia composuerat, ad poësim haud dubie natus autor, tamen quia nè tunc quidem quidquam inhonestum, aut concipere, aut edere voluisset, nunc cum recognosceret, si offendisset, nimirum rejicisset. Proinde, nè si de amoribus titulum quispiam severus religiosus lectitans assugeret, inscripsit de amore honesto, quo revera nihil est homine dignius. Hic autem amor honestus describitur, quia affectione matrimoniali initus. Additur autem, & felici ejus exitu, ut eos qui amare volent, ad honestum amorem invitet; quippe cujus felix est exitus. Nam de lu-

BAPTISTÆ MANTUANI

bricis & inhonestis ferè dicitur à compatriota ejus, in
 confimili opere, — *Et quisquis amores Aut metuit dul-*
ces, aut experietur amaros. Personæ, ut in præambulo
 diximus, etiam hic ab officio & rebus denominantur
 Faustus, & Fortunatus. Nam utrumque in bonum sonat
 ut, *Fortunate senex, &c.* Et, *O fortunatos nimium bona*
sua norint, Agricolas! Et rursus, *O fortunati, quorum jam*
mania surgunt! Præterea, *Fortunatum & ille, deos qui no-*
vit agrestes. Faustus autem, si ad vocem alludere lubet,
 videretur quasi sautus, aut favore auctus, aut favore stans.
 Ordo, quem non ubique (quia opus non erit) repetemus,
 hic est: *ô Fauste, quando]* id est, quandoquidem, *omne pe-*
cus ruminat] id est, remandit prius in ventrem immissa,
sub umbra gelida] id est, temperie frigida (Persius autem
 dicit, *Et patula pecus omne sub ulmo est]* præcor rectemus
 amores antiquos] id est, honestos, quales erant antiquis.
 Unde Phavorinus apud Gel. lib. 1. cap. 10. ad juvenem nimis
 antiquè loquentem, *Sed antiquitatem tibi placere ais,*
quod honesta, bona, sobria, & modesta sit: Vive ergo mori-
bus præteritis, loquere verbis præsentibus. Antiquum e-
 tiam solet accipi pro charo, quod amici, & vina, & cætera
 id genus, ut quæque veterrima, ita charissima nobis esse
 soleant. Macrobius in 1. Saturn. *Hinc est quod mihi*
quoque institutione tuâ nihil antiquius æstimatur, &c. Ve-
 runtamen hic potius accepero pro honestis, & antiquis
 Congruentibus. Id autem epitheton decenter additur, quod
 sine eo Servius velit amores lubricos dici. Nam qui ho-
 nestatis & Religionis est, numero unitatis efferri solet.
 Veruntamen amores etiam honestos dici testatur Cicero
 in Offic. sic dicens, *Faciem honesti vides, qua si oculis*
cerneretur, mirabiles amores (ut ait Plato) excitaret sa-
piencia. Recitemus ergo amores antiquos. Nè si *formi-*
sopor] id est, profundus somnus, *nos occupet]* videlicet
oscitantes, Ulla] id est, quævis ferarum, quæ insidiantur
 modò tacitè per segetes *adultas]* id est, maturos, *sa-*
viat in pecudes] quod docet Maro in Culice. *Fortunatus*
 scilicet est *melior somno]* Generale Adagium, quod antequam
 confirmat.

Antiquum.

par.

extra

et.

FAUSTUS, Ecloga I.

Faust. *Hic locus, hac eadem sub qua requiescimus ardor,*

*Scit quibus ingemui curis, quibus ignibus arsi,
Ante duos, vel (n' memini malè) quattuor annos.
Sed tibi, quando vacat, quando est iuunda relatus,
Historiam, prima repetens ab origine, pandam:
Hic ego dum sequerer primis armenta sub annis,
Veste solo strata, sedi, jacentque supinus,
Cum gemitu & lacrymis mea tristitia fata revolvebam:
Nulla quies mihi dulcis erat, nullus labor, ægra
Pellere i sensu iners, & mens torpore sepulchra,
Ut stomachus languentis erat, quem nulla ciborum
Blandimenta movent, quem nulla invitat oreis.
Carminis occiderat studium: Non nulla sonabat
Fistula disparibus calamis, odiosus & arcus,
Funda odiosa, canes odiosi, odiosa voluorum
Præda, nucum calices cultro enucleare molissimum
Texere fiscellam junco, vel vimine piscem
Fallere, scrutari nidos, certare palæstrâ,
Sortiri digitis res injucunda, voluptas
Magna prius, tanti dum mens erat inscia morbi:
Colligere agrestes uvæ, & fraga perosus.*

Hic locus] Sermo est, ut dixi, merè pastoralis, & ita aptus ac proprius. *Scit quibus ingemui curis*] Testimonio rem firmat, & ad tela Cupidinis alludit, qui alteri manu tela, altera gestat flammæ. Unde Maro Mantua: *At regina ravi jamdudum saucia curâ, Vulnera alit venis, & cæco carpitur igni.* Nam vulnus telo fit; unde saucia curis dicta. Nam cura secundum Servium dicitur *Cura* tur, quod cor urat. Quocirca hinc bene dicit, *Ingemui*] *Ingemere*. id est, iotus & in præcordiis, vel multum ingemui curis; quia Res est solliciti plena timoris amor. Quibus *ignibus*] Quasi dicat, flagrantissimis aut cæcis: ut ille, *Et cæco carpitur igni.* Ignis autem aliquando amor *Ignis* dicitur: ut, *Si quos aut Phyllidis ignes, Aut Alconis habes fauces.* Aliquando amatus: ut, *at mihi sese offert, utro mens ignis, ardet.* Vel, ut meminerit, quod factum non censeret, quia meminere *Quando*] id est, quandoquidem. *Quando* *Jucunda*

BAPTISTÆ MANTUANI

Juunda relatu] id est, dum refertur, & recensetur, vel ut
referatur. Est autem posterius supinum, quod eo modo
cum omnibus adlectivis construi docet Valla. *Prima*
repetens ab origine] Maronianum est. *sub primis annis*
Stratus. quia primus furor amorum gravissimus est, cum inex-
perta exerceat pectora. *Veste solo*] id est, per terram.
Strata] id est, extensa. Dicitur etiam solum sterni flo-
ribus. *Sedi*] id est, resedi defessus. *Dum sequer*] id est,
Iners. sequi deberem. *Jaculque supin*] quod amans est. *Sen-*
sus iners] id est sine arte & industria. *Mens torpore se-*
pulta] id est, hebetata torpore ex languore orto. *Ut sto-*
machus languens erat Quem] scilicet stomachum, *Nulla*
Orexi. *invitat orexi*] id est, nullus appetitus, aut nullus vomitus,
sive ructatio. *Orexi* enim Græcum est, & idem est quod
appetitus. Ex vomitu autem appetitus nascitur: unde e-
tiam apud Plinium in Epistola pro vomitu accipitur. Er-
rant autem qui Latine *oris exitum* interpretantur. Nam
os oris primam producit: hoc autem corripitur, ut hinc,
& à Juvenal. Stat. 6. *Rabidam facturus orexi*: & Stat. 1.
Hinc surgit orexi, Hinc stomacho bilis. Carminis occiderat
studium.] Commemorat ferè quæ pastorem oblectare so-
lent, & primum fistulam: de qua Æneid. 3. de Poly-
phemo loquens, ait Maro, *Solamenque mali de collo fistula*
pender. *Disparibus calamis*] Emphaticòs quidem dicit,
nec etiam artificiosissimos, ut est disparibus calamis com-
pacta; ut in Bucol. Maro, *Est mihi disparibus septem*
compacta cicutis Fistula, Et alibi, *Aut unquam tibi fistula*
cera functa fuit? Nam ut alibi dicit, *Pan primus cala-*
mas cera conjungere plures Instituit. *Odiosus & arcus*] Ple-
est quàm si ejus studium occideret. Id autem pastoralis
studium est, &, ut illud, *& figere servos,* etiam de ven-
tu intelligi potest. *Funda pdiosa*] quâ se pubes rusticus
ad futuram militiam exercere solebat. *Nucum*
Calices. *Enucleare.* id est, testas. *Enucleare*] id est, nucleis evacuare, & nu-
cleos extrahere; sicut exollare. *Texere fiscellam*] id est
vas vimineum, Maro in Alexi's. *Quin tu aliquando*
quorum nunc indiget usus, *Viminibus mollique*
texere junco. (Et in fine Bucolicorum.)

FAUSTUS, Ecloga I.

Et gracili fiscellam texit hibisco. Est autem diminutivum à fiscina, de qua Georg. 1. Nunc facili rubea texatur fiscina virgâ. Vel vimine] id est, tenui perticâ, seu virgâ. *Seyntari nidos]* Maro; *Parva mea Veneri sunt munera;* namque notavi Ipse locum, aëria quo congesti palumbes. *Cestare palastrâ]* cursu & luctâ. *Sortiri digitu]* id est, micare, qui Italorum est ludus. Erigit autem micantium uterque quot vult digitos, & divinat, quot sint ambobus erecti; & qui prior nunciat, depositum sortitur. *Agrestes uvas, Cy. Jlabruscas, & fraga humi nascentia. Virgil. Qui legitis flores, & humi nascentia fraga.*

Vinea.

Sortiri digitu.

Marebam, ut pastu rediens Philomela, cibamque Ora ferens natis. vacuo sua pignora nido Ckm sublata videt, rostro cadit esca remisso, Cor stupet, & contra nidos super arbore a ta Fronde sedet, plorans infelices lymendos: Seu veluti amisso partu formosa juventa, Qua postquam latos altis mugitibus agros Complevit, residens pallenti sola sub umbra, Gramina non carpit, nec fluminis attrahit undam. Sed quid circuitu pario tibi tadia longo? Dum sequor ambages, & verba & tempora perdo: Summa hac, vitales auras invitus agebam. Quod si fortè volens cognoscere singula, dicas, Fauste, quis in Syrtet Auster te im egerat istas? Me mea (verum etenim tibi, Fortunate, fatebor) Me mea Gallasuo sic circumvenerat ore, Ut capram pedicis circundat aranea puscâ. X Namque erat ora rubens & pleno turgida vultu; Et quævis oculo penè esset inutilis uno, Cum tamen illius faciem mirabar, & amor, Quædam Frux formam nihil esse Diane.

Marebam, &c.] Similitudinem affert, qua res sit clarior, sed rustice non impertinentem. *Pastu]* nomen est, ut in *Pasta* & *pasta* seu *pastura*; Nam posteriora lapina non ponuntur, sed de loco, quod tamen imperitorum præteritum. *Ora ferens]* Virg. de apibus.

Ore

Ore ferunt dulcem natis immitibus escam.

Philomela] dicitur lusciniā; ea autem querula fingitur propter amissam linguam, ut in Bucol. Virg. dici solet, *Quas illi Philomela dapes.* Legunt autem illi *Philomella*, non *simpliell*; quia melos primatū corripit; ut sit amarrix dulcis cantūs. Nihil enim artificiosius cānt, ut auctor est Plinius, dicens, *Est lusciniis diebus atque noctibus continuus quindecim cantus, densante se frondum germine.* Mira profectō res est quod tanta vox in tantulo corpusculo sit, tam pertinax spiritus, & Musica perfecta modulatus sonus. Certant inter se: & victa morte quiescit, prius vitā quam cantu deficiens. Audit disciplinam attentē & corrigit: propter hac parā illis, ac servis pretia erunt. In ore Stesichori pœta adhuc infantis cecinit, &c. Alii verō *Philomena* per n legunt. *Rostrum*. *Rostrum* remissō J id est, non ampliūs escam tenentē. Negant autem rostrum dici nisi sit incurvum. *Super arboris alta fronde*] antiquē, ut Maro, *Fronde super viridi, & gemina super arbore sidant.* Nam nunc, *super frondem*, dicimus. Volunt præterea, *super dici*, ut res contingitur; *supra*, ubi distantia est. *Plorans*] id est, conquerens. *Hymenæos*] id est, nuptias in quibus Hymenæus à Græcis invocari solet, ut Thalassio à Latinis; quod in Epithalamiiis, id est, carminibus nuptialibus videre est: ut autem docent Donatus & Servius, Hymenæum quidem Liberi & Veneris filium dicunt esse, qui primus certas nuptias instituerit, ideoque per laudem cantari in virginalibus nuptiis ob huiusmodi meritum. Alii virum fortem Articum, qui raptas prædonibus virgines, oppressis latronibus, patriæ restituerit. Hinc etiam, inquit Servius; apud Romanos Thalassio invocatur. Cū enim in raptu Sabinarum plebeius quidam raptam pulcherrimam duceret; nē ei auferretur ab aliis, Thalassionis cuiusdam nobilis esse simulavit, cuius nomine fuit puellæ tuta virginitas. De qua re Liv. lib. 1. decadis primæ est autor. Plura tamen, & quædam his diversa, apud Plutarchum legas: Alii inquit Donatus, quod Hymen dicatur membrana quædam, quæ est munus virginitas, quæ primo disrumpitur coitu, Hy-

menæum

menzum dictum putant. Alii hymnum vocari virginallium nuptiarum. Ergo sic accipe Hymnum in nuptiis, quemadmodum in funere vel in sacris hymnum. Ter. in Adelph. *Verum hac mihi mora est, iibicina, & hymenaeum qui cantent.* Hæc ille. Hic autem accipitur pro conjunctione quasi nuptiali. *Seu veluti*] alia similitudo rustica congrua. *Gramina non carpit*] Sic Maro, *Ulla neque annem Libavit quadrupes, nec graminis attigit herbam. Dum sequor ambages*] id est, dubios & longos verborum circuitus & involucria: ab *ambigo*, quod est, circumago. Maro, *Non hic te carmine flecto, Sive per ambages, aut longa exorsa tenebo. Vitales auras*] Sic Æneid 1. *Si vespitur auræ Ætheriæ, nec adhuc crudelibus occubat umbris. Quis auster?*] quivis ventus importunus. Maro, *dare classibus austros.* Est autem meridionalis, tepore corrumpens: unde amoribus quadrat. Maro, *Eheu! quid volui misero mihi? perditus austrum Floribus, & liquidis immisi fontibus apros.* Corruptentem opsonia, docet Juvenalis. *Et properat, velut urgeat auster.* Syrtis] sunt loca arenosa, Syrtis, habentia vada breviora; in quæ si inciderint naves, evellinequeunt: de quibus Maro Æneid. 1. *In breviora & Syrtis urget.* Sunt autem in Getulia. Æneid. 6. *Hunc ego Getulis agerem si Syrtibus exul.* Hinc metaphoricus aut allegoricus pro inextricabilibus amorum nexibus. Nam qui amant quod obtinere nequeunt, lupum auribus tenent; cum neque tenere, neque dimittere compotes sint. *Impigerat*] ab impingo, nam pango etiam pegi facit. *Istas*] iste. ruas, & viles. Pertinet enim iste ad secundam personam, & ad contemptum. Maro, *Aut quid petis istis? Me mea Galla*] in Juvenale etiam tenuis clientis uxor. *Galla mea est, inquit; Profer Galla caput. &c. Suo ore*] formositate oris. *Pedibus*] laqueis & vinculis pedum, sicut manicæ *Pedica*, sunt manuum vincula. Georgic. 1. *Tum gruibus pedicas, & retia ponere cervis: Auris que sequi lepores, tum figere damas.* Et Æneid. 2. *manicas atque acta levare Vincula jubet Priamus.* Est etiam manica, manuum & brachiorum tegumentum. Idem. *Et tunicae manicas, & habent redimacula mitra. Et pleno turgida vultu*] Ter. *succi plena, sed id urbanus: Turgidus.* Nam

BAPTISTÆ MANTUANI

Nam turgida, id est, inflata non suo pingui, non nisi rutilicis placet; ut & Iuba] id est, altero oculo capta. Sed dicit pend, ut non mere Iuseam, sed puram, id est, tremulis oculis putes. Nam & Venus pura dicitur. Diana Trisula] id est, tres vias habentis; in celo, ubi Luna dicitur; in silvis, ubi Diana venatrix; & apud Inferos, ubi Proserpina. Quod fingitur, quia Luna lumen nunc superis, nunc inferis, nunc nobis conspicietur. Legi posset *Dicam*] id est, iudicabam in animo meo, nihil esse] videlicet ad hanc nostram.

For. *Ludit amor sensus, oculos praestringit, & aufert Libertatem animi, & mirâ nos fascinat arte. Credo, aliquis demon subiens prae cordia flammam Concitet, & raptam tollat de cardine mentem; Nec Deus (ut perbibent) amor est; sed amaror, &*

Ludit amor sensus] Interloquitur Fortunatus, nè durior sit perpetuus tenor unius. *Ludit]* id est, eludit. *Oculos praestringit]* Unde praestigia & praestigiatores, qui Mercurium principem habent. *Fascinat]* id est, illigat quasi fasce, quodam incantamento. *Maro;* Nescio quis teneros oculus mihi fascinat agnos. *Aliquis demon]* id est, vaser spiritus. *Præcordia]* id est, membranulas cor cingentes, in quibus sunt affectiones, seu passiones animorum. *Concitet]* à concito frequentativo, id est, provocat aut commoveat. *De cardine]* de stabilitate & firmitudine sua. *Nec Deus]* Maro; Nam scio quid sit Amor, duris in coribus illum Ismarus, aut Rhodope aut extremi Garamantes: Nec nostri generis pueros, nos sanguinis edunt. *Amaror]* id est, amarities, amaritia, seu amaritudo: ab amaro dicitur.

Pauli. Adde, quod optatus nec spes erat ulla potiri, Quamvis illi meo miserata faveret amor, Monstraretque suos oculis ac nutibus ignes. Nam uocunque esset, semper comes aspera, Nupta sequebatur soror, & durissima mater. Siquē repugnabant voti contraria uera. Non secks ac murentis: illo invadere possit. Natus, hōc rimas vultu observat oculo.

FAUSTUS, Ecloga I.

Addo, etc.] Docet quomodo in Syries inelidisse probatur. *Non socrus]* id est, non aliter. *Ac]* id est, quam, scilicet repugnat. *Carus]* id est, felle, animal revera *Cantum]* id est, *Carum*: valrum & callidumque corripit carus primam, unde per r. simplex scribitur. Horatius i. carminum, *Voce formasti catagory decore*. Veruntamen multi, quando accipitur pro animali, per it duplex scribendum putant. *Perna]* *Perna*. *Perna]* dicitur secundum Varronem, quasi sit pes pueri natus cum carne: præcipue priores pernas vocant, posteriores vero petasones. *Rimas]* id est, fissuras, è quibus *Petasus* mus exiliat.

For. Qui satur est, pleno laudat jejunia ventre :

Et quem nulla premit sitis, est sitientibus asper.

Interum interloquitur Fortunatus, cujus dictum si ad durissimam matrem respicit, sensus est, matrem jam saturatam amoribus, non ignorare filiz amare incipienti : Si ad catum, illum invidere mur, aut forici famelico, cum satur sit, quia tunc præcipue venatui intendit, cum contrà faciat canis.

Faust. Tempus erat curvâ segetes incidere falce,

Et latè albebant flaventibus hordea culmis :

Affuit (ut mos est) natis comitata duabus,

Collectura parens, quæ præterit hordea messor.

Ignorabat enim vel dissimulabat amorem.

Dissimulasse puto, quoniam data munera nata

Noverat, exiguum leporem geminasque palumbes.

For. Pauperies inimica bonis est moribus, omne

Labitur in vitium, culpæ scelerumque ministra est.

Faust. Parra legens ibat mea per vestigia virgo,

Spoliata patem, discincta sinum, spoliata lacertos,

Quæ solibus ardet iniquis :

Tenuis, non fronde imorta, quia sole perusta

Non est, nec voto facies non servit amantem.

For. Parra mea læterine propinqua,

Quæ solibus ardet iniquis, frumina legebat.

Faust. Parra mea læterine propinqua,

Quæ solibus ardet iniquis, frumina legebat.

non digne potest; tantum levitatis in illa est.
 Non enim levitas tantum, levis est; non summa sola, sed ipsa
 quæ præstat. Et præstare alibi non alibi datur;
 non quædam latus fulgenti maribus dante;
 non quædam elatos regali incidere passu.
 Quæque sic affusus erat, demensior illa,
 Præstantior levior: virgo data farra legebas,
 At tu farra dabas; dic, quæ demensiamajor
 Perge, quæ est verbum aliquanda arere superum.

Tempus erat curvâ segetes incidere. Oratio & durities
 in rustico compedit. Nam Latine dicat, tempus incidendi
 segetibus Servio & Vallâ. Virgilius tamen *Aneid.* 3.
*Incide, Sed sciantus amor casus cognoscere nostrum, Collezur
 erant*.] hic locus videtur sumptus ex Ruth. Pauperie
non est moribus] ita rusticis visum est, quibus
 non intellecta decorum munera, aut quæ indigentem
 non bene operari, aut revera, quia per pauperiam
 non debent mollescere munera accipere, quæ divitiis
 non respicienda. *Emne labitur in vitium*.] Sic Com
inopia, & cognatorum negligentia coacta. Et post
*est ingenium est omnium hominum proclive a labore ad
 libidinem*. Est quidem hæc sententia rustico digna. Nam
 paupertas vitium est, neque in vitium impellit, sed
 ne verè noveramus, quin manus decorum à Luciano recte
 non, sed nondum intellectum. Verum hæc procli
 vitas ad libidinem, nostro, non paupertatis vitium
 noveramus: unde Prov. 30. *Aut egesset compul
 & perjurum nomen Domini*. Et tamen idem
est honestas & honestas à Deo sunt. Dicimus ergo pauperiam
 non vitium, sanctam, sed difficilem eius usum, qui
 non proprio accipitur pro damno, ut si quidam
nuda pedem] fecisse dicatur. *Nuda pedem*] Græci
est dicuntur sunt. Maro *Aneid.* 1. *Nuda pedem
 & collecta fluentes*: sunt autem oratorum
est] Sic & Booz ipsi Ruth fieri proclive
 & Senatorum Romanorum. *Mors* est
 est, & cuius sanguine sit pauperie
est] ut prola potius dixerit, sine vitio

FAUSTUS, *Ecloga* V.

[illegible]

BAPTISTÆ MANTUANI

deorum secreta revelavit, aut quia Pelopem filium de
epulandum apposuit, hinc poena apud inferos damnata
dolor, ut vento tenuis, imò labiorum tenuis, habeat de
cissima flumina, quibus dum frum reslinguere conatus
delabuntur: & naso tenuis fragrantia poma,] hiden
dum apprehendere conatur, subterfugiunt. Signatur
autem apud, ut auctor est Horatius, subdens ibidem
Quid ridet? mutato nomine, de re Fabula narratur; co
gestis undique sacris Indormis inbians, & tanquam sacris
sacris Cogitis, aut piliis tanquam gaudere tabellis. U
aditus] id est, domibus privatis, scilicet paternis. Va
culis] scilicet patre, matre, sorore, & reliquis fa
miliaribus. Esset sola] scilicet domi. Ibam] scilicet
ad eam

Omnia censebar, stivam, dentale, jugumque,
Lota iugi, nullam; deerant quaecunque petebam
E sociari lene; sola tamen deerat mihi virgo.
Non deerant mihi; piscator, venator, & anceps
Fallax eram, & solers stadia intermissa resumpsi.
Quicquid erat praeda, quicquid fortuna tulisset,
Ad foetus ibat, gener officiosus habebat.
Nolle semel mediâ subeuntem limina furtim,
(Sic etenim passus fueram cum virgine) furem
Esse rati invasere cunae: ego protinus altam
Transiliens sepem, vix ora latrantia fugi.
Ipsa tandem studiis hyemem transeginus illam.
Iam rediit, iam sylva vires, iam vinea fonder,
Iam spicaria Ceres, iam cogitat, hordea messor,
Iam didulis jam nocte volant lampyrides alie:
Iam dies genialis adest, mihi ducitur uxor.
Sed non solus multis! nox expectata duobus
Iam portam vento ratis aethra secunda est,
Iam convitato, geminâ convivia luce
Iam stellas instrullis celebravimus arborem
Iam Venus, Oenopilius, multiôque solutus Iacchus
Iam festinus, praeis toto spectacula vico.
Et cum videretur Tonitru cui tibia iuxto,
Eandem post epulas & pocula, multicaenam

Ventriculum sumpsit, buccasque inflare rubentem
 Incipiens, oculos aperit, ciliisque levatis,
 Mulcatisque altis statim à pulmoculis basset,
 Utrém implet, cubito vocat de ribis pressa.
 Nunc hac, nunc illuc, digito salutare, vocat
 Pinguibus à mensis juvenes ad complas castris
 Salidico, dulcique diem certamine clausit
 Et jam tres hyemes abiére, & proximat æstas
 Quarta s. dies rapidis signa est bona, pueris
 Siqua placent, abeunt, inimica tenacius herens.

Mort. Fauste viden? vicina pecus vineta subibat.

Jam, nè forte gravi nullâ taxemur, quidam est
 Omnia causabar] Pergit quò ceceperat, dicens
 Cum amorum suorum exitum. opratis videlicet
 Omnia causabar] scilicet excusabam, seu excusabam, & causam
 in excusationem interimisse operæ adducebam, ut in
 Miceri, Causando nostros in longum ducis amores. Silium] Silius
 id est, manicam aratri, quâ regitur. Dentalis] id est, Dentalis
 signum ad quod inducitur vomer, ut dicit Servius, ad
 illud s. Georg. Duplici aptantur dentalia dactylis
 Jam] id est, partem, à ruendo distantem. & lare] id est, lare
 mo. Soceri] scilicet futuri, quia desponsatione facta. De
 Deoram mihi] id est, officio meo, aut utilitati mea.
 dia intermisso] scilicet tempore languoris, ut prius dicit
 Geger] est conjux filie, & dicitur ad socerum & socram
 Correlativè. Jam Ceras] id est, seges, aut frumentum. Cera
 Spicata] id est, spleas habens. Lampyrides] sunt papilionum species
 quidam, qui Nitidulæ & Cicindulæ dicuntur, de quibus Lampyris
 Montanus sic: Cicindula à Græcis Lampyris dicitur, quia
 nocturnam, quid noctu luceat, Nitidulæque vocantur,
 quia atra diurna pabula, aut post defectu conspiciuntur,
 Nitidula penitus hiatu resurgens, nunc compressa, &
 Nitidula animalis stellantes volatus ostendunt
 Nitidulae rutilicis præbent, mirâ benignitate nocere
 Nitidulae penitus, quem vulgò lampadem vocant,
 Nitidulae, qui nocte totâ servatur ecumia,
 Nitidulae, qui nocte totâ servatur ecumia, Mart. de Cicindula, Ancilla
 Nitidulae, qui nocte totâ servatur ecumia, Totas qua simul exigat tenebras. Scri-
 birur

biter autem Græcè *ἀμύμονος* ἰσθῶς sed pro v, etiam
scribi à nobis solet. Quia ergo hordei maturitatem deno-
tant, bene dicit, *Jam cogitat bordea messor: Splendidi-
lis, &c. Dies genialis*] id est, in quo gignendis liberis in
genitali toro opera datur. *Ratis alia*] id est, res de qua pe-
rùm sperabatur, optatam fortita est exitum. *Geminâ luce
solis, & tardarum. Sub parula*] id est, semper patente.
Oenophi. us] id est, vini amator. Oenophorum autem va-
magnum in quo vinum afferunt. Juvenal. *Totum œ-
nophorum sitiens.* *Os* Græcè dicitur vinum. *Iaccho* id
est, Baccho; hoc est, vino solutus; solvit enim curas: unde
Lyxus à λύω, id est, solvo, dicitur Liber Pater. *Tonius*]
tonando dictus, cantor. *Cui tibia buxo*] Ex buxo eni-
ferè sunt nunc fistulæ, olim ex tibiis grum; unde & ti-
bia dicta. *Multicolorem urticulum*] id est, folliculum
quem inflare solent, variis panniculis tectum, vulgò mu-
sam cornutam vocant, eò quod obcurvam fistulam an-
texam habet. *Baccæ rubentes*] ex vino. *Mulseries*] s-
ut simile adverbium, quo idonei abstinere dicuntur. *U-
rem*] id est, faccum illum ex corio. *Pinguibus à mes-
sis juvenes ad compita*] id est, loca, quæ plures petere so-
lent, in quibus rustici choreas & ceteros ludos exercent.
Cantu salidico] id est, saltandi formam dictante.
*Proxi-
mus*] id est, proxime appropinquat, aut instat.
Stai quarta] quia astatem pro messe dixerat. *Dies rap-
du, &c.*] *Si qua*] id est, aliqua, *dies*] i. tempestas,
bona] id est, læta, prospera; *præterit horis rapidis*] id est
velociter transeuntibus: id enim videtur lætia. *Inim-
renaciam herent*] Generalis sententia, quæ finem faci-
plura tamen videtur dicturus, sed à Fortunato ad euen-
nem pecoris avocatur. *Viden'*] id est, videtisne? *Pa-
vicina sibi intrat vineta*] id est, loca vitibus constita vici-
na. *Eandem est*] id est, ire nos oportet ad custodiam pec-
ni. *Ne taceamus*] id est, damnemur, *gravi multa*] id est
puer pro delicto danda.

*Patulus.
Oenophi.
Oenopho-
rum.*

*Lyxus.
Tonius.
Ventricu-
lus.*

*Proxi-
mus.*

Vineta.

De insania amoris, inscripta

FORTUNATUS.

JOAN. MURMELII argumentum.

*Quæ Padus exundans tulit dispēdia primum;**Insanam memorat mox Fortunatus Amyntam.*

Faustus, & Fortunatus.

C*ur tam serui ades? quid te (jam septima lux est)**Detinuit? gregibus nocent hac pascua vestris?*Fort. *Fauste, Padus nostros qui præterlabitur agros**Creverat, & tumidis ripas aquaverat undis.**Nos, curâ gregis obmissâ, privata coëgit**Publicâque utilitas, ripam munire diurnis**Nocturnisque operis, fluviumve arcere furentem.*Faust. *Fert Padus exundans mala sæpius omnia, noster**Tityrus est autor, qui pascua dixit, & arua.*Fort. *Forssitan id verum, quando extra tempora, & ultra**Mensuram atque modum subito concreverat æsta:**Nunc autem id poscit tempus: nam liquitur altis**Nix hiberna jugis, implent cava flumina, montes**Se exonerant, fluviosq; onerant; sic flumina, rursus**Se exonerant, pelagosq; onerant; hominum quoque mos est,**Quæ nos cunque premunt, alieno imponere tergo.**Cur tam serui ades?] In hac ecloga damnabitur amoris**insania, quâ Amyntam pastorem deperisse memorabit**Fortunatus. Non enim nomini congruet, ut Fortunatus**amores experiretur amarus. Amyntas à Marone induci-**tur pastor æmulus, unde dicit, invidit stultus Amyntas.**Amynticus autem dicitur vindicativus. Talis autem per-**iculosus est ad furorem & insaniam, cum coëptis desistens**regitur. Utrumque deduci videtur ab æquoribus, quod**est nescior, punio, repugno. Principium collocutio-**nis est de inundatione Padi, quam Faustus accusat,**quæ cuncta affuerit illis diebus cum pecore. Cui tam**serui id est, tardus; sed utrumque sic accipio, ut ad**tempus referatur. Virgilius, Tardi ventre subacti]**Nam serui, piger, osecrans, etiam mane vultus**pallidus serus autem vespere duntaxat, etiam si celer &**præcept.*

præceptis. Jam septima lux] septimus dies. Prima tamen lux, & primus dies, differunt, autore Vallâ. Nam prima luce facio quod in prima parte diei: primo die, quod tot ipso die qui primus est. *Gregibusve nocent*] Quasi dicuntur minimè, cùm ager Mantuanus sit optimus. Unde Maro. *Es qua' em infelix amisit Mantua campum. Padus*] fluvius est maximus Italiz, inquem juxta Mantuam influunt Mincius, unde de utroque dicit Maro in *Tityro*, *Hic inter flumina nota, Et fontes sacros frigis captabis opum. Nostros ergo agros*] id est, Mantuanos. *Nos, cum gregis obmissa*] aut omisâ vulgatiùs: Horatium secutus deposito b, dicimus omisâ & omisi, primâ brevi. *Nostrisq; operis*] id est, operationibus aut operariis: nam utrumque significat hæc opera. *Fert Padus exundans mala sepius omina*] id est, portenta, aut indicia futura calamitatis. *Noster*] id est, nostras, ut compatriota noster. *Tityrum*] id est, Maro, qui in primo Bucolicorum per Tityrum intelligitur. *Est autor*] in fine primi Georgicorum post eadem Cæsaris, quam tot mala secuta sunt, *Quem Fluviorum Rex Eridanus, camposque per omnes Cum stabula armenta tulit.* Idem enim est Padus, & Eridanus ab Eridano, seu Phaethonte filio Solis, qui in eo submersus dicitur, denominatus. Idem dicit Horat. i. Carmin. de Tiberi. *Vidimus flavum Tiberim, retortis Litoris Hetrusco violentis undis, Ire deiectum monumenta regis. Templaque Vestæ. Qui pascua dixit, & arva*] id est, Bucolica, & Georgica. Prudenter *Æneida* tacet, ut cujus lectio ad rusticum non spectat. Horatius autem in sermonibus reticeat quia tunc nondum erat emissâ. *Forfitan*] Bene forfitan, portentis fidem priscorum adhibere censetur: que vana intempestive fiunt, nihil portendere videntur præter. *Nam liquitur*] id est, liquefcit, & defluit. Virgil. Georg. primo, *Vere novo gelidus cantu cum montibus mor Liquitur. Montes*] Notinativus est, quia montes implent cava flumina, id est, alveos fluminum. *Et mare*] videlicet montes, & onerant flumina, cum mare sit onus suum, in mare demittunt. Nam *Omnis mare*] transit mare, & mare non redundat, Unde Virgil. *Quid*

Padus.

Opera.

Omina.

Noster.

Tityrus.

Liquitur.

Pelagisque onerant. Quæ nos cinque] Tmesis, id est, incifio est, pro quacunque nos, Dicitur autem Tmesis, non Temesis. Aliena imponere tergo] unde de Phariseis Salvator, Matth. 23. Alligant autem onera gravia & importabilia, & imponunt in humeros hominum; digito autem suo nolunt ea movere.

Fort. Sed jam contractum revocat suum alveus amnem.

Faust. Decrescente Pado (dictum mirabile) noster,

Fortunate, lacus majoribus æstuat undis.

Urbs natat, obscura sunt cellaria fossa.

Lintre cados adæunt, labens ad vina minister.

Rider, & ex imis fertur gravis obba lacuna.

Multa, licet nati fuerint melioribus horis,

Multa & magna ferunt aliquando incommoda ciues.

Fort. Commoditas omnis sua fert incommoda secum.

Et forri appendix est illatabilis omni.

Faust. Hædenu Eridani: nostros reperamus amores;

Quandoquidem nunc alma Venus movet omnia, celum

Luce repet nitidâ, tellus vires, arva volucres

Cantibus exhilarant vernis, nunc omnia foram.

Fort. In tua lussisti, sed nos aliena sequamur.

Namque tibi noti referam pastoris amores,

Ut doceam Veneris nihil esse potentius igne.

Pauper & infesto sub sydere natus Amyntas,

Sex vitulos totidemque puras ætate juvenas,

Armentique patrem ducens in pascua tantum,

Venerat ad Coitum, nitidus ubi Minicius undis

Alluit verbosos fugiens perneciter agros.

Ara nova propter aquas pinnatis ardua muris

Est Doitur, campo miles fundata palustri.

Hic igitur recubans, vitæ prope fluminis undam,

Veni ubi implectens longis dumeta lacertis,

Incandida curvata ripe supereminet umbra,

Palustre insidias tendebat arundine, & bano.

Incandida curvata ripe supereminet umbra,

Palustre insidias tendebat arundine, & bano.

Incandida curvata ripe supereminet umbra,

Palustre insidias tendebat arundine, & bano.

Dumque

*Dumque incumbit aquis, studioque intendit inani,
Turpi (ut auditur est) primum vexatus ab aestro,
Mox canibus, dentum furaci à milite, sylvis
Abditus, ex toto confestim evanuit agro.*

Sed jam contrarium] Non interrogativè, sed indicativè
legatur. *Suus alveus*] id est, proprius, aut debitus: aut
hypallage, id est, suum amnem. *Mirabile dictu*] id est, ut
dicatur, vel dum dicatur. *Noster lacus*] vicinus urbi no-
stræ Mantuæ, scilicet Benacus; Mincius enim ex Benaco
fluit. *Lintre*] id est, schapha, aut aliâ naviculâ. *Gravis ob-
ba*] id est, lagena: Persius sessilem vocat, eo quod lato
fundo quasi sedeat, dicen. Satyr. 5. *Exhalat vapida la-
sum pice sessilis obba. Melioribus boris*] unde Juven. *Di-
stat enim qua Sydera te excipiant, modo primos incipien-
tem Edere vagitus, & adhuc à matre rubentem.* Sed id
Ethnicis quàm Christianis consonantius. Verùm si non
trahimur, aut compellimur inviti; ducimur tamen ze-
lo, & invitamur. *Appendix Illatibilis*] quia in hoc mun-
do non sunt solida, nec plena gaudia, quæ nihil habe-
ant amatoris. Nam extremum gaudii luctus occupat.
Appendix dicitur quod appenditur. Illatibilis] De qua
non est lætandum. Sic *Æneid.* 4. *Hinc Drepani me por-
tus & illatibilis ora.* Multa sunt proverbialiter dicta,
notatque digna. Boëtius dicit se didicisse, in foribus Jo-
vis esse duo dolia, alterum boni, alterum mali; neminem-
que nasci qui non aliquando ex utroque bibat. *Hætenus
Eridanus*] scilicet dictus est, id est, innundatio Padi. *Nostros
repetamus amores, Quandoquidem nunc*] scilicet in vere,
præcipuè dum nix liquitur. Tunc enim Veneri potissima
datur opera: unde Vernæ dicti quod serè verno tempore
gignuntur. *Alma*] quia diva creatrix, ab alendo dicta.
Nam propagatione conservat genus nostrum. *Arva volu-
cres*] Maro, *Hinc volucrum concentus in arvis Exhibi-
rant*] *Idaple* Græcè, unde hilarem Terent. dixit: facile
hilare verbum, quod est, hilarem & lætum facio. *Nunc
omnia fatant*] id est, factus producunt, *Tu tua iussisti*] i.
tuos amores scilicet cecinisti. Est enim ludere, res non
graves canere. Unde Virg. in Bucol. *Et ipsam Lædere qua
vellem*

Lintre.
Obba.

Appendix
llatibilis.

Arva.
Alma.

Arare.

Arare.
Ludere.

vellem calamo permisit agresti. Et Ovid. Ille ego qui fueram tenerorum lusor amorum, Ingenij perii Nasa poeta meo, Ita Maro in cul. Lufimus Octavi gracili modulante Thalia, Atq; ut araneoli tenuem formavimus orsum. Sed nos aliena sequamur] Non enim Fortunato, ut dixi, infortunia amorum congruunt. Ea enim dicturus est. Veneris nihil esse potentius igne] Mar. Omnia vincit amor, & nos cedamus amori. Et ideo de tempore quo amant belluz dicit, Georg. 3. Tempore non alio, catulorum oblita leana

Seuior erravit campis, nec funera vulgo

Tam multa informes urfi, stragemque dedere

Per sylvas, tum savus aper, tum pessima tigris.

(Heu!) malè non Libya solis erratur in oris.

Et infesto sub sydere] i. molesto, & inferente quasi vim; quod plus est, quàm si infausto legendum sit. Ad Coitum] Coitus, id est, ad arcem sic dictam, quòd esset ad fluentum Padis, & Mincii ex Benaeo, ut dixi, nascentis. Perniciter] velociter. Arx nova] castellum notat. Propter aquas] i. juxta Virg. Georg. 3. Et viridi in campo templum de marmore ponam: Propter aquam, tardis ingens ubi flexibus errat Mincius, & tenera prætexit arundine ripas. Sed quæram, cum ille in laudem Mincii dixit, tardis flexibus (Est enim sic utilior navigantibus, adverso præsertim flumine) cur hic dicat, fugiens perniciter. Sed dicemus id ad inundationem pertinere quâ flumina tarda aliàs, pernicia fiunt. Longis lacertis] id est, brachiis, quia labrasce non putantur, nec reseantur. Arundine & hamo] id est, hamat. arundine, i. virgâ tenui. Sciderat] mutavit quispam, fecitq; Prosciderat: Nam scindo scidi priorem corripit: Æn. 3. Hesperium Siculo latus abscidit, arvâq; & ardes. Ubi Servius tamen videtur sentire, debere productum. Nam metri, Inquit, causa (sci) syllabam corripuit: Verum non legitur corrupta, cum contra sæpe reperitur. Hor. 1. Car. Nequicquam deus abscidit, &c. Posset sortè legi, Soluerat, aut quid simile, Neq; sua] id est, diurnum tempus. Neq; non hamo] id est, rore. Virg. Dâmq; thymo pascuntur apes, dum vena cecidit. Studiosq; intendit inani] i. plicandi hamo, unde perbum ullitatis consequitur, præsertim prætermittit custodiâ

custodiâ armentorum. *Ab æstro*] Vespæ genus est, sic
Gracè à sono dictum. *Mox*] id est, paulò post, vexatus
canibus. *Demum*] id est, tandem, aut ultimò. *Abditus*
id est, absconditus. *A milite*] id est, viro belligero humilis
conditionis, unde *furaci* addit. Non enim militem dici-
mus equitem auratum, sed millesimum quemque, id est
quemlibet è numero millenario, etiam vilissimum. Unde
milites Romani potissimum pedites vocabant.

Quod puer ut novit, tumulum conscendit, & altâ
Voce bovem clamans, longo rurâ omnia visu
Prospicit. Ut frustra niri se comperit, arcum
Corripit & pharetram, sequiturque per invia taurum,
Illam per caulas, & per stabula omnia quarens,
Per colles, Bennaco, tuos, per consita olivis
Jugera, per virides fides & vitibus agros.
Venerat ad sublime jugum, quod Sulpbaris arcem
Sustinet, & longis aperit prospectibus illinc
Bennacum, hinc campos longè latèque patentes.
Lux ea sacra fuit Petro, frondente sub ulmo
Atata erat ex omni pubes post prandia vico,
Ducebâque leves buxo resonante choreas
Rustica gens, nullâ genus arte domabile, semper
Inquietum animal gaudet sudore, per alto
Mons sacro, festâ (quando omnibus otia) luce
Ipsa vel ac famis impatiens epulatur, & implet
Ingluviem, audito properat tibicine ad ulmum;
Hic furis, hic salu ferrur bovis instar ad auram;
Quam vastis versare nefas, & vomere, terram
& aloibus obdavis & inerti mole fatigat,
Ac ferit, & totâ Baccho sacris orgia luce,
Pociferans, ridens, saliens, & pocula stecana.
Faust. Stulto, quid hac saris? solatia rustica, damna;
Rusticus ipso d'culi malus es, tibi possimus ipsi.
Fort. Mâ loco fuerim, nostrum vaporem Amyntum.
Quod puer? Prosequitur historiam aut argumentum
primum. Prospicit] porro aspicit. Altelides i. Neumeli.
Spicere, nulla nullam, tres Istiore cervos Prospicit, arcum
&] i. postquam. Per caulas, & per stabula omnia

rent, Per colles, Benace, tuos] Non longè ergò distat,
 ità ut de eo intelligi posset, quod dixit, *Noster lacus, Sic
 Sulphuris arcem*] à sulphure denominatam. *Benacum*
 qui ut Larius ex Alpibus augetur. *Sacra fuit petro*] ad
 vineula, ut videtur, calendis Augusti. *Buxo*] id est, fistulà
 ex Buxo. Maro, *Tympana vix buxisque vocant Bercynthia
 Ipsa otia ac*] Sic Maro in fine Georg. *Ignobilis vir*, pro
 otii dixit. Nam ut hic *vir* scribas versus non patitur
Bovis instar] i. in morem, quod Valla, ut dixi, impro-
 bat. *Quem castris*] scilicet in cœmeterio, aut alio loco
 sacro; aut areâ publicâ. *Facit Orgia Baccho*] id est, te-
 lebrat Bacchanalia. Orgia autem generaliter dicuntur
 omnia festa. *Calcebus*] à nominativo calces. Sic enim
 scribendum præcipiunt, èstque incerti generis, Virg. *Fer-
 ratâ calce fatigat*. Alibi mascul. *leges, Inerti moli*] in
 pondere corporis inertis. *Tibi pessimus ipse*] confessus enim
 fuerat suos amores; unde posset in eum dici illud Horat.
Quàm temerè in nosmet legem sancimus iniquam!

Continuit gressum, baculoque innixus acerno,

Intermisit iter, donec mitesceret astus.

Ab puer infelix! astus te major in umbra

Corripiet. Nudam videas nè in fonte Dianam,

Clande oculos; blandis neu des Sirenibus aurem,

Sors tua Narcisso similis. Narcissus in undis

Dum sedare sitim properat, sitit amplius: at tu

Exteriolem astum fugiens, intrinsecus ardes.

Quàm melius fuerat, (nisi te sic fata tulissent)

Ad reliquum rediisse pecus, servasse juvencam,

Amisisti bovem aquo animo dispendia ferre,

Quàm, dum conaris nil perdere, perdere te ipsum!

Aust. Sed post iacturam quis non sapit? utilis non est,

Consilium post facta dari; quod oportuit ante.

Consilium post facta, imber post tempora frugum;

Continuit gressum] reliqua prosequitur. *Baculo acerno*] ex *Acerno*.

Acer enim primâ brevi, huius aceris, lacus

est, unde acernus, a, um. Intermisit iter

id est, iterum inquirendum eorum. Ab puer infelix

id est, infelix. Sic illic, Ab ergo infelix! qua te

demenia

Sirens.

dementia cepit? Nudata videat ne in furore Dianam Clau-
 sculas] .i. averte oculos ne videas ruitatem. Sed
 fabulosa alludit. Actæon enim, quia Diana imperat
 nudam vidit, à canibus dispergitur est. Blanda non
 Sirentibus aurem] nam Sirens, ut sunt, surda aure
 fore oportet, ut inquit divus Hieronymus. Fuerunt autem
 totæ Serv. in fine 3. An. tres in parva virgines, & in pa-
 vulucres, Acheloi fluminis & Calliope Mæsa filia. In
 rumana voce, altera tibiam, tertia lyra canebat. Et
 mo juxta Pelorum in Capreis insulis habitaverunt,
 illecebras suo cantu in naufragia deducebant. Secundo
 veritatem meretrices fuerant, quæ transcentes quomodo
 deducebant ad egestatem, his filia sunt inferre naufragia
 Hæc Ulysses contemnendo deduxit ad mortem. Hæc illi
 Haroti nomina dicuntur Parthenope, à qua quæ nunc
 Neapolis, à nova arbs dicitur, olim fuit denominata
 Leucosia & Legia. Dicuntur autem ab eo quod ex 2.
 quod significat connectere, & retinere; & aspiratio co-
 vertitur in S. Harum cantum ad Ulyssiem transtulit Cle-
 ro in carmine, cuius principium est, O decus Argolica
 Narcissus. quæ pappim stetit Ulysses, &c. Sors tua Narcisso fin-
 dit] .i. enim secundum Ovid. Met. 4. cum superbia
 sua ceteros contemneret, amore sui in fonte
 & chin sui compos esse non posset, in margi-
 ne tandem in sui nominis florem converti merui-
 tum sedare sistim properat] in fonte videlicet, Stili
 amore sui illic visit. Intrinsecus ardet] astu amor
 Quam mellis] .i. quanto. Sic Virg. In 7. Tum magis
 tremens & tristibus effera flammis. Quam magis, &c.
 te sic fata tulissent] Impuere satis, sed tamen immer-
 ut legitur apud Aul. Gel. lib. 6. cap. 2. Melius tamen
 dominant mortales nomina celi? Ego alius verum per
 mala, chin tamen ipsis Vicorati prater fatale
 dolores. Multi ergo satis impuere. Juven. Sat. 1.
 Roma. Et alibi. Fata regunt homines. Et alibi.
 quæ & vitam hominum suspendit ad astrum
 ut ait per singula fatum. Verum tamen
 ut ait, tamen accipitur, &c.

fulgenti ferro] ex usu aut artificio, aut ex eo quòd alba
ferrum vocant. *Stringit in angustum*] ut gracilior hab
atur; nam *si, qua est habitior paulo, pugilem esse ait*
Nova, instita linea] id est, fascia annexa stolæ. Sum
tem duo epitheta quæ Latina lingua refugit, nisi diu
construantur; sed tamen hæc tolerantur, quia perinde
ac si dicat, instita nova ex lino, quæ rusticis conven
Nam instita lancea, & serica stolæ matronali congrua
Allabitur imis pedibus] id est, ad imos pedes defluit.
Ratio sermonum 1. *Nil medium est, sunt qui nolunt trans*
gisse nisi illar, Quorum subsutâ talos regat instita veste
est autem instita tenuissima fasciola, quæ Prætexta dic
tur, ut inquit Acron ad dictum locum. Lapsu rugoso] id
est, in plicis contracto. Hanc puer ut vidit, perit] *Marc*
Ut vidit, ut perit / ut me malus abstulit error / Flammâsq;
ruendo] id est, inspicendo: hic activè accipitur. *Igne*
ignis] *Bona & artificiosa repetitio. Qui nec aquis*] *Ubi*
adieuus apud Gel. lib. 19. cap. 9.

Quid faculam præfers phyllos, quâ nil opus nobis?

Idem, hoc tuet pectore flamma satis.

Idem non potes est vis seve extinguere ventis,

Aur timor celo candidus præcipitans.

At contra hunc ignem Veneris, nisi si Venua ipsa,

Nulla est qua possit vis alia opprimere, &c.

Neque graminibus] id conqueritur Apollo apud Naso

nam: Mei mihi / quod nullus amor est medicabile verbum

Incantationibus] id est, incantationibus, quæ obscuris

remordente conscientia proferuntur. Quis te Deus] id

veteri consuetudine interrogandi. Nam hodie, cum unum

credimus Deum, ineptum esset, nisi abusive, ut dixi, &

poëtico more inferos dicamus Deos, & amorem, quæ

timor, & vitia. In istis ambages] id est, in ambagibus

erroribus. Sed non Deus] Corrigit ergò quòd diximus

Idem, inquit, Satanâ pessimus] à nominativo *Satan*

Satanos, sicut Titan Titanos, Pagan Paganos.

ergò qui etiam Satanas Satane, mediâ brevitate

Ter tribus] id est, novem noctibus, & totidem

novem choris Angelorum.

Dic, agè, si nōsti quēquam; reminiscere, si quem
 Videris hoc pacta dītescere, surgere in alium,
 Dilatare domum, maioribus borrea acervis,
 Complexe, his studiis extendere lātius agros,
 Multiplicare greges, acquirere pascua bōbus.
 Inter tot populos, quot habet latissima tellus,
 Sunt qui nostra ferant mensis epulanda cruentis
 Corpora, & humanos absument dentibus artus.
 Sunt, inquam, quos tanta malis tot vexat Erynny,
 Sed nullum est tam immane genus, tam barbara nusquam
 Gens, quā famineos non exēcretur amores.
 Hinc veniunt rixæ, veniunt & jurgia & arma,
 Sæpe etiam dira multo cum sanguine mortes,
 Hinc quoque de ceteris eversa manibus urbes,
 Ipsa etiam leges, rubrisque volumina lori.
 Clausa vetant scelus hoc, & detestantur amores.
 Vi leges audieris, ad hæc respondeat Anonius:
 (Civis enim fuerat puer, & versatus in urbe.)
 His monitis prudens & circumspēctus habere
 Nil eris, & sensu solutus anteiva Catones.
 Error hic, hæc possunt sapiens dementia regnat,
 Ipse sibi blanditur homo, solersque putari
 Vult animal, tamen incautus sibi multa torrendi
 Retia, & in foveam cecidit, quam fecerat ante.
 Liber erat, servile jugum sibi condidit ipse.
 Pondus id est legum (videt ipse volumina) quæ nos
 Antiqui potuere patres nec possumus ipsi,
 Nec servare atque poteri ventura nepotum.
 Affice quāvis stulta est hominum prudentia: cælum
 Sperat, & esse sibi fidem inter sidera credit.
 Perfricat in aulacrem moriens transibit, & alium
 Spiritum sumpsit, tranabit ad æthera pennas.
 Tunc quid latrat? legum Deus autor, & ipse
 Hæc agens, tantam magnam nimis impietatem.
 Quamvis enim de magnis hæc sunt certamina rebus,
 Quamvis sit in rebus? quamvis pannosus, & asper
 Tunc tu, tunc ore valebam
 Quamvis sit in rebus? quamvis pannosus, & asper
 Tunc tu, tunc ore valebam
 Quamvis sit in rebus? quamvis pannosus, & asper
 Tunc tu, tunc ore valebam

Faust. Nunc quoque si rectus vultu gradiare supino,
Alter eris Marius, raso ore videre Carbo.

Fort. Talia respondit sic objurgatus Amyntas :

Falso homini Deus invidit. Concessa voluptas

Visa bonum nimis excellens, & vota repressit

Legibus inventis, ut equi ligat ora capistro,

Nè quocunque libet flectat estigia, fessor.

Qua mea sit, me cogit amor, sententia fari,

Liberdque ora facit : Qui non communicat usum

Conjugal, invidus est : livorem excusat honestas

Introducta usu longi livoris iniquo.

Nam dum quisque sibi retinet sua gaudia, nec vult

Publica, communis mos ac longævus honestus

Factus, & hunc morem fecit dementia legem.

Invida res amor est, res invidiosa voluptas.

Tunc ego non audens hominem contendere contra

Amplicius, insano rediens quæ amante, recessi.

Faust. Quis ut hic malus affectus sic lumina mentis

Claudet, in errores ut sponte ferantur apertos ?

Fort. Cernis, ut à summo liventia nulla Baldo

Se agglutiant ? oritur grando : nã farte vagantes

Tempestas deprædat oves, discedere tempus.

Dic age] Progredditur in detestationem amorum, quò il-

lum avertat : facitque id quasi satyricè, docens nullum ex

amantibus emolumentum, nullumque per eos discescere

hunc qui missis ferant] Tyranni, qui sanguinem & sudore

rem pauperum absorbunt : aut ad Cyclopas & Læstrygo-

nas respexit, aut ad Aegyptios à Juvenale damnatos : sed

verius ad avaros, qui quicquid pauperes sudore parant

devorant. Eversa urbes] ut Troja & alia (ut Hor.

Ser. sentit) multæ.

Nam fuit ante Helenam cunus, terribilissima belli

Causa : sed ignotis perierunt moribus illi,

Quos venerem incertam rapientes more ferarum,

Viribus editior cadebat, ut in grege taurarum.

Terricos] severos & rigidos, à Tetricis monachis

Anteire] collisio est, sicut in deinde, prande, ducere

solet. Catones] duo nominati sunt severissimi, uno

gibus.
père.
toper.

Can

Censorius, & minor Uticensis, *Ipsa etiam leges*] ut lex divina, *Non machaberis*: lex humana, ut lex Julia in adulteros. De qua Juvenalis, *Lex Julia dormit* &c. *Quas nec Antiqui potuere patres*] Sic beatus Petrus, Act. 15. Nunc ergo quid tentatis Diuini, imponere jugum super cervicem discipulorum; quod neque patres nostri, neque nos portare potuimus? *Sapiens dementia*] bona imbecillitas, sicut apud Juven. Inter Socraticos notissima fossa cinedest eodem nihil sic magis repugnans, quam Socraticum & cinedum esse: sed ut in Prol. Andr. dicitur, Multi Faciam ne intelligendo, ut nihil intelligant. Videntur ergo sibi sapientes, cum sint dementes; iniquam in se ferentes legem. Hor. *Quam temere in nosmet legem sancimus iniquam?* Quam fecerunt ante?] Sic David, *Incidi in foueam quam feci. Forsitan in volucrem*] tanta est amantibus infania, ut etiam quæ fidei sunt irrideant. Graphice ergo docet, quam non sit sui compos quisquis amat. *Grandia de magnis*] ne decori personarum immemor videatur poeta, (videtur enim altior hæc disputatio, quam ut rusticis conveniat) induit alterum interloquentem quassimius habeat fidei: unde Fortunatus, more senum qui se laudant, & sua tempora, (ut Nestor apud Homerum; unde Flaccus in arte, *Laudator temporis acti, Se puero*) dicit se in adolescentia fuisse præstanti ingenio, & prudentiâ magnâ præditum. *Quid facrim reris*] id est, arbitraris. *Quamvis pannosus*] id est Retis. *Pannosus.* veste multis panniculis confuta, & crasso panno. *Grassus* *Pannosus.* Sim modo] id est, pannis annisque oblitus, ut inquit Comicus. Nunc quoque si rectus vultu gradiare supina, alter eris Marius] Qui procerus erat, & ut Appianus docet, vultu severo; qui rex vultus diritate, eodem nihil loqueretur, satis proferre visus quam ingentem machinaretur eadem. Papirius autem Carbo, illâ tempestate, quâ cum juniore Carbo. Graccho conspirabat, adhuc juvenis, seu imberbis erat: unde ait, *casti ore videbere Carbo*] alludens, mi fallor ad Carboem, quo nihil nigrius. *Ut equi ligat ora capiti*] id est, qui infidet equo. *Me cogit amor*] non ergo se ipsum liberum se facetur, sed amore communicat usum. *Conjugis, invidus est*] vult

vult errore & hæresi Nicolaitarum, etiam conjuges debent
communes esse, & per invidiam suam cuique datam, &
gem Juliam in adulteros latā. Quæ res quia honesta vi-
livorem excusat honestas. Honestatem autem introdu-
longus, sed iniquus, inquir, usus: quæ omnia sunt ab
sano & demente amatore dicta. Unde quam vidit, ne
maritali affectione amavit. *Invida res amor est* id est,
videre faciens, quia nec regna parem, nec ferre Venus po-
test. *Liventia* subnigra & densa à livore, qui est macula
plumbæ coloris, ex compressu facta. Tibull. Tum suæ
herbasq; dedi, quæh livor abiret, *Quem facit impresso*
tua dente Venus. Et quia talem invidi contrahunt colorem
ideo lividi dicuntur, & livor, invidia. *Baldo* .i. à monte
eino, Est autem futurum Elogium parascæus, i. preparatio

ECLOGA III.

De infanti amantia exitu infelici, inscripta
AMYNTAS.

JOAN. MURMELII Argumentum.
Agricola duram sortem, miserique furores
Fortunatus & exitum deplorat Amynta.

Faustus & Fortunatus.

Illa besterna ruens Baldi de vertice grando,
Fortunate, fuit nobis innoxia, divæ
Gratia, nostrarum quibus est custodia frugum.
Sed, veluti ex illis veniens ait. *Herculus oris,*
Veronensem agrum, pecudes, & ovilia sic est
Demolita, casæ & pastoralia tecta
Sic evertit, ut agricolis spes nulla supersit.
Agricolis etenim pecus est substantia, & arva
Hic subiecta malis: grandis thesaurus in arvis
Civibus est, quem nulla queat contundere grando.
Nulla pruina, gelu nullum, nulla æternæ
Fort. Nescio quis ventros tempestatesque perhorreo,
Id scio, sed neque si scio, sat scio: sed tamen
Dicere. Quid? vitæ ideo multabatur in arvis
Numina si, ut perhibent, orbem moderantur, & alia

Extimo nil duos hominum curare labores.
 Aspice, quo tenuem victum sudore paramus;
 Quot mala pro grege, pro natis, pro conjuge pastor
 Fert miser: infestis æstate caloribus ardet,
 Frigoribus riget hybernis; dormimus ad imbrem
 Cotibus in duru, vel humi; Contragia mille,
 Mille premunt morbi pecudes, discrimina mille
 Sollicitant, latro insidias intentat ovili,
 Atque lupus, milesque lupo furacior omni.
 Ut manus assiduo devota incalluit usu,
 Squaluit os, barba obrigit, cutis avulsa est;
 Una repentino rapit omnia turbine grando.
 Hoc superi faciunt, quibus inclinamur ad aras,
 Et quibus offerimus saculas, & cœcæ vota.
 Nescio qua pietas & qua clementia tanto
 Gladiis involvat pastores omnium egenos.

[Illa hesternæ ruens] Facto ex eventu pastoribus colloquio,
 prosequitur Fortunatus infelices amores Amyntæ. Seylus,
 quia pastoralis, facillimus est: quocirca brevissimus ero.
 [Illa grando hesternæ] cujus meminisse in fine præceden-
 tis Eclogæ. De vertice] id est, summitate. Vertex enim
 dicitur summitas, à qua vertendum est, cum altius ire
 nequeas, ut in capite & monte. Baldi] Baldus mons est.
 Divis] id est, sanctis. Harculi] rustici nomen, quasi
 bonus cultor, aut arvicola, aut rectorum: Non enim di-
 citur rete. Est demolita] id est, dejecta, prostrata, cala-
 mitatibus inferendo. Casæ] tuguria pastoralia. Et proinde
 dicit, pastoralis tellus. Agricolis etenim] Ordo est, E-
 nim substantia, id est, possessio & peculium, est agricolæ
 pecus, & arva. Nulla æris ira] id est, tempestates, quasi
 ab irato Jove qui & ær dicitur, illatæ. Nescio quis] &c.] Ira æris.
 rustice id dicitur sed graphice. Sunt enim rustici impatientes
 calamitatis, ut in proverbio sit, Qui sua amittit, &c.
 sensus amittit unde & Aeneas amissa conjuge (quanquam
 sumptus amittit, deorum cultor) ait Aeneid. 2. Quem non
 movet, non perturbat, Deorumque? Aut quid in ever-
 sa domo, in cineribus? Et in Bucol. amisso nato, Atque De-
 orum, in cineribus, crudelis mater. Vitæne ideo multalabor

in ipsa] Id est, anne ob id vivens puniatur id quoque de ma-
 rusticano. Nam illis durum non videtur, quod differ-
 malum, utpote post fata. *Numina si, ut perhibent*] Epicurus
 enim negabant: unde Maro in Bucol. *Nec curare De-*
credis mortalia quenkumque Lucr. *Nec bene pro mor-*
capitur nec tangitur ira. Hor. Serm. 1. *Opedat Judo-*
apella, Non ego; namque Deos didici scorum agere aut
 Judæum vocat *apellam*, id est, sine pelle præputii, hoc
 circumcissum. *Securum avum*] i. scorsum à cura mortu-
 um. Unde Epicurus iactabat se levasse genus humanum
 duobus summe malis, metu, & superstitione Deorum
 tu quidem, quia dixit unum esse spiritus humani & bellum
 interitum, & ita non esse metuenda, quæ post mortem
 niunt; Et superstitione, id est, anxia religione, cum dii
 curent mortalia. Sed utrumque impium & scelestum
 omnem pietatem & religionem destruens. *Extimo*] puer
 existimo; existimo autem, i. oenseo, & judico: per x plu-
 mi scribunt. *Estimo* autem, id est, aris pretium constitu-
 & liceor, per x & st. *Discrimina*] id est, pericula. *Miles*
lupâ furacior] miles dicitur quicumque stipendium be-
 gratia suscipit. *Una grando*] Unde calamitas quæ di-
 est, quoddam calamos, id est, culmos segetum terit. Est autem
 in sermone multiplex pathos. *Quibus inclinamur*] ad
 rando & sacrificando, nutu. Sic Hiabrus *Aneid.* 4. *Dis-*
tur ante aras media inter numina divum; *Multa foc-*
manibus supplex orasse supink. Et infra: *nos munera*
pli Quippe ius ferimus, famamque fovemus inunem.
calluit] id est, callum, hoc est tumorem & duritiem indur-
Pastores omnium egenos] *Aneid.* 1. *Omnibus cuba-*
javi casibus, omnium egenos.

Faust. Fortunate, scelus nobis hæc omnia nostrum

Ingerit; ætheris sententia iudicis æqua

Fort. Quid scelus? an fuimus Christi vita

Faust. Furgia, furta, ira, Venus & merda

Fort. Quid meruere boni? nec enim scelus

Et tamen una omnes pariter possidetur

Faust. Heu! nescis: male de superis

Hæc igitur, qua scire nefas, nescire

Apella.

Securum.

Extimo.

Estimo.

Discrimina.

Miles.

Posthabita, curas iterum repetamus Amynta,
 Quam sumus experti, quam ignorare negatum est.
 Rex vulgaris auctor, studium commune juvenis,
 Minor & affectum alii de cardine mentem
 Sape levavit, ultimo sermo venit ager ab agro.
 Intellecta licet pro re, pro tempore, fari
 (Sic habuit Cosmus sapiens) incognita nunquam.
 Paute, sapi: notos igitur repetamus amores,
 Restat Amyntas postrema in fatis furor
 Dicere, & in misero lacrymas impendere casu.
 Fortunare, &c. Ne approbanda videatur sententia Por-
 cianati, castigat eum Faustus, dicens illud notum ver-
 bum. Omnia mala qua patimur, peccata nostra meruisse.
 Mitherei sententia iudicis aqua] Augustinus enim do-
 cet, oculata quidem esse interdum divina consilia, sed ta-
 men nunquam injusta. Hoc Maro Æneid. 6. Aut aqua
 Flumina vitæ Juppiter & io. Æn. Rex Juppiter omnibus
 dedit. Quod scelus?] Graphicè exprimit rusticorum opi-
 nionem, qui sese infantes putant, dum capitalibus cri-
 minibus vacant. Respondet autem Faustus: Quæris quod
 scelus? Jurgia] id est, contentiones quæ frequentes inter
 rusticos sunt; unde pro magno bono duxit Maro sepem,
 dicens, Hinc tibi, qua semper vicino ab limite seras,
 &c. Venus] i. luxuria carnis. Quid mervère boni?] Non Venus.
 Respondet ad hoc Faustus, aut quia festinat ad narratio-
 nem exitus amorum Amyntæ, aut quia non decuit rusti-
 cum, quæ Theologorum sunt, enodare. Unde dicit nefas
 esse de factis Dei inquirere. Satis enim esse debet, quia De-
 us ita vult, qui nihil injustum velle potest. Ideoq; ubi divi-
 na est præceptio, nulla debet esse percontatio; ut Abraham
 nobis præclare ostendit, dicente D. August. Nam filium
 non debuit in matrem, in quo tamen propaginis promissi-
 onem accipere. Ac si quæras cur boni cum malis punian-
 tur, dicemus, non temporaliter puniri bonos, ut plus me-
 reantur, sed ad vindictam. Est ita pretiosa in con-
 temptum hominum sanctorum eius. Mora autem peccato-
 rum, non est, sed necesse est] altiora tu ne quæsieris. Mir-
 ris bere.

Cardo.

Impendere.

ris habetis; ut, *Posthabui tamen illorum mea seria* &c. *Posthabita coluisse Samo.* *Qua]* id est, cuius sumus experti, quia hoc commune malum: *Semel inuimus omnes.* *Moror & affectus alii]* .i. affectiones, passionibus & perturbationibus. *De cardine]* id est, de stabilitate. *Sape levans]* id est, amovens. *Animo sermo]* *ager ab agro]* quia ex abundantia cordis os loquitur. *de Flaccus in arte,* *Format enim natura prius nos intus* omnem Fortunarum habitum, *juvat,* aut *impellit* iram, *Aut ad humum merore gravi deducit,* & *an* *Post effert animi motus,* interprete lingua. *Sic habet* *Cosmas sapiens]* Cosmas (ut opinor) Medices, Florentinus. *Ille ditissimus & memoratissimus pater Laurentii,* avus Petri Medicis hic intelligitur. *In postrema]* id est, ultima. *Fata]* id est, mortem usque. *Impendere]* id est, impertiri. *In misero casu]* id est, infelici exitu.

Prateriens illac parvo post tempore, rursus
Insanire hominem video, & miseratus amantem,
O iterum, dixi, mens inconsulta, veneno
Ebria fatali; populo jam fabula factus,
Non respicis adhuc? & adhuc in amore sepultus,
Te rapis atque tuos, pecus atque mapalia tecum,
Ut quondam moriens rapuit secum omnia Samson?
Quum senio curvatus eris, si forte senectam
Fata tibi dederint, quis sustentabit inertem,
Somnolentum, inopem, cum jam defecerit omne
Robur, & ingenium, sensusque recesserit omnis?
Hac tibi cuncta feret, nisi mors prævenerit, atas.
Esto domi, vigila, observa super omnia semper
Prospice, quò tendas; & quo venisse dolendum est,
Ire cave: discerne vias, hominemque memento
Non ad delicias, non ad muliebria natum
Blandimenta, levi tam perniciofa iuventæ.
Ipse ego, cui pecudes, cui lac, cui caseus, agere
Vitam ago: tanta agros omnes invasit egestas,
Tot dari rerum eventus, incommoda passim
Tanta, tot adversis totus convolvitur orbis.

Prateriens illac] Principium narrationis. *Illac]* id est, po

per locum illū, ubi dixi Amyntam amore languentem la-
 cere. Parvo post tempore] Sic Maro: Respexit tamen, &
 multo post tempore venit. Unde post & ante, gratia ex-
 cessus, ablativū regunt cum suo, si volumus, casusque post
 dictum diem parvo tempore: Sine autem casuali, videntur
 adverbia, ut postea & antea. O iterum] bonus est versus,
 quia in principio carminis monosyllaba vocalia non abji-
 ciuntur, ut, o vinam, o ego: neque corripuntur, sicut in-
 terdum in medio, ut in Buc. Te Corydon, o Alexi, trahit
 sua quemque voluptas. Mens inconsulta] id est, impru- Inconsul-
 dens, cui nihil est consilii aut pensi. Capitur enim incon- sus.
 sultus passivè pro eo cui non est datum consilium, ut Æ-
 neid. 3. Inconsulti abeunt sedemque odere Sibylla: & ta-
 men consulti videntur, qui consilium dant, sed revera qui
 consuluntur saepe, id est, à quibus ut prudentibus consiliū
 petitur. Unde non solum jurisconsultus, sed etiam jurecon-
 sultus dicitur, quasi in jure, aut de jure. Veneno Ebria fa-
 tali] id est, amore ad mortem ducente: est enim amor ve-
 nenum, quia per venas it. Unde, Vultus alit venis: nec
 tamen fato imputandum, sed nobis. Unde D. August. super
 illud, Ego dixi, Miserere mei, sana animam meam, quia
 peccavi tibi, ait, Ego peccavi, non fatum, non fortuna.
 I hoc tamen plura jam diximus. Populo jam fabula]
 id est argumentum fabulandi: non tamen dicit, jam fa-
 bula facta; quia ordo est, factus jam populo fabula. Non
 resipiscis] id est, iterum sapis, & ad sapientiam redis. Pecus
 atque mapalia] id est, casas & caulas: Dicuntur etiam sic à
 Virgilio; ut, raris habitata mapalia vilis: & magalia, sed
 primā longā; ut Æn. 1. Miratur molem Æneās magalia
 quondam. Rapuit secum omnia Samson] ut Jud. 16. latè
 describitur: nota est historia. Senectam Fata tibi dederint]
 Qui enim (ut Seneca dicit) ad extremum fati pervenerit,
 senex morietur. Posuerunt antiqui multiplicem mortem:
 ut fatalem, quæ quatuor cursus Saturninos explebat, id
 est, centum & viginti annos; ultra quos fata, id est, deorum
 constituta, negabant posse vivere: Et naturalem, quæ tres
 explebat. 90 annos: Tunc enim natura deficit, diciturque
 mors merita, id est, pro merito, in remedium tot malo-
 rum

sum quæ sequuntur concessa : & fortuitam ac violentam,
quæ etiam in primo cursu contingere possit : quas omnes
tangit Maro, *Aeneidos* quarto ad finem :

*Nam quia nec fato, meritâ nec morte peribat,
Sed misera ante diem, subitoque accensa furore,*

Hæc tibi cuncta feret] Unde Flaccus in arte, *Multa se-
runt anni venientes commoda secum : Multa recedente
adimunt.* De incommodis senectæ, vide *Juven. Satyr. 10.*

In qua dicit, *Sed quàm continuus & quantis longa sene-
ctus Plend malis ! Prospice, quò tendas*] i. ad quem sta-
tum. *Persius : Est aliquid quò tendis. Et quò*] i. ad quem

statum. Ordo est, & cave ire [eò] quo venisse dolendum
est. *Esto domi*] aut simpliciter dicit, aut quod *Persius ; Te-
cum habita, & nòris quàm sit tibi curta supellex. Levi*

id est, facili & inconstanti. *Tot duri rerum eventus*] Li-
cèt, ut *Valla* docet, in plurali frequentius dicatur *eventa*,
genere neutro : tamen etiam *eventus* legimus, ut *Æn.*

6. — *cæcosque vò utat Eventus.*

*Accipe rem non auditam, non tempore factam
Præterito ; sed quam lux hæc mihi protulit ipsi :*

Ut mos, Autumno pecudes crescente rotandi,

Manè foro exposui lana venalia pondo

Sexaginta, hodie grande as constare putabam ;

Vix vitam gregis eduxi, vix pabula possum

Mercari hibernis nivibus ; quo cætera pasto

Sit victura domus nondum mihi constat, Amynta.

Quisquis amat, domina munuscula mittat oportet.

Tu verò, cui vix tecum fortuna reliquit,

Sub quo luce habitat, sub quo pernoctat egestas,

Quid poteris cupida gratum donare puellæ ?

Mittere mala decem, satis esse solebat amanti :

Purpurei flores, & raptus ab arbore nidus,

Gramen odoriferum, memini quo tempore magna

Credebantur opes ; ventum est à gramine ad aurum.

Regia res amor est hac tempestate, recessit

Mos vetus, & quadam mala lex inolevit amandi.

Accipe rem non auditam] Continuat sermonem, quem ad *A-
myntam* habuit ; in quo quod *Amyntæ* dicit, omnibus dicit,

qui

qui simili capiti sunt morbo. Recitat ergo argumentū pro
re excogitatum. Non audiam] quia falsa sunt sæpe audita.
Unde Plaut. Plus valet unus oculatus testis, quam auriti
decem : i. unus qui se vidisse dicat, quàm decem qui se au-
divisse dicunt. Autumno rotundi] allibi in Maio condentur.
Sexaginta pondo] i. libras. Mittere mala decem] Virg. in Pondo.
Bucol. Aurea mala decem misi : cras altera mittam. Pur-
purei flores] Idem : Tibi lilia plenis Ecce ferunt Nympha
calathis. Sed id Amasii poetæ uberius dicunt. Et raptus
ab arbore nidus] Idem : Parta mee Veneri sunt munera :
namq; notavi Ipse locum aëria quo congesse palumbes.
Gramen odoriferum] Idem : Tum casia atq; aliis intexens
suavibus herbis, Mollia luteola pingit vaccinia calthâ.
Credebantur opes] unde, Qui potuit violas addere, dives
erat. A gramine ad aurum] Ovid. Melius nunc omni in
auro est. Regi res] i. regalis, quod potius dicerem : sed ta-
men & morbum regium vocant, qui regalem expetit sum-
ptum. Hac tempestate] hoc tempore turbulento.

Regius.

Talia suadenti torvo mihi rettulit ore ;
Si cupis optatam mihi, Fortunate, salutem,
Da quod amo : nostro hac una est medicina dolori.
Cetera quæ memoras, mihi sunt tormenta : revelli
Ex animo furor, & nequit, mea pectora imago
Virginis obsedit, mecum est, mecum itque reditque,
Excubat & dormit mecum ; caput, ossa, medullas,
Cor complexa, potest cum sola excedere vita.
Ac veluti quoties aliena ex arbore secto
Surculus inseritur trunco, natura duorum
Jungitur, & mixto coalescit corpore virga ;
Sic domine dilecta mihi se immerisit imago,
Et fecit duo corda unum, duo traxit in unum
Pectora : sensus inest nobis & spiritus idem.
O me felicem, si, cum mea fata vocabunt,
In gremio dulcisque sinu, niveisque lacertis,
Saltem animo caput hoc languens abeunte jaceret :
Illa suâ nobis morientia lumina dextrâ
Clauderet, & tristi fieret mea funera voce !
Sive ad felices vadam post funera campos,

Sen

*Seu ferar ardentem rapidi Phlegethontis ad undam :
 Nec sine te felix ero, nec tecum miser unquam.
 O Dryades florūque dea, nymphæq; decentes;
 O nemorum Sylvane pater, servate precamur,
 Collibus in vestris gelidisque in vallibus omne
 Sylvarum rursusque decus: circumdate saltus
 Sepibus, & prohibete pecus, nè floribus obsit.
 Ista, precor, domina servate in funera nostra.
 Tunc omnis spargatur humus, redolentia ferta
 Texite, qua circa tumulum, supraque jacentem
 Componantur heram: tristes ad busta puella
 Pierides aderunt, & lamentabile carmen
 Ore canent madido, signatæque verba relinquent
 Ista sepultura, relogenda nepotibus olim;
 Hic tegitur virgo, cui nil, quin diva vocari
 Debuerit, deerat, nisi dura fuisset amanti.*

Talia suadenti] Recitat responsum miseri amantis, so-
 lam puellam deposcentis, ut Charinus Terent. Nihil ali-
 ud nisi Philumenam volo. Bene dicit suadenti, & non
 persuadenti, quia nihil efficit. Furor iste] id est, quem
 tu commemorasti, & dixisti in me esse. Excubat] id est,
 Excubias agit, hoc est, vigilat mecum: Æneid. 4. -- Illum
 absens absentem auditq; videtque. Id quoque Phædria
 optat sibi à Thaide fieri in Eunuch -- ames me, me deside-
 res, Me somnies, me expectes, de me cogites, Me speres,
 me te oblectes, mecum tota sis, &c. Caput] unde furor
 in amante. Ossamedullas] Æneid. 4. -- est mollis flam-
 ma medullas, Interea, & tacitum vivit sub pectore vul-
 nus. Unde hic addit, Cor complexa] Hinc enim dicitur
 cura, quod cor urit. Surculus] id est, insita quæ pullulat
 virgula. Duo corda unum] unde 1 Cor. 6. Et erunt duo in
 carne una. Hic autem non ex re, sed ex affectione dicitur,
 quia nondum adhæsit: qui autem adhæret (ut ibidem dicitur)
 meretrici, unum corpus efficitur. Et spiritus] i. animus,
 quia Græcè ἀνεμος spiritus, seu ventus dicitur. O me feli-
 cem] graphicè exprimit affectionem miserè amantis, cui
 dulce videtur in complexu amatae mori. Virg. in Buc. Hic
 ipso tecum consumerer ævo. Illa suâ nobis, &c.] Ex Ti-
 bul.

pul. serè sumptus locus, aut ex epist. Ovid. *Tristi voce nani-*
canendo. Sive ad felices campos] .i. Elyfios. De quibus
Æn. 6. Devenere locos & amœna vireta Fortunatorum
memorum sedesq; beator, &c. Nos paradisum vocamus.
Phlegethon] fluvius infernalis ab ardore dictus. *Nec sine te Pbleg-*
felix ero, nec tecum miser unquam] Ex affectione, ut dixi, *thon.*
loquitur, non ex debito consilio ; itaq; non est putandum
eam esse poetæ mentem. Quod dico propter imperitos,
qui non discernentes, quando ex sua sententia, & quando
ex alterius introducti loquuntur poetæ, indifferenter ci-
tant, quasi ita senserint. Maro autem sentit etiam amores
perdurare post fata, unde in eodem 6. *Æn. Cura non ipsa*
in morte relinquunt. Quin putavit easdem permahere
affectiones, dicens, *Qua gratia currum, Armorumq; fuit*
vivis, qua cura nitentes Pascere equos, eadem sequitur
tellure repõstos. Juxta quod dictum est, *Qualem te inve-*
nio, talem te judico. Et ita quia æterna est damnatis pec-
candi libido (non enim immutari possunt) meritò est æter-
num supplicium. Sed ad rusticum redeamus Amynta, cui
insanus amor non persuasit, quod Prophetæ divinitus
persuasum erat dicenti, *Non avertas faciem tuam à me,*
& similis ero descendentibus in lacum. *O Dryades*] id est, *Dryades.*
nymphæ arborum & præcipuè quercuum, quia *Seus Spuds*
quercus dicitur. *Florumq; deæ*] quæ *Napeæ*, dicuntur. *Napeæ.*
Nymphæq;] scilicet aliarum rerum ; ut montium, quæ *O-*
reades ; fluminum, quæ *Naiades* dicuntur ; & marium, *Oreades.*
quæ *Nereides* ; & arborum quoque, quæ *Hamadryades.* *O Naiades.*
memorum Sylvane pater] unde à sylvis denominatus. Hic *Hamadry-*
quoque advenisse dicitur ad Gallum amore pereuntem, à *ades.*
Virgilio in Bucolicis : *Sylvanus.*

Venit & agresti capitis Sylvanus honore,
Florentes ferulas, & grandia lilia quassans.
Unde dicit, *Servate, precamur* ; quia nymphæ amare,
& amari solent. *Servate, inquit, Decus*] id est, ornatum
florum & herbarum. *Nè floribus obsit*] Virg. Geor. 4. *Nec*
oves, hædique petulci Floribus insultent, aut errans bu-
cula campo Decutiat rorem, & surgentes atterat herbas.
ista] id est, vestra dona. *Domina nostra*] sic enim & *Domina.*
Græci

Græci & Latini, at Barbari uxores vocant. Unde Maro in Diris. *Quod mea non mecum domina est. Circa tumultum* Credebant enim in veteri superstitione beatas animas, quarum corpora molliter requiescerent. Unde Persius, *Nunc non cinis ille poëta Felix? nunc levior Cippus non imprimi* ossa? *Laudant conviva; nunc non è manibus illis, Nunc non è tumulto, fortunataque favilla Nascentur violæ?* Et Juvenalis, *Vii majorum umbras tenuem & sine pondere* terram, *Spirantesque crocos. & in urna perpetuum ver,* *Qui præceptorem sancti voluere parentis Esse loco. Et* Martialis, *Sit tibi terra levis, molliq; regaris arenâ. Ovidi* Ossa quæta, precor, tuta requiescere in urna: *Et sit humus cineri non onerosa tuo. Contrâ imprecatur Tibollus: O tu* qui Venerem docuisti vendere primus, *Quisquis es infelix urgeat ossa lapis. Tristes ad busta puella Pierides* id est, Musæ. Juvenalis: *Pierides, prosit mihi vos dixisse* puellas. *Bustum* dicitur, quasi bene ustum, locus ubi urna condebatur. *Urna* autem ab urendo dicta, quod ustorum teneret cineres. Ideo autem Romani, qui tunc ut nunc faciunt, terrâ condere solebant corpora defunctorum, ceperant ea concremare, quia per bella & invidiam eruta videbant aliquando ossa: Diversitatem tamen hanc ex Philosophis ortam putant, ut qui ex terra potissimum sumpta putarent, terrâ mandarent corpora; qui ex igne igni. *Lamentabile carmen*] *Nam* funebrem, aut corpore nondum sepulto *Epicædium*, & eo sepulto, *Epitaphium*. In *Daphnide* autem dicit Maro, *Et tumulto superaddite carmen. Relegenda nepotibus* id est, minoribus aut posteris.

O virgo, si te tantus consumeret ardor,
Per centum Scyllas ad te, per mille Charybdes
Tranarem laturus opem: tu seviror hydrâ,
Me fugis: at culpa nihil est in virgine; nam me
Nescit adhuc: si sciret enim, succurreret ultro.
Nec puto sub mihi tam ferrea pectora vultu:
Signa tamen vultûs fallacia; sub cute molli
Mens fera, sub blanda sunt corda immania fronte.
Alloquar, & faciam nostros intelligat ignes.
Si tamen illa meos vultus averterit, ibum
In lacrymas oculi, triste in suspiria pectus.

Ode.

Oderit illa licet semper fugiatque sequentem,
 Ista tamen, quocunque ferar, me cura sequetur.
 Ite procul medica, non sum sanabilis, artes :
 Ite procul magico qui (quod nec credere dignum est)
 Carmine pallentes animas revocatis ab orci :
 Ite procul, vanis precibus qui flectere divos
 Creditis : adversum est, & inexorabile calum.
 Me rapit impatiens furor, & juvat ire per altros
 Solivagum montes, per lustra ignota ferarum.
 O virgo, &c.] Sunt verba Amyntæ per apostrophæ puel-
 lam absentem alloquentis. Per centum Scyllas] Numerus
 finitus pro numero infinito. Scylla autem & Charybdis,
 pericula sunt maxima in mari Siculo ; finguntur autem a
 poetis esse monstra marina, ex puellis transmutata. Nam
 Scylla Phorci fuit filia : Charybdis mulier vorax. De Scylla
 dixit in Bucol. Quid loquar ? aut Scyllam Nisi aut quæ
 fama sequuta, &c. De Charybdi & etiam Scylla, Æn. 3.
 Dextrum Scylla latus, levum implacata Charybdis Ob-
 sidet. Et ita, quia, ut dixit Horatius in arte, Dum vitant
 Ausi vitia, in contraria currunt. Ducit enim in vitium
 vitii fuga, si caret arte : ideo de eo, qui unum periculum
 evitans in aliud incidit, dici solet, Incidit in Scyllam, cu-
 piens vitare Charybdim. Tu sævior hydræ] quam Mercu-
 les tandem excussit, cum amputato capite illi semper bina
 repullulare videret. Erat enim lacus quem excussit, & lo-
 cum fertilem reddidit, sed serpens aquatica fingitur. At
 culpa] id amatorie. Nam semper amicas aut purgant, aut
 non credunt peccasse. Unde ille, Nec si mihi credere tan-
 tum, Signa tamen vultus fallacia] sc. sunt. Juv. Fronti
 nulla fides : quis enim non visus abundat Tristibus, obscæ-
 ris ? Mens fera] unde notus, sed minus idoneus autor, Om-
 nis qua nitido volucris plumescit amictu, Non est, si simi-
 lat, vera columba tamen. Sape sub agnina latet hircus
 ille Lycaon, Sæpque Catone pio perfidus ille Nero. Si
 tamen illa meos vultus averterit] videtur Hypalla-
 ge, ut sit, si averterit suos vultus à me. Id enim indi-
 cabundi faciunt. Æn. 1. Diva solo fixos oculos Averta.
 versa tenebat. Sed si accipiatur avertio, sicut aver- A. erfor.
 for

Avertor.

for & avertor accipi solēt, pro eo, quod est per indignationem avertendo contemno; sicut Servius fieri posse asserit, qui dicit avertor & avertor in una significatione declinare posse; dicitur recta loquutio, non figurata, qualis est illa apud Boëtium, *Heu! heu! quam surdâ miseros avertitur aure;* &c. Unde est frequentativum averfor, quo frequentius utimur. Ovid. in Fast. *Officiôq; levem non averfatum honorem. Medica artes*] Unde Apollo apud Ovid. Metam. primo dicit, *Inventum medicina meum est, opifexq; per orbem Dico,* & herbarum subiecta potentia nobis: *Hei mihi quod nullis amor est medicabilis herbis! Nec profunt dominæ quæ profunt omnibus artes! Ite procul.* &c.] quia Romanis earum erat odiosa professio. Unde Æn. 4. *Magica invitam accingier artes. Quod nec credere dignum est*] Unde de Pythonissa quæ Samuelem excierat dubitant Theologi; an Samuelem revera, an nequam spiritum in illum transfiguratum; quod Augustinus potius asserere videtur. *Animas revocatis ab Orco*] .i. ab inferno urgente. Unde Orcus quasi urgus, à quibusdam dictus videtur. Sic in Buc.

Orcus.

*Hæc herbas; atque hæc Ponto mihi læta venena,
Ipse dedit Mæris, nascuntur plurima Ponto:
His ego sæpe lupum fieri, & se condere sylvis
Mærim, sæpe animas imis exire sepulchris;
Atque satas aliò vidi traducere menses.*

Solivagus.

Vanis precibus] id est, impiè: sed ex amentia amantium, Epicuro tamen dignum. *Solivagum*] non in solo, sed solum vagantem. Soli autem sibi videntur amantes, dum sunt sine amata. *Per lustra*] per latibula, aut latebras. *Ignota*] scilicet hominibus, hoc est, invia. Æn. 4. de Didon. *Sempèrq; relicta Sola sibi, semper longam incomitata videtur Ire viam,* & Tyrios desertâ querere terrâ, *Eumenidum veluti,* &c. Id autem nunc erat illi, & est nunc huic, futuræ mortis indicium.

*Talia jactantem, verbis conabar amico
Fletere, sed vulnus nihil insanabile curat.
Illum per campos nox intempesta silentes,
Illum exorta dies inter dumeta videbat
Informem semper, varò sylvestria poma*

Carpentem; & potu contentum simplicis unda;
 Post longos gemitus, exhaustaque lumina fletu
 Assiduo; post lamenta & convulsa frequenti
 Pectora singultu, moriens finivult amores.
 Exanimum corpus tumuli sine honore relictum,
 Nocturna absumpsere fera, volucresque diurna.
 Faust. Heu funesta lues, fatala machina passim
 Corda venenatis penetrens humana sagittis,
 Equiparans hominem pecudi! Quae pocula Circe?
 Quae pejora unquam potuit dare philtrea Calypso?
 Quae Styx? quis Phlegethon gravior? quae major Erinys?
 O stulti, quicumque Deum dixistis Amorem!
 Num natura nocens Deus est? ubicunque locorum
 Sit Deus, est homini alebens, innoxius, aequus.
 Fort. Heu miserande puer, tenera sublata juvenia!
 Quae tibi nascenti luxerunt sydera? quae tam
 Noxia pars caeli est, ut te, nil tale merentem,
 Laeserit, & primis infortunarit ab annis?
 Nec tamen omnino caelum tibi defuit; omne
 Carmen, & argutis quicquid modulamur avenis,
 Doctus eras: nisi te mors immatura tulisset,
 Dignus eras hederis, dignus Parnasside lauro.
 Nec melius cecinit pugnas, ac tristia bella,
 Hordea, & agrorum cultus, & pascua noster
 Tityrus, à magno tantum dilectus Alexi.
 Namque tibi praecox animi solertia, nobis
 Cognita jampridem, magnam producere frugem
 Ceperat; & specimen tuleras virtutis & artis
 Non vulgare tua: poteras jam gloria dici
 Ruris, & atatis decus indelebile nostra.
 Te Padus, & noster lugubri Mincius ore,
 Cum Nymphis flevère suis, ut Ibracius Hebrus
 Orpheus: te tristes ovium flevère magistri,
 Ut Daphnim luxisse ferunt: te pascua & agri
 Undique, & audita est totis querimonia campis.
 Spargite pastores tumulum redolentibus herbis,
 Atque sacerdotum cantus, ac thura quotannis
 Dicite, & eternam requiem cantate poeta.

Faust. Tu tamen arva tenes patria melioris, & altum
Incolis Elyum, nos hic testemur Amynta.

Fort. Flendum hodie nobis fuerat : nam tristitia nocte
Nescio qua mæstis cernebam insomnia formis.
Sed jam vesper adest, & sol se in nube recondens
Dum cadit agricolis vicinos nuntiat imbres.
Ecogere & ad causas pecudes convertere tempus.

Talia jactantem] Fortunati est in sua persona loquentem
& impletatem atque amentiam Amyntæ damnantis. *Amyntæ*
neid. 1. Talia jactanti, &c. Verbis amicis] id est, quibus
amicos decent. Est enim amicus, a, um, adjectivum. Ut
de amicior & amicissimus leguntur. Conabar] id verè, quod
fine effectu conamur. Sed nihil] id est, nulla res. Curare
id est, purgat vulnus insanabile. Nullum tamen est
moribus tale ante suprema fata. Aut vulnus insanabile
nihil] id est, nihil curat verba. Inter dumeta] ubi dumetum
mi & vepres crescunt. Insomnem] id est, nullum somnum
admittentem, quod miserè amantium est, *Aeneidos* quæ
to: At non infelix animi Phœnissa, nec unquam Solus
tur in somnos, oculisque aut pectore noctem Accipit. Syl-
vestria poma] In sylvis nascentia. Exhaustæque lumina
id est, oculos exhaustos. Moriens finivit amores] Unde
& Comicus, Hanc nisi mors mihi adimet nemo. Dixit
tamen Maro, Cura non ipsa in morte relinquunt. Sim-
honore tumuli] id est, insepultum. Fatalis machina] Al-
ludit ad equum Trojanum, de quo Maro *Aeneidos* secun-
do, Scandit fatalis machina muros. Fatalis igitur ma-
china] id est, instrumentum ad exitum fatale ducens.
Aquiparans hominem pecudi] Unde fictæ sunt transfor-
mationes, quas Circe in socios Ulyssis exercuit. Psalmi-
sta: Homo cum in honore esset, non intellexit, &c. Phœ-
tra] id est, amatoriam pocula ad amorem inducentia. Circe
autem & Calypso ex Odyssea Homérica notissima
sunt, ad quas Ulysses appulsus dicitur, &c. De Circe quæ
dem Soli filia ad principium 7. *Aeneid.* plura videbis. Cal-
ypso autem, autore Hesiodo, Oceani & Tethyos, aut, No-
mero iudice, Atlantidis filia, Insulam à se denominatam
mari Ionio tenuit, ad quam Ulyss. ut à Circe discesserat,
nav

Curare.

Insomnis.

Lumina.

naufragus pervenit, & amatorio illectus, septem annos
 permanfit, vixque divelli potuit. *Philtre* autem dicuntur, *Philtre*:
 quia philos amator dicitur, pocula, aut carmina, aut alia
 ad amorem inducentia. *Quæ Sisy?*] infernalis palus à
 tristitia dicta. *Phlegethon*] fluvius ab ardore denomina- *Phlege-*
us. *Erinnys*] dicitur furia. *Nath*] id est, nunquid, *nathon*.
Phra nocens] Physicè hoc dicit. Nam virtutes naturales, *Erinnys*.
 eos dicebant. Unde Plinius lib. 2. naturalis hist. *Fragi-*
la] laboriosa mortalitas in partes ista digessit, fragili-
 quæ sua memor ; ut porcionibus quisque coleret, qui
 Umaximè indigeret ; &c. Vim ergò amoris, Cupidinem
 quædere masculino, quia deum, dicebant. *Quæ tibi nas-*
tranti luxerunt sydera?] iterum fatale putat. Vide ubi de
 st. cito loquuti sumus. *Cælum defuit*] id est, benigna influ-
 abundantia cœli. *Doluseras*] Quemvis ergò sui temporis do-
 dum deflet, secutus Maronem in *Daphnide*. *Mors imma-*
natura] id est, ante maturitatem veniens. Id enim dicitur *Immatu-*
 unum maturum, quod nondum est maturum. *Præcox* autem, *rus*.
 quod ante tempus maturum, quasi præcoctum & præco- *Præcox*.
Sylvum. Illud autem (inquit Quintilianus) *præcox* inge-
 tum haud temerè ad frugem pervenit : quia præcoci inge-
 in præditi, aut citò moriuntur, aut studia deserunt.
Dignus eras hederis] quibus coronantur poëtæ, eò quod *Hedera*.
 sunt in tutela Liberi patris, qui eis coronatus ex India re-
 dit. Horatius : *Me doctarum hedera premia fontium*
Diis miscent superis. Persius : *Quorum imagines lam-*
ina hederæ sequaces. Juven. *Ut dignus ventos hederis,*
et imagine macta. Virg. in Bucol. *Atq; hanc sine tempo-*
racitæcum Inter viâtrices hederam tibi serpere lauros. Et
 eum : *Hederâ crescentem ornate poëtam*. *Dignus Parnas-* *Parnas-*
lauri] i. in Parnasso monte Phocidis Boeotiam versus. *Parnassus*.
 Cirus & Apollini sacro, nascente. Est ergò *Parnassus* Pa-
 tronymicum à patria sumptum. Sed hic pro nomine patrio
 ponitur, quasi sit *Parnassica*. *Nec melius cecinit pugnas*] ut
 in *Æn*. *Et agrorum cultus*] ut in *Geor*. *Et pascua*] i. pa-
 storei, ut in *Bucol*. Nam etiam pascua in *Geor*. dicit.
Noster] id est, nostras, hoc est, Mantuans. *Tityrus*] id est,
 Virgilius, qui se per Tityrum in primo Bucolico carmine
 D a significavit.

significavit. *A magno Alexi*] id est, Augusto. *Præcox solaria*] quia ante barbam. *Et specimen tuleras*] scilicet præ te, aut abstuleras *specimen*] .i. ornamentum. *Non ungare*] id est, egregium. *Cum Nymphis flevit*. Sic Mar de Daphnide in Daphnide. *Ut Ithracius Hebrus*] scilicet fluvius. *Orphea*] scilicet flevit, ut quarto Georgicorum in nuit poëta. *Ut Daphnim*] de quo in Bucolicis Virgilius *lre: Spargite pastores*] Sic in Daphnide, *Spargite humi foliis, inducite fontibus umbras Pastores; mandat fieri bi talia Daphnis: Et tumultum facite*. Et hæc pro Epicio sunt, quod canitur ante inhumationem. Sequenti Epitaphii, quod post inhumationem canitur, vicem habent. *Tu tamen arva tenes*] Hoc quidem videtur minus quadrare superioribus. Nam cum furor & amentia, a tota impiteras in superos & vilipensio legum in Amynta fuerit & ira mortuum, nec poenituisse significaverit; non videtur congruè dicere, *& altum Incolis Elysium*] id est, paradisum. Sed purgari potest, tum quod pastoribus hæc dicuntur, tum quod asserendo Elysium incolere, tacitè poenitentiam egisse significat. *Cernebam insomnia*] Phantasma nocturna, quasi futuræ lacrymationis prognostica, id est, ex superstitione rustica. *Vicinos nuntiat imbres*] Georgicorum primo: *Sol quoq; exorietur, & quum se condet in undas, Signa dabit: solem certissima signa sequentur, &c.* Sed illic de ortu dicit, quod hic de occasu. Addit enim

Insomnia.

*Ille ubi nascentem maculis violaverit ortum,
Conditus in nubem, mediobq; refulserit orbe,
Suspecti tibi sint imbres.*

Cogere, & ad caulas] id est, ovilla. Virgilius in Sileno *Cogere donec oves stabulis, numerumque referre Justitiam* *Tempus cogere*] pro cogendi, Græca loquutio, ut: *Et jam tempus equum fumantia solvere cilla.*

ECLOGA IV.

47

De natura mulierum, inscripta
ALPHUS.

JOANN. MURMELII Argumentum.

*Amissum memorat caprum, puerique furorem
Janus, & Ingenium notat hinc Alphus muliebre.*

Alphus & Janus.

Jane, caper (video) macer est tuus : esse solebat

Acer, & elatis in cœlum cornibus ire ;

Nunc dejectus humi, flaccis piger auribus herbam

olfacit, & summis attingit gramina labris.

Janus. Languet, & ex isto languore faceria surgit :

Quæ, quoties memini, risum ciet ; edita nondum est :

Edita cum fuerit, totus mirabitur orbis.

Alph. Jane, soles narrare sales lepidissime, & ore

Suaviloquo : dic ergo tuus cur langueat hircus.

Janus. Res non ficta, deus testis, sed facta recenter :

At dulce id facinus non est narrabile gratis.

Quid pretii sperare licet ? qua dona reperto ?

Alph. Jane, ubi congeffit nidos Philomena, docebo.

Janus. Qui leviter spondet, promisso eludit inani.

Alph. Qui non credit, inops fidei : sed pignore tutum

Te faciam, duo tela meâ deprome pharetrâ.

Jane, caper] Principium hujus Eclogæ ex macie capri

aptat occasionem sacetæ narrationis de pastore mercena-

rio, qui caprus amore puellæ, in foveam feris positam in-

cidit : ubi inventus & à vicinis rusticis extractus, furorem

moris non destituit : occasione cujus, graphicè mulierum

genia describuntur. Macer est, qui solebat esse acer, &

flaccus, &c. Unde quod in Hecyra de hominibus dicitur,

in quibusdam belluis competit : Profecto hoc sic est,

puto : omnibus nobis ut res dant sese, ita magni atque

similes sumus. Flaccis auribus] Id est, auriculis laxis &

pendentibus, quia mollibus. Herbam olfacit] Id morbi

delicium est. Risum ciet] Id est, excitat, à cico secundæ

conjugationis ; est enim præsentis temporis. Totus mira-

tur orbis] Rusticâ jactantiâ & garrulitate hoc dicit :

nam si ex persona poëte dicatur, verè illi dici potest
Parturiunt montes, nascetur ridiculus mus. Quid enim
 mirum, si rusticus imprudens in foveam cecidit? *Jane-
 les narrare sales* id est, non insullos apologos. *Ubi con-
 gessit* Latinus Maro: *Namq; notavi ipse locum, ad
 quo congersere palumbes.* Nam quæ ferre aut tendere
 locum significant, ut *convenio, confuso, congero*, adve-
 nium ad locum desiderant, & non in loco: Potest tam-
 dici, *Ubi congersit* id est, concinnavit & construxit, po-
 quam allata fuit materies. *Qui leviter spondet* pro-
 biale est: nam ferè usu venit, ut, qui citò promittunt, di-
 culter promissa exhibeant, & è converso. *Qui non credit*
 Alio proverbio ex arte Rhetorica respondet: *Qui non ex-
 dit, inops est fidei*; quia qualis quisque est, talem judicio
 quemlibet: & ita, qui fidus non est, neminem fidum cre-
 dit. *Depromere* id est exime. *Duo tela* id est, duo
 cula, aut duas sagittas, quæ sunt pastoribus apta. *V-
 Cum Daphnidis arcum Fregisti & calamos.*

Telum.

Jan. Incipiam, *Nymphæ Parnassides, ora movete,
 Et memorate mei dira infortunia capri,
 At Philomenæos Alphe concedite nidos.
 Conductus mercede puer, profectus ovili.
 Assidue pascebat oves, caprum atq; capellæ.
 Servitium nobis pueri fuit utile, donec
 Virgine confecta, qua tum huc veniebat aequatum,
 Tabuit: ex illo vecors jam tempore factus,
 Frigidius curare gregem, contempnere causas
 Cœpit, & exhausto subvertere cuncta cerebro.
 Quum sopitus erat, poterat vigil esse videri.
 Nugabatur enim quando vigilabat, inertis
 Corporis officio, solvebat somnia mente.
 Hunc ergo in saltu ludens per cornua caprum
 Viminibus validis inter dumeta ligarat,
 (Quarta dies hostis) tentans an vincula possit
 Vincere cervice, ac prædare robore fontis.
 Quasitum interea nidos nemus omne pererrat.
 Corda subit virgo, dilecta recogitat ora,
 Ora sinus, & qua fari pudor, omnia voluit.*

ALPHUS, Ecloga IV.

Lux fugit interea, capri redit immemor, alia
Nocte recordatus surgit, pavidusq; per umbras
Dum graditur, ruit in foveam, qua fonde saligna
Captandis obducta feris & stramine sicco,
Instar erat putei fundo irremeabilis alto.

Est caper in vinclis, puer est in carcere, pastor
Nullus oves curat: jam tertia luxerat hora.

Miror, oves refero ac numero: capramq; requirens,
Obstupeo; puerum clamo, magalia lustror.

Vera loquar: magicis ne forte liquoribus unctus,
Extimui, ascensomigrasset in aëra capro:

Namque striges tali fama est ope, nocte vagantes,
Ad quaedam longinqua procul convivia ferri.

Attonitus tandem pecudes ad pascua ducor.

Dumq; nemus subeo meditans mecum, ecce, per umbras,
Ecce procul caper in dumis strepit, atque reluctans

Cornibus adversis contra sua vincula pugnat.

[Incipiam] Sic Æneidos secundo, Incipiam: Fraßi bello, &c. Nympha Parnassi des] id est, Musæ Parnassum frequentare solitæ. Ora movete] Virg. Pandite nunc Heliconæ dea, cantisque movete. Sed quia præcipitur ab Hor. In arte, Nec deus interfit, nisi dignus vindice nodus. Inciderit; videbitur quibusdam non apta invocatio, quia non debet deus invocari aut induci ad difficultatem dissolvendam nisi res tanta sit, ut opibus humanis fieri aut geri nequeat. Verum poëtæ aliquando ridiculè, aliquando juxta æstimationem invocantis, invocationem faciunt: Unde Juvenal. descripturus Rhombum, dicit Satyræ quartæ, Incipe Calliope, licet hic considerare, non est Cantandum, res vera agitur: narrate puella Pierides: prosi mihi vos dixisse puellas. Hoc autem ridiculè dicit: hic verò loquitur rusticus, cui quam dicturus est res summam difficultatem habere visa est. Unde prius dixit, Totum mirabitur orbis. Philomenas] quos Philomena congesit. Conduxit] ergo mercenarius. Servitium] id est, famulatus. Tabescit] i. lentâ tabe exhaustus est. Vecors] i. pravi, aut perversi cordis. Frigidus] i. negligentis, sicut in re diligenti dicitur per contrarium Maro, Fervet opus. Exhausto cerebro] Exhaustus.

- Sopitus.** nimia solitudine effecto. *Quum sopitus erat*] id est somno obrutus, poterat videri esse vigil. *Nugabatur enim*] id est, secum inaniter loquebatur: *Hor. Nescio quid meditans pugarum.* **Persius:** *Nugari solitos.* **Ludens** id est, ad ludum, ut curam animi premeret. *In salu] pascuis* ubi pecudes saliunt. **Tentans.**] id est, periculum faciens. *Quasitum pererrat*] id est, pererrando it quantum; non enim construitur prius supinum sine motu, sed tem latente. *Et qua fari pudor*] scilicet est: id est, gremium; & infra gremium pudenda. **Fronde saligna]** id est salicum foliis. **Obducta]** id est, obstructa in superficie. **Captandis feris]** id est, ad captandas feras. *Fam tertia luxerat hora]* scilicet posterioris diei. **Refero]** Recense aut separo. **Magalia]** id est, casae, & ruguria. *Sirigae sortilegae, & magicis utentes.* *Ad quadam longinquum* Id enim sibi persuadent demonibus illuxa. *Ecce]* quum diceret, Præter spem.

*Terruit incautum subito feralis imago,
Et nil tale ratum: firmato pectore tandem,
Nosco animal, subiensque rubos, seco vincula runcæ.
Serò domum rediens, video per pascua longè
Turbam exultantem risu iuveniliter alio.
Ut propè constitimus, meque agnosere salutant,
Et tuus, ecce, aiunt puer hic d'ane luporum
Erutus d' foveis, dum nocte perambulat agros,
Incidit in casses. Et sic inventus uterque,
Et caper, & pastor Caper hæc incommoda passus
Languet adhuc: puer imprudens, insantor hircus est.
Virgo superbivult mox, ut se audivisset amari,
Et pueri simulans curam ignorare, pudorem
Fingit, ut ad formam faciat pudor, ora sinumque
Ornat, & in terram versis incedit oculis,
Cultrata vulpina rem simplicitate gubernat.
Hæc studita, hi casses, hæc sunt mulieribus arma.
Ille sua sperans Galatæa a quando potiri,
Contempta mercede, suos sectatur amores.
Propterea plaustrum, strivæ, bobasque relictas,
Ad pastoris opus redeo: subiecta furor*

Ista juventutis levitas rura omnia vexat.

Terruit incautum] Rem prosequitur. *Feralis*] id est, ter- *Feralis.*

ribilis ut fera; id est, mors. Nam si dicatur *imago feralis*,

id est, ipsius feræ, non videtur ratio carminis stare: nam

fera primatū corripit, *feralis* producit. *Æneïdos* quarto:

Solâque culminibus ferali carmine bubo. *Incautum* & nil

male ratum: *Firmato pectore tandem, nosco animal*] sci-

licet ubi propius accesseram. *Seco*] id est, abrumpo vin-

cula quibus in vepribus alligatus erat. *Incidit in casses*] in *Casses.*

foveam, in laqueos. *Ovidius*: *Incidit in casses prada po-*

sita meos. *Virgo superbivit*] Principium principalis nar-

rationis. *Et pueri simulans curam ignorare*] Non simu-

lans curam, sed dissimulans se ignorare curam, scilicet a-

moram. Nam simulamus, id quod non est, esse: dissimu-

lans, id quod est, non esse. *Pudorem fingit*] id est, simu- *Simulare.*

lat, & fallaciter præ se fert. *Ora sinumque*] in quibus est *Diffimu-*

muliebris species. *In terram versis*] id enim pudicas de-

cet. Unde *Æneïd.* primo; *Tum breviter Dido vultum*

demissa profatur. *Hac sunt mulieribus arma*] *Mulieribus*

naturâ antepenultinam corripit, sed necessitate pro-

dicat *Lucanus*: *Siqua Deûm soboles, si qua est mulieris ori-*

go. Suâ Galatæâ] puella lactea, sed rustica. Unde *Maro,* *Galatea.*

Namque (fatebor enim) dum me Galatea tenebat, Nec

spes libertatis erat, nec cura peculî. Contemptâ mercede] *Levitas.*

scilicet quam à *Jano* acceperat. *Ista*] scilicet *villâ.* *Levitas.*

ta] id est, inconstancia propter auiiores & leves mores.

Alph. *Quod nequit ingenium, casus facit: ô stupor! ô fors*

Ingeniâ! ô res visu celebranda bimestri!

Jane, fides servanda, ibi Philomena laborat.

Sed quod tam vasso memoras de virginis astu,

Retulisti in mentem, qua psallere sape solebat

Carmina famineis olim de staudibus UMBER.

Janus. *Dic, Umbri, dic, si quid habes, meditare parumper*

Et verba & numeros; Umbri est memorabile carmen.

Alph. *Est, ut ais, sed non gratis memorabile carmen.*

Quas referes grates? & quid mercedis habebô?

Janus. *Accipe, promissis absolvo, & spicula reddo.*

Alph. *Dum vado ad ventrem post hac carecta levandum,*

Jane,

BAPTISTÆ MANTUANI

Jane, meum tu coge pecus, ne vitibus obfit.

*Janus. O aries, aries, qui tortis cornibus atrum
Dæmona præsentas, semper vinea subintrans;
Non sapias, donec fossa tibi lumina fronte
Erueo. Non sunt porrecta in jugera centum
Pascua fati, nisi pampineos populeris & agros?*

Quod nequit ingenium, casus facit] Interloquitur Alphus,
ne unius sermo fastidio sit. Sensus autem est, Multa quæ
per ingenium excogitate nequeas, casu in mentem veniunt.

Bimestris. *Risu bimestri*] .i. duos menses durante. *Tibi Philomena La-
borat*] .i. nidificat. Unde Maro, *Sic vos non vobis nidificatis
aves. Fæmineis de fraudibus Umber*] homo ex Umbria.

Umber.

Sunt qui Antonium Campanum intelligant. *Dic, Umbri*] *Ordo est, Dic, dic, inquam, si quid habes Umbri*] .i. de Um-
bro aut de carminibus ejus. Virg. *Quin age, si quid habes,
in memora non erit ulla.* Et iterum: *Si quos aut Phyllidis
ignos, Aut Alconis habes laudes, aut jurgia Codri.*

Meditari.

Meditare] exerce, experire. Virg. *Sylvestrem tenui musam medi-
tari avenâ. Et verba & numeros*] Idem: *Numeros memini,
si verba tenerem. Non gratis*] .i. non sine mercede. *Pro-
missis*] sc. Philomenæ pullis. *Et spicula*] .i. sagittas. *Dum
vado ad ventrem*] Hoc profecto nimis rusticè; tamen si ru-
sticè congruit, facile tamen poeta ad exprimendum morem
rusticum. *Tu coge*] .i. compelle in unum ne divagetur. Virg.
Thyre coge pecus. Ne vitibus obfit] depascendo pampinos,
aut uvas decutendo. *O aries, aries*] Alloquutio rustica ad
pecus. Sic Maro ad arbores: *Et vos ô lauri carpam, & te pro-
xima myrte, Sic posita quoniam suaves misceris odores.* Non
abjicitur autem, nec corripitur, ô, quia vox monosyllaba
in principio carminis posita. *Atrum dæmona*] .i. spiritum
malè callidum, qui, cùm pingi verè non potest, cornutus
tamen pingitur. *Non sapias*] .i. non eris sapiens & fugiens
malorum, donec ego erueo tibi lumina] .i. oculos, & hac
fronte fossa] .i. perforata & excavata, evulsis oculis. *Popule-
ris*] .i. depræderis, spolies. Et] .i. etiam. *Agros pampineos*] *.i. vineas, in quibus vites sunt, quarum frondes pampinos
vocamus. Dicitur etiam populare: Virg. in Æneid. Non nos
aut Libyco ferro populare penates Venimus, &c.*

*lumina.
populari.*

Alph.

Alph. *Jane, recordatus redeo : sed plurima forsan
Nondum nota tibi referam : cognoverat UMBER
Omnia, quas fas est homini perdiscere : caelos,
Sydera, tellurem, ventos, mare, flumina, fontes.
Viderat & Rhodopen, atq; alta Ceraunia, & Ossam,
Gallica regna, Ararim, Rhodanum, Tiberimq; Padumq;
Attica Romanis referebat carmina verbis,
Ore utroque potens, & linguâ primus utraq;
Hunc unum nobis invidit Gracia, & ipsi
Arcades, & Thracum saltus, & Thessala Tempe.
Si quid erit quod forte velis tibi notius esse,
Candidus, illius semper documenta secutus,
Non procul hinc : hæc ille tenet, nos illa docebit.
Sed jam septisorem statu experiamur avenam.
Antè tamen Nympha precor, ut Libethrides adsint :
Præsertim quæ plus meminisse Polymnia fertur.*

*Jane, &c.] Purgatâ alio redit ad narrationem. Vide-
rat.] Hæc Periphrasivideatur Gregor. Tiscernatem dice-
re, qui eâ tempestate vixerat. Nam γρηγορος significat
vigilo : Vigilans est autem multa videre. Viderat &
Rhodopen] id est, Thraciam, ubi Rhodope mons est : Rhodope.
atq; alta Ceraunia] montes Epiri à fulminibus dictos. Ceraunia.
& Ossam] montem Thessaliæ. Ararim] qui à Lugd-
nensibus nunc Sogona dicitur. Uterque autem, tam A-
rar seu Araris, quam Rhodanus, Lugdunum consuevit ad
cujus confluentem erat olim illa ara de qua Juven. Aut
Lugdunensem Rhetor dicitur ad aram. Tyberim] fluv. Tyberis.
um Hetruriæ, qui Romam perfudit. Padum] fluviorum Padus.
regem in Italia, in mare Adriaticum ex Alpibus inferi-
oribus incidentem. Unde Homerus Eridanum, qui &
Padus dicitur, ex inferis ad superos tendere dicit. Attica]
id est, Græcia, & potissimum Attica, quia Attica lingua è
quinq; Græcorum linguis cultissima est. Romanis] .i. La-
tinis verbis : nam aliter ea non intellexisset rusticus. Ore
utroque] & Græco sermone & Latino. Et primus] .i. per-
tissimus utraq; linguâ. Hunc unum nobis invidit Gracia]
id est, invidè nobis esse conspexit, cum similem non ha-
beret : quod in vita Antonii Campani etiam de Turcis
com.*

commemorant : verùm hic Tifernatem intelligam. Et ipsi
Arcades] ipsi emphasim habet, quasi dicat peritissimi mu-
 fici, Et cantare pares & respondere parati. Et *Thracum*
salmus] ubi Orpheus, Amphion, aliq; complures versati
 sunt vates. Et *Tempe*] .i. amœnissima loca Thessaliæ, qui-
 bus etiam musicus chorus versatus est. *Candidus*, illius,
 &c.] Per *Candidum* credo poëtam intelligi, cujus exterior
 vestis, ut Carmelitæ cæteris, & mens serè candida est.
Hæc] .i. documenta Umbri. Sed jam *septisforem*] id est, se-
 ptem foramina habentem. Virg. Est mihi disparibus se-
 ptem compacta cicutis *Fistula*. *Libethrides nympha*] .i. Mu-
 siæ, aut Libethrum, locum quendam in Thracia ; aut
 Libethram, fontem in Magnesia regione Thessaliæ ad-
 juncta incolentes. Maro : *Nympha noster amor Libethrides*,
 &c. *Præsertim qua plus*] subaudi, cæteris : alioqui dixisset,
 plurimum. *Polymnia*] à πολλή .i. multum, & μνησις .i. me-
 moris, cujus filiæ Musæ sunt. Dicitur etiam *Polyhymnia*,
 .i. multorum hymnorum, seu laudum. Hor. Nec *Polyhym-*
nia Lesboum refugit tendere *barbison*.

Fœmineum servile genus, crudele, superbum,
Logo, modo, ratione caret : confinia recti
Negligit, extremis gaudet, facit omnia voto
Præcipiti, vel lenta jacet, vel concita currit
Fœmina : semper hyems, atque intrastabile frigus,
Aut canis ardentes contristat sydere terras :
Temperiem nunquam, nunquam mediocria, curat ;
Vel te ardens amat, vel te capitaliter odit.
Si gravis est, mæret torvo nimis hernica vultu.
Si studeat comis fieri, gravitate remissâ
Fit levis : erumpit blando lascivia risu,
Et lepor in molli radiat meretricius ore.
Flet, ridet, sapit, insanit, formidat, & audet,
Vult, non vult, secumque sibi contraria pugnat,
Mobilis, inconstans, vaga, garrula, vana, bilinguis,
Imperiosa, minax, indignabunda, cruenta,
Improba, avara, rapax, querula, invida, credula, mendax,
Impatiens, onerosa, bibax, temeraria, mordax,
Ambitiosa, levis, inaga, lena, superstitiosa,

Desidi.

Desidiosa, vorax, ganea studiosa, palatum
 Docta, salax, petulans, & dedita mollitiei,
 Dedita blanditiis, curanda dedita forma;
 Ira odiiq; tenax, in idonea tempora differt
 Ulciscendi animos, insida, ingrata, maligna,
 Impetrusa, audax, fera, litigiosa, rebellis;
 Exprobrat, excusat tragicâ sua crimina voce.
 Murmurat, accendit rixas, nil fœdera pendit.
 Ridet amicitias, curat sua commoda tantum.
 Ludit, adulatur, desert, sale mordet amaro,
 Seminat in vulgus nugas, auditâq; linguâ
 Auget, & ex humili rumulo producit Olymum,
 Dissimulat, simulat, doctissima fingere causas,
 Ordiriq; dolos, fraudique accommodat ora.

Ora omnes facili casus imitantia motu.

Famineum servilo genus] Multa in muliebrem sexum su-
 percilliosè dicuntur, quæ omnia in malas dici possunt:
 sed rarissimæ sunt bonæ secundum Lucillum, qui dicit,
 Hæc! facili est homini inventu bona fœmina nusquam: ubi
 facili, pro facili antiquè dixit. Et Susarion Megarens. an- **Facul.**
 tiq; comœdiæ princeps: Audite populos, Susarion hæc
 dicit filius Phyllini Megarensis tripodisq;] Malum sunt
 mulieres: Sed tamen, O populares, non est invenire do-
 num sine malo. Multa tamen etiam in sanctis literis in
 bonarum commendationem dicuntur. Sed mulierem for-
 tem quis inveniet? **Modo**] .i. moderatione, de qua Hor. 1. **Modus.**
 Ser. Est modus in rebus, sunt certi deniq; fines, Quos ultra
 citâq; nequit consistere rectum. **Extremis gaudet**] quæ
 ambo mala sunt, quia uni virtuti duo vitia opponuntur;
 alterum per abundantiam, alterum per defectum peccans.
Aut canis] id est, canicula, aut Sirius. **Odit**] præteriti est **Canis.**
 temporis, & ita producit; nec reperies apud idoneos
 odio, nisi semel in Cicerone odias. **Nimis bernica**] id est, **Hernica.**
 aspera, ut Hernici montes in Italia asperrimi. **Gravitate**
remissâ, sit levis.] quia Dum vitant stulti vitia, in con-
 traria currunt. Ducit enim in vitium vitii fuga, si ca-
 ter arte. **Lepore meretricius**] id est, suaviloquium, & blan-
 ditia meretricibus digna. **Sibi contraria**] .i. inconstans,
 unde

unde addit, *Mobilis, inconstans*] *Æn. 4.* - *varium*
Imperiosus. mutabile semper *Fœmina.* *Imperiosus*] .i. affectatrix im-
Indigna- perii. *Indignabunda*] fastidians frequenter. *Cruentus*] cru-
bundus. oris & sanguinis appetens, & maximè, ut *Juv.* docet, vin-
Cruentus. dictæ. *Improba*] .i. improbanda. *Avara*] quia rapax, se-
Improbus. tamen inutiliter expendit. *Juv. Prodigæ non sentit pere-*
Avarus. untem fœmina censum: *Ac velut exhaustâ rediit*
pullulet arcâ Nummus, & è pleno semper tollatur acer-
vo, Non unquam reputat quanti sibi gaudia constem-
Rapax] ergo ut expendat. *Querula*] quia, ut dicit *Juven.*
Aut odit pueros, aut fœllâ pellice plo rat. *Maga*] .i. sort-
le ga, magicæ arti intendens, ut *Juv.* docet: *Hic magicæ*
affert cantus, hic *Thessala* vendit *Philitra,* quibus vult
ant mentem vexare mariti. *Lena*] etiam filiarum vendi-
trix. *Juven. Scilicet expectat ut tradat mater honestos*
Aut alios mores quàm quos habet: utile porro Piliolæ
turpi verula producere turpem. *Superstitiosa*] quod idem
Juven. sexto docet, ut cætera serè quæ hic habentur. *Ga-*
neæ] sic & alii *Christiani* poetæ, sed *ganeo* primam pro-
ducit Satyr. Occultas ganeo pulces. Palatum docta] .i.
delicata. *Salax*] luxuriosa. *Erazica voce*] quali utun-
tur tragici dum infortunia regum lamentantur. *Étrigiosa*
quia nulla serè causa est, in qua non fœmina litem mo-
verit. Nil] .i. nihili pendit fœdera. *Ludit*] .i. illudit. *De-*
ferre] .i. clam diffamat, & crimen occultum pandit. *Sal-*
amare] .i. callidâ reprehensione. *Seminat*] .i. dispergit in
vulgas. Nugæ] .i. res frivolas. *Ex humili tumultu produ-*
cit Olympum] id est, nil sibi non promittit posse efficere.
Ora omnes] *Ordo:* Accommodat, inquam, ora imitantem
facili motu omnes casus] id est, eventa omnia; hoc est,
scit se accommodare rebus, & ridere cum ridentibus,
 flere eum flentibus, imò interdum utrumque simul.

Non potes insidias evadere, non potes astum
Vincere: tanta artes, solertia tanta nocendâ.
Et, quanquam vides oculis præseminibus, audet
Excusare nefas: potis est eludere sensus
Sedulitate animi: nihil est, quod credere possis;
Ne nihil est quod non, si vult, te credere cogat.

His facient exempla fidem. Qua crimina non sunt

Femineâ tentata manu? Dedit hostibus arcem,

Decepta ornatu brachi Tarpeia sinistri.

Sedit in natos manibus Medea cruentis.

Tyndaris Egea oneravit navibus undas.

Scylla hostem sequitur, patri furata capillum.

Fratrem Biblis amat; subicit se Myrba parenti:

Concubitu nati longeva Semiramis ardet.

Causa necis vati conjux fuit Amphitarao.

Occidere viros nocturnis Belides armis.

Orpheâ membratim Cicones secures positam.

Cognita luxuria petulantia Pasiphaëa.

Phadra pudicitiam contra crudeliter ansa est.

Decepit Judæa virum Rebecca, suamque

Progeniem, velans hircino guttura tergo.

Porrigit Alcida conjux fatale venenum.

Decipit Hypodame patrem. Lavinia Troas

Implicat ancipiti bello. Bryseis Achillem

Depulsi à castris: demens Chryseide factus

Fulminat Atreides & sentit Apollinis iras.

Eva genus nostrum felicibus expulsi arvis.

Non potes] Eandem rem prosequitur. Astum] id est, astu. Astu.

nam. Nihil est quod credere possis] quia. Et quonquam

. Deinde oculis, &c. Juven. -- nihil est audacius illis De-

Saevissis, iram atque animos à crimine sumunt. -- Que

crimina non sunt Femineâ tentata manu?] Quasi di-

ceat, nulla non sunt, & irâ omnia sunt. Tarpeia] virgo

que ut armillas, quas in brachiis hostium vidit, haberet,

tradidit illis arcem Capitolinam: unde armis brachio-

rum obruta interiit. Dicitur autem hic brachi] pro bra-

chio: quia aliter versus non staret. Sedit in natos] Virg.

Scelus amor docuit natorum sanguine matrem. Comma-

ulare manus: nam Medea à Jasone spreta, omnes com-

munies liberos præter Thesalum trucidavit. Tyndaris] Tyndaris.

id est, Helena Tyndari (ut putabatur) filia, à Paride rapta,

ut ipsum sequuta; mille carinis à Græcis repetita est.

Scylla] Nisi Megarensium regis filia, abscisso purpureo

capillo, quem patet sacratum habuit, ad Minos hostem

per-

- Bibh.** pertulit. *Bibh*] ut Ovid. Met. 9. docet, exardet amore Ceni fratris, à quo spreta, in fontem sui nominis conversa est.
- Myrrha.** *Subicit se Myrrha parenti*] scilicet Cinyræ: de quo lib. 1. Met. quæ etiam in Myrrham arborem illuc conversa dicitur. Est autem in verbo *subicit*, Syncope. Nam si (ut debet) *subleis* scriberetur, esset positio brevis. Fecerunt enim id alii quoque. *Semiramis*] regina Babyloniarum, & regni Assyriorum moderatrix, exarsit amore Nini filii, quod diu simulaverat, ut Just. docet lib. 1. *Causa noctis conjugis*] id est Eriphile. De qua in Thebalide Straboni multa leguntur. *Belides*] Beli nepotes, filii Danaï fratris Ægypti regis, quæ quinquaginta nupserunt eorundem patrum filiis, id est, patrum Ægypti filiis, contra ab eo: sed patre, qui ab oraculo habuit sibi cavendum à tali genere perfruita, primâ nocte omnes maritos suos interfecit, præter Hyperminestram, quæ Lynceo peperit, à quo Danaus obtruncatus. *Cleones*] Mulieres Thraciarum, ut autor Virg. in fine Georg. *Pasiphaë*] uxor Minos regis Cretensium, amore cauti incensa, se in ligneam vaccam à Dædalos effictam includi fecit, sic cum tauro concumbens, postea cum Minos, Minotaurum genuit. Ordo est: *prolans luxuria Pasiphaëa*] id est, ipsius Pasiphaës, scilicet est cognita. *Phædra*] Pasiphaës & Minos filia, Hippolytum privignum, cui desponsata, sed non tradita Theseo fuerat, interpellavit de stupro. At cum ille renuisset, ne patri injurius sit, detulit apud patrem, quasi ille interpellasset ipsam; unde credulus pater, à Neptuno sive patre Ægei impetrat, ut à Phocis maribus belluis equi Hippolyti id furorem versi, ipsum dissolverent: unde Hippolytus an *ἵππος*, quod est equus & equa, & *ἵκος*, id est dissolvo, dictus prælagio quodam videtur; nam ab Hippolyte matre id nomen prius habere potuit. Decepit *dæa Rebecca virum*] scilicet, Isaacum cujus oculi caligaverant. *Suamq; progeniem*] id est, filium chariorem Jacob. *Velans hircino tergo*] i. pellibus hircorum aut capromæ ut pilosus perciperetur, ut erat Esau. *Conjux*] scilicet Deianira. *Fatale venenum*] id est, tunicam sanguine venenato Nessi intinctam dedit. *Alcides*] id est, Heraculi Alcides.

poti putativo: Nam Amphitryonides dicitur cum Jovis sit
 filius. *Hippodamia*] Oenomaï Helidæ & Pise regis fi- *Hippoda-*
 lia, patrem decepit, quia Pelopi in patris perniciem nu- *ma.*
 psit. Erat enim in satis tunc patrem decessurum, quando
 illa nuberet: nupsit autem superata in curuli certamine,
 dolo tamen Myrtili aurigæ. Dicitur etiam Hippodamia,
 quasi equorum domitrix. *Lavinia*] filia Latini, Turno *Lavinia.*
 desponsata à matre Amata, & *Aeneæ* per oracula & pa-
 tris assensum. Trojanis multis exitii causa fuit. *Brysis*] *Brysis.*
 quæ Achilli sorte obvenerat: cum abductâ Chryseide,
 quæ Agamemnoni obvenerat, hanc Agamemnon vi ab-
 stulisset, effecit ut Achilles iratus armis abstinere, & mul-
 tos Græcorum interimi sineret, donec Patrocli amici ne-
 cem ulcisci vellet. *Atrides*] id est, Atræi filius, saltem pu- *Atrides.*
 tativus, Agamemnon. *Fulminat*] id est, irâ & amore æstuat. *Fulminare.*
Fallax demens Chryseide] id est, per amorem Chrysei- *Chryseis.*
 dis, filiæ Chryse sacerdotis Apollinis, qui cum insulatus
 in exercitum Græcorum filiam expectum venisset, nec
 obtinisset, sævâ pestilentia ab Apolline impetratâ, tan-
 dem eam abduxit. *Sentit ergo iras Apollinis*] i. pestem
 quâ totus exercitus multabatur. *Felicibus arvis*] paradiso.

Credite pastores, per rustica numina juro,
 Pascua si gregibus vestris innoxia vultis,
 Si vobis ovium cura est, si denique vobis
 Grata quies, pax, vita; leves prohibete puellas,
 Pellanturque procul vestris ab ovilibus omnes,
 Thestylis, & Phyllis, Galatea, Næara, Lycoris.
 Dicite, Quæ tristem mulier descendit ad Orcum,
 Et rediit? potuit, si non malè sana fuisset,
 Eurydice revēbi per quas descenderat umbras:
 Rapta sequi renuit fessam Proserpina matrem.
 At pius Aeneas rediit, remeavit & Orpheus,
 Maximus Alcides, & Theseus, & duo fratres,
 Unus equis, alter pugnæ bonis atque palæstrâ:
 Et noster Deus, unde salus & vita resurgit.
 Hæc sunt, pastores, hæc sunt mysteria nobis
 Advertenda: animi fugiunt obscæna viriles,
 Fæmineæ loca delectant infamia mentes.

BAPTISTÆ MANTUANI

Ut semel in scopulos vempo contritus, & unda,
 Nautæ selt incauti monstrare pericula nautæ;
 Sic senior longo factus prudentior usu,
 Præteritos meminit casus, aperitque futuri
 Temporis eventus, utraq; pericula monstrat.
 Si fugiant aquilam fulca, si veila cerul,
 Si agna lupum, si dama canem: muliebria cur non
 Blandimenta fugis, tantum tibi noxia, pastor?

Credite pastores] Convertit sermonem ad pastores, quorum
 docendi gratiâ hæc de seminis dixit. Per rustica numina
 id antiquè, nisi ad Deum & sanctos, quibus arva custodi
 sunt, referamus. *Thestylis, &c.*] harum enim meminit
 Virgil. in Bucol. dicens, *Thestylis & rapido fessis messibus*
astu, Allia serpyllumq; herbas contundit olentes.

iterum, Jampridem à me illos abducere *Thestylis* or
 Item, *Phyllida* mitte mihi, meus est natalis, *Iola*: & *Phyl*
lida amo ante alias: nam me discedere flevit. Item, *Io*
lo me *Galatea* perit lasciva puella. Et, *Huc ades* ô *Gal*
atea, &c. Item *Ille* *Nearum* Dum fovet. Item, *Tua* *ca*
Lycoris, *Pérq;* nives illum, *pérq;* horrida castra secuta

Eurydice.

Dicite] ingeniosa excogitatio. *Rapta*] *Raptæ* leguntur
 mulieres ab inferis, & ferè redemptæ, sed non rediisse. *E*
urydice] *Orphei* conjux, cum eam *Aristæus* pastor insequi
 retur, à serpente, qui in herbis delituit extincta, ab *Orphe*
citharæ beneficio redempta ab inferis fuit, eâ lege, ut
 non respiceret; quod tamen fecit: unde reverti coacta
 quod quarto *Georgicæ*, ad finem graphicè describitur
 à *Boëtio* non sequitur. *Proserpina*] *Cereris* filia, à *Plu*
ne surrepta, & à *Cerere* matre inventa, redempta fuisse
 nihil apud inferos gustasset: sed granum pomi gustavit,
 non rediret. Unde *Geor.* 1. *Nec reperita sequi curat*
serpina matrem. At pius *Aeneas* rediit] postquam illi
 duce *Sibyllâ*, patris videndi gratiâ descendisset, ut ô *Aene*
latè dicitur. Remeavit & *Orpheum*] relicta tamen conjux

Proserpi
na.

Alcides.

Maximus Alcides] id est, *Hercules*, ut *Pinithoum* re
 meret. Virgil. - *Quid Thesea magnum? Quid mem*
Alciden? & duo fratres, Unus equis] scilicet, *Castor*
 nec Virg. ponens nomen pro nomine, dixit, *Dom*
Poll

ALPHUS, Ecloga IV.

Pollux habent. Alter pugns] scilicet, Pollux. Fratres
gemini in cœlum translati, ubi Geminos constituunt : si-
gnum tam laetum, ut dum alterum occidit, alterum oriri
incipiat, unde fabula locus est, ut alter mortalis, quippe à
Tyndaro genitus, alter immortalis, ab Jove factus dicatur;
sed mutua charitate ita devincti, ut immortalitatem com-
municarēt, ut altero moriente, alter reviviscat. Unde sexto
Æneidos : *Si patrem Pollux alterna morte redemit, Itq;*
reditq; vitam torles. Melius autem legitur alter quàm al-
lus : quia alter de duobus, allus de pluribus dicitur. Et no-
ster Deus] Dominus noster Jesus Christus, qui descendit
ad inferna, & tertio die resurrexit à mortuis. *Advertenda*]
consideranda. *Animi viriles fugiunt obscena*] naturaliter
quidem usque adeo, ut qui non fugiunt, effœminati dica-
tur, aut muliebres. Unde est illud Ennii apud Ciceronem
in 1. de officiis : *Vos etenim juvenes animos geritis mulie-*
bres, Illaque virgo viri. Fœmineas loca delectant infamia
mentes] id quidem de turpibus verum est. Senior] Vult sibi
in ea re experto fidem adhiberi, sicut nautis veteranis de
periculis marinis creditur. *Fulica*] aves sunt marinæ. Do-
cet autem belluas prudentiores esse in fugiendis nocivis,
ac insidiosis, quàm nos sumus.

Alter.
Allus.

Fulica.

Est in eis pietas crocodili, astutia hyæna :
Cum flet, & appellat te blandius, insidiatur.
Fœmineos pastor fugito (sunt retia) vultus,
Non animis, non virtuti, non viribus ullis
Fidito, non clypeo, cujus nunimine Perseus
Vidit saxifica colubros impune Medusa.
Monstra peremerunt, multi domuere gigantes;
Evertère urbes, legem imposuere marinis
Fluctibus, impetui fluviorum, & montibus aspris.
Sacra coronarunt multos certamina : sed qui
Cuncta subegerunt, sunt à muliere subacti.
Rex qui pastor erat, fundâ spoliisque leonis
Inclutus, & natus qui templa Sionia fecit
Primus, & excellens invictor robore Samson,
Fœmineum subière jugum : minis officit ignis,
Saxa minis, & bombæa minis, minis hasta, minis mors.
Nec forma contenta sua splendore, decorum

*Auget mille modis mulier : fontem ligat auro,
Purpurat arte genas, & collocat arte capillos :
Arte regit gressus, & lumina temperat arte.
Currit, ut in latebras ludens perducatur amantem :
Vult dare, sed cupiens simplex & honesta videri :
Denegat, & pugnat ; sed vult super omnia vinci.
Femina Caciaco (res mira) simillima vemo est,
Qui trahit, expellens mendaci nubila flatu.*

*Crocodi-
lus.*

Est in eis pteras Crocodili] Crocodilus, est animal terre-
stre, & aquatile ; crescit ex minimo ad decem & septem
amplius cubitos : quibusdam Ægyptiorum Crocodili
erosancti sunt: quibusdam non sunt, sed veluti hostes ex-
agitantur. Unde Juvén. *Crocodilon adorat Pars hæc.* E-
autem bellua hæc, quæ ova parit instar anserinorum, con-
tra fugaces terribilis, contra insequentes autem fugax; ha-
betes oculos habet in aqua, extra aquam acerrimi visus est
conspicuo homine emittit lacrymas, mox appropinquan-
tem devorat ; unde factum est proverbium, *Lacrymæ Cro-*
codili, de his qui sub specie pietatis homines fallunt.

Hyæna.

Graphice ergo dicit, Est in eis pteras Crocodili. Hyæna
autem animal est in Africa præcipue nascens; utramque
naturam esse nonnulli existimant, & alternis annis ma-
rem, alternis foeminam fieri. Hoc Aristoteles negat. Co-
lumi & juba continuatæ spinæ porrigitur, flectiq; nisi cum
cumactu totius corporis non potest. Humanum sermonem
inter pastorum stabula assimulare dicitur, noménq; alicui
jus discere, quem foras evocatum dilaceret, vomitionem
etiam hominis imitari ad sollicitandos canes, quos invadit.
Solet præterea id animal sepulcra eruere, ut corpore in-
quirat: Hæc Siptotinus: ob quæ rectè dicitur *astutia Hyæna*.

Fidito.

Fidito] i. confidito. *Non clypeo*] scilicet crystallino ipsius
Palladis, cujus numine protectus Perseus Medusam intere-
mit; è cujus sanguine natus fingitur Pegafus equus alatus.
Erat autem Medusa una trium Gorgonum, quæ unum
habuisse oculum, quo vicissim uterentur, dicuntur; hoc
est unionem seu margaritā: erat autem pulcherrima; unde
de se inspicientes, in stupore traxit, & ita in saxa verten-
dicta est: Hanc enim visam Neptunus, ardens amore

Medusa.

in templum usque Palladis Insequutus, illic oppressit,
 inde irata dea, ipsius capillos, quibus Neptuno placuerat,
 in angues mutavit, dedistq; ut omnes eam insipientes, in
 lapides verterebantur. Perseus autem dicitur Danaë Acrisii
 regis Argivorum filia, ab Jove oppressa, filius. *Monstra
 everterunt multi*] ut Hercules, Theseus, Perseus. *Domu-
 re gigantes*] ut ille in bello giganteo, & Hercules Anta-
 um in Libya, & Geryonem in Hispania, Cacus in Italia,
 & alios alibi. *Evertere urbes*] ut Scipio Carthaginem in
 Africa, & Numantiam in Hispania, Græci Trojam, &
 illi Gallias. *Legem imposuere marinis Fluctibus*] ut Cæsar,
 & Augustus, Lucrino lacui. Xerxes, qui pontem super
 Euxum extruxit, & cum dirutum videret, flagellis cædi
 comussit. *Et montibus aspris*] ut idem Xerxes, qui Athon
 & montem æquavit solo, & pro parte navigabilem fecit. Juv.
 s. *elificatus Athos*. Dicitur autem *aspris*, per Syncopen,
 quanto *asperis*. *Sed qui Cuncta subegerunt*] Juv. Sat. 6. *Nunc
 & Crastinus longa pacis mala; severior armis Luxuria incubuit,
 ulumq; ulciscitur orbem. Rex qui pastor erat*] David,
ena inda] quâ Goliath stravit. *Spoliisq; leonis*] quem se ad-
 que hic pastorem interemisse dicit. *Et natus*] i. filius ejus
 Solomon. *Qui templa Sionia*] id est, Hierosolymitana:
 Nam Sion principalis pars Hierosolymæ est. De his in li-
 si c. Regum, & de Samson, lib. Jud. dicitur. *Rhomphaea*]
 namea, quâ Angelus à Paradiso terruit Adam & Evam.
 lic. *Lebeii ac triviales sunt versiculi: Adam, Samsonem, Loth,
 Davidem, Solomonem, Fœmina decepit: Quis modo tu-
 adiuverit? Frontem ligat auro*] quod crinale vocant; aut
 e in circulo aureo, seu aurato. *Purpurat*] i. purpureas facit,
 hoc est, rubicundas. *Arte*] scilicet fucatoriâ. *Lumina*] i.
 opusculos. *Currit, ut in latebras ludens perducatur amantem*]
 unde poeta, *Malo me Galatea petit lascivâ puella: Et fu-
 at ad salices, & se cupit antè videri*. Aut ad eam. respi-
 cit, de qua Prov. 7. mirum in modum graphicè loquitur
 Solomon: omitto verba, quia in manibus sunt. *Vult dare*]
 cil, stuprum, & copiam sui. *Sed vult super omnia vinci*]
 vim sibi illatam dicat. *Cæciaco vento*] Cæcias enim
 rahit ad se nubes, quas alii venti propellunt.

BAPTISTÆ MANTUANI

*Quisquis es (expertus moneo) tentare recusa
 Dum licet, hac fragilis quot habet fastidia sexus.
 Immundum naturā animal, sed quartur arte
 Mundities; id luce opus est, ea somnia nocte.
 Deglabrat, atque lavat, pingit, striat, ungit & ornat;
 Tota dolus, tota ars, tota histrio, tota venenum.
 Consilio speculi gerit omnia; labra movere
 Discit, & inspecto vultum componere vitro.
 Discit blandiri, discit ridere, jocari.
 Incedens humeros discit vibrare, natesque.
 Quid sibi vult nudum pectus? quid aperta superne
 Rimula, qua bisidam deducit in ubera vallem?
 Nempe nihil nisi quod viri penetrabile sensum
 Plus premat, & Stygia rapiant praeordia flamma.
 Hi juvenum scopuli, Syrtis, Scylla atque Charybdes.
 Ha immunda Phinei volucres, quae, ventre soluto,
 Proluvie feda thalamos, coenacula, mensae,
 Capita, rempla, vias, agros, mare, flumina, montes,
 Incestare solent: ha sunt Phorcynides ore
 Monstrifico, extremis Libya quae in finibus olim
 Aspectu mutare homines in saxa solebant.*

Fastidia.

*Quisquis es (expertus moneo) Parenthesis est. Tentare
 id est, attentare & periculum facere. Recusa] Ovid. Dum
 licet, indigno subtrahere colla iugo. Et iterum; Principi
 obsta: sero medicina paratur, Dum mala per longas in
 luere moras. Fastidium] id est, superbos contemptum
 Immundum naturā animal] si animo vituperandi hoc
 ceret, ineptiret. Nam si naturā immunda, & curā ac ar
 munda sunt, in hoc venient laudanda, quod arte naturam
 corrigunt: verum animo dehorrandi ab earum illecebris
 fucata venustate, id dicit. Id luce opus est] id est, nihil ali
 ud faciunt noctes & dies, sive noctu & interdiu. Degla
 brat] id est, lavem & glabram facit cutem, rugis & pil
 amoris. Striat] in tricas colligit capillos. Tota] scilicet et
 aut existens dolus. Tota histrio] ludicra, & scurrilis. Tot
 venenum] quia nrisque videndo semina, & tactu infici
 Unde quidam, Est tactu viscus mulier, visu basiliscus
 Humeros discit vibrare] id nimium petulantia facit
 qu*

quæ numeros agitant sicut in amplexu: nam honestæ ma-
 res student esse demissis humeris. *Natæsq;*] id est, clunes :
Satyricus, Tremulo descendunt clune puella. Rimula] id
 est, fissura vestium in sinu inter mamillas. *Quæ bifidam*] *Bifida*.
 id est, in binas partes divisam. *Virus*] id est, venenum, quo *Virtus*.
 visa inficit. *Flamma Stygiæ*] .i. infernales : potius dixissem
Phlegethontæ. *Præcordia*] sunt tenues membranz circa *Præcor-*
cor, quæ dicuntur affectionum, sive passionum sedes. *Hî dii*.
juvenum scopuli, Syrtis] .i. brevîa, vada arenosa, in quæ
 qui inciderit, difficulter evadit. Allegoricè ergò summa
 pericula intelligit, sicut sunt Scylla & Charybdis, in mari
 Siculo. *Immundæ Phineî volucres*] .i. Harpyiæ, de quibus *Harpyiæ*.
Æneid. 3. Excipiunt Strophades, Graio stant nomine di-
ta Insula in Ionio magno quæ dira. Celano, Harpyiæq; co-
 lunt alia, *Phineîa* postquam *Clausâ domus*, mensasq; me-
 tu liquere priores. *Tristius* haud illis monstrum, nec savi-
 or ulla *Pestis*, & *ira Deum Stygis* sese extulit undis. *Virgi-*
neus volucrum vultus, sædissima ventris Proles, un-
 cæq; manus, & pallida semper *Ora fame*. *Phineus* autem
 rex *Arcadiæ* liberis novercam subinduxit, eosq; ut illi cõ-
 placeret, excæcavit : ob quàm rem irati dii, ei oculos su-
 stulerunt, & immiserunt *Harpyias*, quæ illi cibum abripe-
 rent ; quod & diu fecerunt. Sed quia *Argonautas* hospitio
 susceperat, miserunt ad eum *Zetum*, & *Calaim*, *Boreæ* re-
 gis ac venti *Thraciæ*, ac *Orithyæ* ab eo raptæ filios, ju-
 venes allatos, qui eas ad *Strophadas* usque pepulerunt. *Cæ-*
cenacula] altiora domûs, aut pro locis in quibus cœniatur.
Incestare] id est, polluere, & non castum reddere. *Æneid. Incestare*
6. Et totam incestat funere classem. Ha sunt Phorcyni-
des] id est, Gorgones. *Ovid. Finibus extremis Libyæ*, ubi
 fervida tellus *Accipit Oceanum demisso sole calentem*,
Squallebant latè Phorcynidos arva Medusæ.

Carmina doctiloqui cursim recitavimus Umbri,

Quæ si visa tibi nimiam proluxa, memento,

Ipsius id rei vitium non carminis esse.

Non longum est carmen : mulierum amentia longa est.

O memorande senex, quo se vetus Umbria tantum

Jaçat, & ipse tua Tyberis conterminus urbi :

*Martia non abs te tantum te Roma vocabat.
Ipsa tuas artes, & non trivialia nōrat
Carmina : te vitā funētum flevēre Latine
Naiades & Graia. Tua molliter ossa quiescant
Semper, & in summo mens aurea vivat Olympo.*

Carmina doctiloqui] Hunc, ut dixi, licet aut Antonium Campanum intelligere, aut Franciscum Petrarcham, aut alium quemvis eā tempestate doctum. *Ipsius id rei*] contra artem producit syllabam : Nam quintæ declinationis nomina non producantur e ante i, nisi præcedat i : & ita rei, spei, fidei, plebei, penultimam corripiunt. Possumus versum emendare sic : *Ipsius esse rei vitium, non carminis, illud. Non longum est carmen*] Unde Martialis. *Non sum longa, quibus nihil est quod demere possis. Martia Roma*] aut bellicosa olim, aut Martem autorem habens & unde Livius in præfatione, *Si cui populo licere oportet, consecrare origines suas, & ad Deos referre autores*; ea belligloria est P. R. ut cum suum, conditorisque sui parentem Martem potissimum ferat, tam hoc gentes humana patiantur equo animo, quam imperium patiuntur. Et *non trivialia*] Non vulgaria. Non tu in triviis indocte solebas stridenti miserum stipulā disperdere carmen? *Te vitā funētum*] id est, defunctum. *Latine Naiades*] id est, fluviorum & fontium Italicorum nympha, propter sermonem Latinum. Et *Graia*] id est, Græcæ, propter Græcum. *Tua molliter ossa quiescant*] unde prius ubi de sepulchro levi loquuti sumus, disseruimus : hoc ad veterem pertinet superstitionem, nam verius Virgilius dicit, *Facilis iactura sepulchri*. Et Sen. *Quid refert, humine an in sublimi putrescam?* *Mens aurea*] id est, pulcherrima. *Vivat Olympo*] id est, cœlo : hoc catholico viro dignum est, Olympus autem Macedoniæ mons altissimus, pro cœlo à Græcis potissimum poni solet.

Naiades.

Graia.

Olympus.

De consuetudine divitum erga poetas,
inscripta CANDIDUS.

JOAN. MURMELII Argumentum.

*Sylvanus miratur inertia vasis,
candidus abjectos queritur nunc esse poetas.*

Sylvanus & Candidus,

Candide, nobiscum pecudes aliquando solebas
Pascere, & his gelidis calamos inflare sub umbris,
Et miscere sales simul & certare palastrâ.
Nunc autem, quasi pastores & rura perosus,
Pascua sopito fugis, & trahis otia, cantus
Vos, quibus est res ampla domi, quibus ubera vaccae
Plena ferunt, quibus alba greges multæ alia complent,
Cymbia lacte nrent, & pingua prandia fumant,
Carmina laudatis; si quid concinnius exit
Plauditis, ac leti placidos extenditis aures;
Pro numeris vanas laudes, & inania verba
Redditis; interea pastor sitit, esurit, alget.
Iv. Nonne potes curare greges & dicere versus,
Cum vacat, & positis vitam traducere curis?
Iv. Omnem operam gregibus pastorem impendere oportet,
Ite, redire, lupos arcere, mapalia saepe
Cingere, mercari paleas & pabula, victum
Querere: nil superest orî; laudabile carmen
Omnem operam, totumque caput, Sylvane, requirit.
Grande utrumque opus est, & nostris viribus impar.
Cum cecini, sitio: sitienti pocula nemo
Porrigit, irrident alii: Tibi penula (dicunt)
Candide, trita, genu nudum, rigeat hispida barba.
Jam sylva implumes, & hyems in montibus albet,
Trascor, doleo, indignor: fert omnia victus,
Lanitium, fœtusque mares; non vendimus agnos,
Sed quia lac pascunt, premitur nihil: ubera siccant.
Candide, nobiscum, &c.] Argumentum hujus eclogæ est
detestatio tenacitatis divitum in poetas; quorum ingrati-
tudinē

rudine & avaritiâ, aurea vena in poëtis exstinguitur. Per *Candidum* autem mihi verisimile fit poëtam posse intelligi; per *Sylvanum*, quemvis divitem avarum. Indicit tamen utrumque pastorem, unde dicit *sub his arboribus*] quasi dicat, sub quibus sumus; nec quicquam apud *Sylvano*, quàm esse in *suis*. Est autem ferè eadem farrago quæ in Juvenal. Satyr. 7. *Et miscere sales*] est, lepores sermonis. *Sopito*] id est, oppresso, & neglecto cantu, quæ res doluit *Sylvano*. Nam divites avaricè nihil conferant in poëtas bonos, admirantur tamen eos, & oblectantur eorum carminibus; unde Juven. in eadem Satyra, *Spes nulla ulterior; didicit nam dives ararus, Tantùm admirari, tantùm laudare disertos, pueri Junonis avem*, id est, pavonem admirantur laudant: quia laudato nihil porrigunt, sed, si possunt, plenas auferunt. *Plena ferunt*] Maro significantius *stenta* dixit. *Alba mulctralia*] id est, mulctras, hoc est, vasa in quæ mulgetur, lacte albicantia. *Cymbia*] id est, vasa incurva in morem cymbarum facta. *Carmina lauditis*] sicut jam Juven. dixit. *Si quid concinnius*] id est, modulatus: & ut Persius; *Si quid tamen aptius exaudis* *Plauditis*] id est, applauditis. *Vanos laudes*] quia nihil commodi afferentes. Nam probitas laudatur & algere] quia nudus, & ita algore conficitur. Juven. Sat. *Tedia tunc subeunt animos, tunc seque suamque Terpsichoren odit facunda & nuda senectus*. Et post; neque, enim cantare sub antro *Pierio*, *Thyrsum*que potest contingere sana Paupertas atque æris inops, quo nocte dièque Corpora eget. Satur est cum dicit Horatius, *Obe, &c. Omne operam gregibus*] Juven. *Pectora nostra duas non amittentia curas, Magna mentis opus, &c. Mapalia* id est, casas & tuguria. *Sepe*] sepimento; Est ablativus nominativo *sepes*. *Nil superest ori*] pro otii; enumerat autem negotia pastoralia, volens à consimili etiam alla- telligi. *Tibi penala*] .i. vestis exterior, attrita. *Syl-implumes*] id est, foliis spoliata. *Fert omnia victus*] est, aufert. Sicut Maro; *Omnia fert ætas, animum quoque victus autem*] id est, necessitas edendi ut vivas: &

Mulctra-
lia.

Cymbia.
Concin-
nius.

Pennula.

id est, cibus quo vivas. Ferr] id est, absumit.
lanitum] id est, lanam. *Ferāsque mares]* id est, arie-
 es & hœdos, aculeatos reliquos. *Non vendimus agnas]*
 nia ad futuram propagationem recipiunt eas. *Lac pa-*
ant] id est, sugunt & absument, dum pascuntur. *Pre-*
ditur nihil] id est, non sit caseus mollis. Maro; &
ressi copia lactis. Ubra siccant] ex Marone est, ut alia
 multa.

Pœnitet ingenii, si quid mihi, pœnitet artis,
Pœnitet & vita, postquam mihi nulla secunda
Ex tot syderibus quot sunt in nocte serena.
Hactenus, ut nōsti, gratis cantavimus; atas
Indiga paucorum, merces fuit: altera longè
Conditio senis, quod nunc subit: omnium egenos
Reddit, & extinctis lucri spem viribus aufert.
Mox erit utendum partis, modo quareve tempus.
En! formica brevis, & provida bestia condit
In brumam nova farra cavi estate latebris;
Nève renascantur fruges secat ore sepultas.
Sylv. Scire genethliacos fatalia sydera dicunt:
Hi sub Mercurio vates; & sub Jove reges,
Magnatēque locant: istis dat Juppiter aurum
Atque magistratus; dat Mars filius illis
Ingenium, linguam, citharas, & carminis artem.
Hac tua fors; quid quæris opes? Deus omnia in omnes
Dividit, ut melius nobis videt esse futurum.
Sorte tuâ contentus abi, sine cætera nobis.

Can. Sunt tibi divitiae, mihi carmina; quid petis ergo
Carmen, & invadis partes, Sylvane, alienas?

Sylv. Non tibi surripio carmen, nec Apollinis arma,
Sed dare dulcisonis aures concentibus opto.

Can. Si gaudere meis igitur concentibus optas,
Nos gaudere tuis opibus, Sylvane, decorum est.

Sylv. Ille meis opibus gaudet, qui diligit: odit
Invidus, atque animo bona fert aliena molesto.

Can. Sic quoque tu nostris absens gaudere carmenis
Sat potes: hæc artis sat sint tibi gaudia nostra:
Carmina sunt auris convivia, caseus oris.

Si cupis auditu, fac nos gaudere palato.

Hoc amor, hoc pietas, hoc vult Deus; orphica non dat

Omnibus, ut nemo sibi sit satius, indigeatque

Alter ope alterius; quæ res conjungit in unum

Omne genus, Gallos, Mauros, Italos & Iberos.

Penitet ingenii] Prosequitur Candidus querelas suas.

Penitet ingenii] .i. habere ingenium ad carmen aptum.

Si quid mihi] scilicet est ingenii. *Nulla secundant*] id est,

prospera sunt; ut ventus & flatus secundus, id est, sequens,

& à tergo veniens navigantibus. *Quot sunt*] id est, ap-

parent. Nam plura sunt. *Gratis*] id est, sine mercede. *Sec-*

etas] scilicet juvenilis. *Indiga*] .i. indigens paucorum: non

enim subjecta est morbis, nec tanto eget munimento con-

tra frigora. *Quod*] scilicet senium. *Nunc subit*] id est,

surrepit, non animadvertentibus nobis. *Omnium egenos*

Reddit] Unde Juven. *Lucri (sem)]* id est, (sem) lucran-

di. *Mox erit utendum partis*] id est, acquisitis in juvenia.

Nunc querere] pro quærendi, id est, acquirendi. *Tempus*

subaudi est. *En! formica*] Solomon Prov. 6. *Vade ad for-*

micam, ô piger, & considera vias ejus, & disce sapienti-

am; quæ cum non habeat ducem, nec præceptorem, nec

principem, parat in æstate cibum sibi, & congregat in messe

quod comedit. Et 30. *Formica populus infirmus, qui præ-*

parat in messe cibum suum. Horat. primo Sæmonum; *Si-*

cut Parvula. (nam exemplo est) magni formica laboris;

Ora trahit, quodcumque potest, atq; addit acervo: Quem

struit, baud ignara ac non incauta futuri. In brumam]

.i. ad brevissimum diem, ut est insolitio hyberno. Ordo

est. *Condit*] .i. abscondit. *Æstate*] .i. per æstatem, cavis late-

bris farra nova. *Nève*] pro & ne. *Renascantur*] .i. ger-

minent. *Secat ore*] .i. germen auferendo, dirumpit. *Fruges*

sepultas] id est, absconditas in terris. *Genethliacos*] id est,

de geneli & nativitate judicantes, qui inspecto nativitate

horoscopo, futuram vitam prædicant. *Hi*] scilicet geneth-

liaci, & mathematici, locant sub Mercurio] id est, horâ na-

scendi, quâ Mercurius dominatur. *Vates*] .i. prophetas, &

poëtas, & omnes prudentes, cautos ac ingeniosos. *Et sub*

Jove reges Magnatesq;] Unde secundum Homerum in

Iliad.

Indiga.

bruma.

condere.

Ilad. Honor autem à Jove est. Maia filius] i. Mercurius.
 Dat illis] scilicet vatibus sub se natis ingenium, & irà vult
 eos contentos esse debere suâ sorte; dicens, Sorte tuâ con-
 tentus abi. Sine] id est, derelinque. Cetera] id est, divitias
 & opes. Nobis] id est, qui ingenium & carminis artem non
 habemus. Quid petas ergo Carmen?] subtilis objectio. Non
 tibi surripio carmen] Callida quoque responsio: Nec A-
 pollinis arma] citharam scilicet, cujus est inventor, ac cæ-
 tera instrumenta musica, quia In medio residens comple-
 ditur omnia Phœbus: est enim princeps musicorum. Ho-
 rat. Lyræ solers & cantor Apollo. Unde secundum Plini-
 um, carmen Heroicum oraculis Apollinis debemus. Et
 ideo Augustus illi ædem consecravit, ad quam carmina
 Phœbo digna ferantur; de qua Persius, Ad sacra vatum
 carmen affero nostrum: & Juven. Musarum & Apollinis
 ade reliquâ, &c. Si gaudere] Rursus acris objectio, &
 subtilior purgatio, sed subtilissima rursus rejectio. Carmi-
 na sunt auris convivium, caseus griseus] Pulchrum & pro-
 verbiale est. Quæ res conjungit in unum] Id verè dicit.
 Nam propter egestatem, & mutua auxilia, sunt inter va-
 tias nationes commercia. Iberos] id est, Hispanos.

Sydera jungamus; facito mihi Juppiter adsit.

Et tibi Mercurius noster dabit omnia, faxo,

Pileolum, virgam, citharas, nodum Herculis, alas.

Sylv. Vana super vacuis inculcas plurima verbis.

Can. Vana inquis, quæ damna tuis inferre videntur

Divitiis: si vis nostras audire camænas,

Erue sopitam de sollicitudine mentem:

Vult hilares animos tranquillâque pectora carmen.

Torpeo ut esuriem pariens & frigora milvus:

Jamdudum squarrofa cutis, sitis occupat ora.

Nec pecus instabilis, nec in agro farra, nec aurum

In oculis; & vis positus me vivere curis?

Non facit ad nostros talis medicina dolores.

Fac alacrem, tege, pasce, gravi succurre senectâ;

Invenies promptum versu, & cantare paratum.

Plena domus curas abigit, cellaria plena,

Plena pennæ, plenique cadi, plenaq; lagena,

Hor-

Horrea plena, greges lati, gravis aræ crumena,
 Tunc iuvat hibernos noctu vigilare Decembres
 Ante focum, & cineri ludos inarare bacillo,
 Torrere, & tepidis tostas operire favillis
 Castaneas, plenoque sitim restinguere vitro,
 Fabellâsque inter nentes ridere puellas.
 Tityrus (ut fama est) sub Mecenate vetusto
 Rura, boves, & agros, & Martia bella canebat
 Altiâs, & magno pulsabat sydera cantu:
 Eloquentia fortuna dabat. Nos debile vulgus,
 Pannosos, macie affectos, farragine pastos,
 Aonia fugiunt Musæ, contemnit Apollo.

Faxo.

Pileolus.

Sydera jungamus] id est, Jovem cum Mercurio ; id est
 communica mihi dona Jovis, & communicabo tecum do-
 na Mercurii. Faxo] id est, faciam, ut Mercurius noſter]
 est, poetarum pater, & ingenii largitor, det tibi pileolum
 id est, galerum, qui Mercurio assignatur, quod semper se-
 radiis solaribus quasi galero tectus sit. Virgam] id est, io-
 duceum. Unde Maro Æneid. 4. Tum virgam capit, hanc
 animos ille evocat Orco Pallentes, alias sub tristia Ta-
 tara mittit : Dat somnos adimitque, & lumina mor-
 tui resignat. Illâ fetus agit ventos, & turbida tranat No-
 bila. Id autem ex ultimo Iliad. sumptum videtur, qui locus
 sic versus est : Tum virgam capit, hac oculos Deus ex-
 rat ipse, Hac dulces suadet somnos, & lumina claud-
 Macr. l. i. Sat. dicit caduceum duobus draconibus orna-
 fuisse, mare & fecundâ in nodum obligatis invicem parti-
 media voluminis sui : unde Mart. l. 7. Cyllenes castique do-
 cus, facunde minister, Aurea cui torto virga dracone or-
 neret. Citharam] quia tetrachordum invenit, id est, lyram
 quatuor chordarum, sedm Apollo septem chordarum inve-
 nisset. Unde Hor. l. i. Car. Curvaq; lyra parentem. Nodus
 Herculis] id est, inextricabilem, qualem Hercules inve-
 nit, qui nec principium, nec exitum habere videbatur, qui
 tamen dissolveret, dives erat. Hunc in caduceo jam ex dra-
 conibus confectum diximus. Alii Herculanum nodum
 dicunt, non ab Hercule inventum, sed à Mercurio : verum
 ab Hercule dissolutum, non quidem arte, sed vi ; quod

Cithara.

Nodus
Herculis.

Alexandrus

Alexandrum magnum fecisse dicunt. Uterque tamen, & Mercurius mercium ac mercatorum deus, & Hercules, divitias quibus favent conferre dicuntur. Unde Horat. *Dives amico Hercule*, Et Persius: *O si Sub raſtro creper argenti mihi ſeria dextro Hercule*. Antiquitas enim (ut ſcribit Diodorus) fabulata eſt Herculem dixiſſe, poſtquam ad deos tranſlatus erat, qui ſibi decimam bonorum dicarent, vitam felicem duſturos: quod Lucullus diriffimus & alii Romanorum plurimi fecerunt, uſque adeo ut ex decimis illi templum egregium trans Tyberim zdiſicarint. Per nodum ergo intelligam difficultatem acquirendarum divitiarum quas uterque confert: Mercurius quidem, vaſtâ mente & ingenio cauto; Hercules vi quâ aurea mala abſtulit. *Alor*] quibus à diis ornatus mittitur; ut *Æn.* 4. *Hic primùm paribus nitens Cylleuius alis Conſiſtit*, &c. *Vult bilares animos*] Unde Ovid. *Carmina proveniunt animo deduſta ſereno*. *Squarroſa cutis*] *Squarroſus*. Squarroſi dicuntur quorum cutis exurgit ob aſſiduam illuſionem. Lucil. *Verorum ac rapidum ſquarroſa incondita noſtra. Promptum veſu*] id eſt, ad verſum. Videri poteſt dativus antiquus. *Plena domus*] ſcilicet divitiarum. *Curas abigit*] quod tamen multis contrâ evenit: Nam ut ſcit Juven. *Creſcit amor nummi quantum ipſa pecunia creſcit. Horrea plena*] Legam melius, hordea plena. *Greges læti*] id eſt, pingues, qui lætitiâ aſſerunt dominis; aut bene curati, & itâ revera læti. *Gravis ære crumena*] *Crumena*. id eſt, maſſupium, ut quidam dicunt. *Ære*] pecuniâ, quia ærea primùm fuit. Unde *ararium*, quem ſiſcum nunc appellant. *Ludos inavare*] id ſecuri faciunt ruſtici, divinare facientes quem ſulcum tetigerint. *Bacillo*] parvo baculo, *Bacillum*. & dicitur in Nominativo bacillum. *Tithrus* id eſt, irgillus. *Farragine*] pulmentario ex ſarre faſto. *Aonia*] *Farrago*. quæ in Phœcidis montibus, quos Aones olim habitaverunt, frequentes ſunt. *Aonia*.

Sylv. Si ſperata mihi dederis fortuna quod opto,

Candidæ, præſenti te ſollicitudine ſolvam.

Can. O utinam, Sylvane, foret tibi tanta voluntas,
Quanta eſt hæc etiam tibi tempeſtate facultas!

Non

Non ego divitias Cosmi, non Serica posco
 Pallia, non Tyrias chlamydas, non prandia regum,
 Non patinam Æsopi fameo, clypeumve Minerva:
 Nil opta est regis laribus, cui ferrea nomen
 Tradidit, aut, si mens non fallitur, aenea barba.
 Hæc me jam pridem memini didicisse sub Umbra.
 Postulo vestitum, peto victum sub lare parvo,
 Certior istud opis toti non defore vitæ;
 Sint mihi Pythagoræ mensa, Codricque supellex.
 Sæpe alios, qui spem dederint, invenimus ore
 Magnificos, sed re modicos: tibi fidimus uni,
 Tu mihi si fueris mendax, præciditur omnis
 Spes, ut solstitio fiam Philomela reverso
 Mutus & elinguis: suspendere postibus arma
 Tempus erit, clausoque abigi spectacula circo.
 Si sperata, &c.] Graphicè ostendit quod Ovidius di-

cit, quia Pollicitis dives quilibet esse potest. Non ego di-
 vitias Cosmi] Alii Cosmæ legunt, illius Florentini di-
 scipuli. Sed & Cosmi multi fuerunt divites; congruūque
 est divitibus nomen. Nam κόσμος dicitur ornamentum
 & mundus: κόσμιος, idem est quod orno. Unde & Latini
 mundum pro ornamento accipiunt, dicentes mundum mu-

Seres.

liebrem, quæcunque ad mulieris ornatum faciunt. Non
 Serica posco Pallia] Seres populi sunt circa Indiam
 apud quos sunt arbores lanigeræ sine vermibus, quarum
 frondium canitiem depectunt aquâ perfusâ, ex quo velle-
 vestimenta conficiuntur, quæ Serica appellantur, ut autem

Serica.

est Plinius. Unde & Maro. Velleræque ut foliis depectum
 tenuia Seres. Errat autem Servius qui Serica à bombycibus
 confici vult, cùm bombyces non apud Seras, sed in An-
 bia, & insula Coo peculiariter proveniant. Qui quidem
 bombyces vermiculi sunt, telasque araneorum modo tex-
 unt ad vestem luxumque sceminarum; quæ bombycibus
 appellantur. Juv. Quarum delicias pannus bombycinus
 urit. Non Tyrias chlamydas] .i. vestes ex purpura dibaphis
 Id est, bis tincta, ut apud Tyrū fiebat, & idcirco in magno
 erant pretio. Non prandia regum] .i. prædilectum. Persius
 In luxum, & prandia regum. Non patinam Æsopi] Id est,

Bombyces.

Bomby-
 cina.

Dibaphia.

quales

qualem procuravit Æsopus; non fabulator ille Phrygius,
 sed Romanus histrio, qui filiis ex questu histrionico du-
 centes sestertium reliquit, quas opes filii absumpserunt.
 Unde Horat. 2. Sermonum: *Filius Æsopi, detrahitum ex Æsopipari-
 ure Merella, Schicet ut decies solidum exorberet, aceto na-
 Diluit insignem bæccam .i. margaritam seu unionem pretio
 decies sestertium, aceto liquefecit & absorpsit. Et ita filius
 hic notaretur, quia etiam Æsopus dici potuit. Literæ enim
 omnes dissimulant patinam Æsopi. Unde & Beroaldus:
 Jam parina Æsopi cedat, jam luxus Apiti, Et: Prolemeo-
 rum prodiga luxuries. Clypeumque Minerva] .i. quanti
 estimata est ægis in pectore Minervæ, quæ prudentiam
 denotat, quæ pectora sapientium muniuntur. Nil opus est re-
 gis laribus] .i. domibus aut ædibus. Cui ferrea, &c.] Qui-
 dam Pyrrham intelligerent, qui (ut Servius tradit) cùm a Pyrrhus.
 patre vocaretur Neoptolemus, postea dictus est Pyrrhus,
 colore pilorum, qui subrufus erat. Ego autem intelligo de
 Nerone, aut majoris ejus, qui aneam dicti sunt habere
 barbam, atq; Anobarbi vocari. De qua re sic dicit Sipo- Anobar-
 mus: Anobarbus, hoc est, rutilam & quasi aneam barbam habens.
 fuit cognomen Domitorum, ex qua familia Nero
 fuit. Autorem autem originis patrisque cognominis ha-
 berunt. L. Domitium, cui rure quondam revertenti ju-
 venes gemini augustiori formâ apparuerunt, jusseruntque
 mitti ad Senatui, ac populo Romano victoriam, de qua
 adhuc incertum erat: atque in fidem majestatis adeo
 premulserunt malas, ut è nigro rutilum atque assimi-
 lem capillum redderent; quod insigne mansit & in poste-
 ris ejus, ac magna pars rutilâ barbâ fuerunt. Unde Gn.
 Domitium Neronis atavum, qui in Tribunatu suo
 pontificibus offensior, quod alium quàm se in patris sui
 locum successisset, jus sacerdotum surrogandorum à col-
 legitis ad populum transtulerat, ac in consulatu Albro-
 gis Alvernique superatis, elephanto velus fuerat,
 turbâ militum quasi inter solennia sacrificii prosequente)
 Lucius Crassus orator dixit non esse mirandum, quod
 aneam barbam haberet, cui os ferreum, cor plumbeum
 esset. Hæc ille. Quia ergo Neronem constat palatium
 sumptu-*

sumptuosissimum extruxisse fuissetque de Ænobarbora familia, de illo intelligendum purem. Unde dicit Suetonius in ejus vita, quod non in alia re damnosior, quam ædificando fuit. Nam domum à palatio Exquilias usque fecit, quam primò transitoriam, mox incendio absumptam, restitutamque, auream nominavit. De cuius spectio atque cultu sufficeret hoc retulisse: Vestibulum erat in quo Colossus ducentorum viginti pedum staret ipsius effigiei tanta laxitas, ut porticus triplices millias haberet; item stagnum maris instar, circumseptum ædificiis ad urbium speciem, & reliqua quæ prosequitur Tranquillus ibidem. Dubitat autem an ferrea barba illi nomen dederit, vel quod ferreus, id est, durissimus esset vel quod os ferreum dictus est habuisse Domitius; vel quod rustico congruit de nominis causa dubitare, sic ille, *In medio duo signa, Conon, & Quis fuit alter? Descripsit radio totum qui gentibus orbem. Hac me jam pridem memini didicisse*. Valla diceret non esse dicendum, *Jam pridem didicisse*, quia persistentem actionem, & præsens tempus effragant *Jam pridem, jamdudum, jam olim, aut olim jam*. Vetum, licet durius, posse dici *Jam pridem memini*: At Agæus negabit recte dictum, *Memini didicisse*. Vult enim *memini* cum presenti construendum: sed Valla contra sentit, in Raudem. Unde & Persius, *Nec in dicipiti somniasse Parnasso memini. Sub Umbro* id quo prius dictum est. Id autem addit, ut contra decorum peritior haberetur pastor, aut ut præceptor suo non ingratus sit, quem nescio an Sipontinum dicam, à quo plurima sumpsisse videtur. *Sint mihi Pythagoræ mense* qui carnibus abstinuit, & ventri indulgenti non omne legumen, quia etiam fabis abstinuit: sed habebat vescabatur crescentibus in hortis: unde epulum post centum dare Pythagoreis, *Codrique supellen* pauperum Poetæ ac Philosophi, de quo Juven. Sat. 3. *Levis erat Codro procul minor, urceoli sex, Ornamentum abbas necnon & parvulus infra Cantharus, & recubans super eodem marmore Chiron: Jamque vetas Græcos servabat cista libellos, Et divina opiei rodebant carmina mures*.

Pythago-
ra.

Codrus.

mures. Nil habuit Codri. Quis enim negat? & tamen
 Illud Perdidit infelix totum nil. Hæc ille. Ore] id est,
 pollicitationibus, Magnificos: Sed re] id est exhibi-
 tione pollicitorum, modicos. Tibi fidimus] id est, con-
 fidimus. Ego fiam Philomela reverso solstitio] id est,
 ut Philomela in solstitio, quia mutus, & elinguis] id est,
 nihil canam, sicut nec philomela, quæ in vere præcipue
 canit. Suspendere postibus arma Tempus erit. Arma] id Arma.
 est fistulam & plectra, & cætera instrumenta musica:
 alludit tamen ad arma pugilum, qui ad postem Her-
 culis figebant arma sua, quando essent emeriti, aut am-
 pliùs exercere nollent; sicut & cæterorum officiorum
 diis sua, quicumque ampliùs uti nollent, suspendebant ar-
 ma. Et Tempus erat abigi spectacula] id est, spectatores Circus.
 Circa] id est, theatro clauso.

Sylv. Candide, vidisti Romam, sanctiq; senatus

Pontifices, ubi tot vates, ubi copia verum

Tantarum? facile est illis ditescere campis.

Can. Deciperis, me velle putans ditescere: vesci

Et lupus omne animal crudis existimas esci.

Tique putas alios, quotu pede, claudere passam.

Non ego ditari cupio, sed vivere parvo:

Fac habeam tenuem sine sollicitudine victum;

Hos contentos eam. Romana palatia vidi.

Sed quid Roma, putas, mihi proderit, à Sylvano?

Ocides Augustus, nunquam rediturus ab Orco.

Si quid Roma dabit, nugæ dabit, accipit aurum,

Verba dat: Heu! Roma nunc sola pecunia regnat,

Exitum virtus patitur: sperare jubemus

Undique, & in toto vates spe pascitur orbe.

Sylv. Dic pugnas, dic gesta viram, dic prælia regum;

Venturo ad hos qui sceptræ tenent, qui regna gubernant:

Invenies qui te, de sordibus eruat istis.

Can. Invenium qui me derideant, & subsannent.

Tempestate istâ reventrensia tanta possi,

Quanta lupanari? Quid me, Sylvano, lacestis?

Sylv. Non decet obscenis vatem prorumpere verbis.

Can. Non possum non vera loqui : si vera taceri

Fortè velis, levibus me parce lacescere distis.

Sylv. Utile consilium prastare, lacescere non est.

Candide, vidisti Romam?] Disertè describit more
avarorum, qui nè juvent, aliò mittant opem implorante
Sanctique senatus pontifices] id est, Cardinales, sicut co-
nitor clarè, senatus apostolorum, quem Cardinales repre-
sentare dicuntur. Facile est illis ditescere campis] Ubi se-
licet tot divites sunt. Deciperis, me velle putans ditescere
Non enim quero ditescere, sed victum, & vestitum, quibus
contentus quis sit. Vesci] Ordo est, Et lupus existimat
id est, censet & judicat omne animal vesci crudis] id est
incoctis esca] scilicet carnibus, quibus ipse vescitur. Tris,]
id est, & tu putas alios claudere passum] id est, ingredi, co-
pede, quo tu] id est, moveri eà affectione quâ tu (per pedes
enim sæpe intelliguntur affectiones) hoc est, quia tu cupis
ditescere, confes omnes id cupere. Tenuem sine sollicitudine
victum] Non ergò affluentiam petit, sed securitatem, quam
tamen Salvator sine sollicitudine à se sperandum docet,
verans; nè solliciti simus quid bibamus & comedamus. O
Sylvane] Spondaicus versus non ineptus, quia & languo-
rem animi loquentis, & pondus rerum habet. Augustus]
id est, beneficis in poetas, Virgilium, Horatium, Tuccam,
Varum, ceterosque principes. Nugæ] pollicitationes in-
anes. Sola pecunia regnat] Horat. Et genus, & formam
regina pecunia donat. Ovid. Dat census honores, Census
amicitia : pauper ubique jacet. Juven. Quantum quisque
sua nummorum servat in arca, Tantum habet & fidei.
Et rursus Horatius; Hos solos alunt sapere & bene vivere,
quorum Conspicitur nitida fundata pecunia villis. Et
iterum Juv. de Romanis loquens; Quandoquidem inter
nos sanctissima divitiarum Majestas, est funesta pecunia
templo Nondum habitæ, nullas nummorum creantibus aras,
Ut colitur pax atque fides, &c. Exillum virtus paritur
Idem Juv. Unde aliquid brevibus Cyaris & carcere
dignum, si vis esse aliquid : probitas laudatur, & alget
Criminibus debetur honor, &c. Vates spe pascimus
omnes] quia nihil recipimus. Dic pugna, dic gesta virum]

Crudus.

Augustus.

Nugæ.

ad subterfugium avari. *Vertere*] imperativè à *vertor*, id est, sis conversus, seu verte te *ad hos*] id est, ad eos, qui tenent *sceptra*] id est, ad reges. Et *subsannet*] iterum spon-
dicus versus consimili ratione compositus. *Quanta lupa-*
tori] id est, prostibulo, aut prostitutis. *Lupas* vocabant
olam prostitutas; unde & prostibula, lupanaria Hinc fi-
dum volunt Romulum à lupa nutritum. *Non decet*] per
alium se castigat. *Levibus dictis*] non parvis, aut modicis,
sed vanis, contumeliosis, sicut mulieres leves, quibus
prostituta est pudicitia; dicuntur & mores leves, qui incon-
stantes. *Me parce lacescere. Parce*] id est, abstine, ut
Enéidos primo, *Parce metu Citherea*.

Lupanar.
Lupa.

Can. Consilii locuples ego, sed pauperrimus auri.

Qui pugnas, qui gesta virum, qui praelia regum
Dicit inops vates, cui nec quo fistula possit
Aptius incidere, fierique foramina, culter?
Aspice, ut excussis laxata manubria clavis,
Ut dentata acies, veterique simillima serra.
Hoc leve: sed mensa grave & intolerabile damnum.
Utile consilium firmat, sed inutile mentem
Frangit, & extenuat vires, animamque retundit.
Magnates dare parva pudet, dare magna recusant.
Adde quod & nostri curant ita carmina reges,
Ut frondes Aquilo, mare Libs, vineta prutna.
Ipsi ad delicias reges, & ad oria versi,
Quod celebrant, laudari optant: hinc carmina manant
Perdita de studio Veneris, de scurrilitate,
De ganea, de segnitie, de infamibus actis:
Qua castum, capitale nefas, celebrare possunt.

Consilii locuples ego, sed pauperrimus auri] Hor. etiam
cum genitivo construxit, dicens, *Horum ergo optarim*
pauperrimus esse bonorum. Qui] id est, quomodo, aut
quare dicit inops vates pugnas, &c. Cui nec] supple est
culter, quo fistula possit Aptius incidere, & quo foramina
possint fieri. *Aspice ut manubria*] scilicet, culterorum, id est
est capuli quibus capiuntur, & tenentur in manibus, *laxa. um.*
ta, supple sint] laxa & dissoluta. *Clavis*] id est, clavicu-
lis quibus compinguntur. *Excussis*] hoc dicens ostendit
cultrum

Serra in-
ventio.

Pruina.
Vineta.

Ganea.

eultrum sum. *Et affice ut*] id est, qualiter, *Acies*] licet cultri, id est, acuta ejus pars, *dentata*] supple fit, id est, in modum serræ, in dentes effracta. Unde addit, *veterrima* *simillima serræ*] quam Dædalum invenisse quidam volumus ad similitudinem maxillæ serpentinz. *Hoc damnum*] scilicet instrumentis, & vestitu. *Est leve*] id est, tolerabile. *Su- mensa*] id est, victus, est grave & intolerabile. *Magnat dare parva pudet*] quia, ut dicit Horatius, *Magnos magnus decent*. Sed hoc vaframento scimus nonnullos usos, dicentes petentibus magna, Indignos esse, qui magna recipiant & exiguum quiddam orantibus, Se non decere tam exigua munera conferre. *Ut frondes Aquilo*] qui eas nihili facit, ut *Libs*] ventus Libycus, *Curat mare*] in quod sæpe fervit, *Et ut pruina*] id est, ros congelatus, aut gelu matutinum, *Curant vineta*] id est, vites; quod etiam nihil est, quia etiam congelantur. *Ipsi ad delicias*] Ordo est, *Ipsi reges*] id est, præpotentes, *Versi ad delicias*] id est, delectationes & illecebras carnis, *Et ad otia*] id est, desidiam, *Orant laudari quod celebrant*] id est, oblectamenta sua. *De studio Venæris*, id est, amoribus impudicis. *De scurrilitate*] id est, inhonestâ dicacitate. *De ganea*] id est, cauponâ & gulositate. *De segnitie*] id est, desidîâ: dicuntur enim segnes seorsum ab igne, qui activissimus est, repidi & ignavi. *De infamibus æstivis*] id est, privatis, cùm gesta serè sint publica. Melius autem (autore Vallæ) *æstiva*, quàm *æstivis*, in hac significatione dicimus. *Qua castum, capitale nefas, celebrare poteram*] Idem sanctè & Catholicè sentit in opusculo contra impudicè scribentes, unde explodenda est Cæculliana sententia: *Nam castum esse decet pium poetam ipsum: versiculos nihil necesse est: Qui tum deniq; habet saltem & leporem, Si sunt molliculi ac parvam pudici. Cui tamen multi gentilium subscripserunt*. Unde ad Vocatam am poetam Adrianus Imp. *Lascivum versu, mente pudicus eras*. Et Ovid. de se, *Crede mihi, mores distans à Carmine nostra: Vita verecunda est, Musa jocosa mihi*. Et Mart. *Lasciva est nobis pagina, vita proba*.

*At qui dura manu gesserunt bella potenti,
Fortiter utentes ferro, non mollior auro,*

Dilectum

*Dilexere graves Musas. Heroica facta
 Qui faciunt reges, heroica carmina laudant.
 Ut cessera viri fortes, & mascula virtus,
 Dicendum altiloqui nihil invenire poeta.
 Occidit ingenium vatium, ruit alta poësis.
 At si fortè aliquis regum gerat aspera bella,
 Et decus armorum studiis belloque paravit,
 Nil genus externum, venturæque secula curat,
 Laude sua gentis satur, & presentibus annis.
 Barbarus est, neque carmen amat, vel avarus in auro
 Mergitur, at que Mida curis flagentibus ardet.
 Est & apud reges rudis, invida, rustica turba,
 Mimius, adulator, leno, assentator, adulter,
 Histrion, scurra, quibus virtus odiosa: poëtas
 Mille modis abigunt, ut quando cadavera corvi
 Invenere, fugant alias volucresque feræque.*

At qui dura, &c. At particula adversativa, locum habet
 ubi contraria nectimus jam dictis, ut dicto de Aenea in
 fine tertii, *Faustoque hic sine quievit*, subdit de Didone
 in principio quarti, *At regina gravi jamdudum saucia
 cura*. Pulchrè ornat carmen epithetis, quæ sic constru-
 untur: *At qui gesserunt potenti manu dura bella Forti-
 ter, &c.* *Dilexere graves Musas, reges, qui faciunt he-
 roica facta, laudant heroica carmina.* *Ut*] id est, post-
 quam. *Viri fortes cessera*] id est, è medio sublatis sunt;
 quia fortes cedere nesciunt. *Et mascula*] i. virilis. *At si for-* *Masculine*
id] bene occurrit argumento, quod jam culvis in promptu
 est. Nam si heroica gerentes, heroici gaudent carminibus,
 quæras cur ad illos non abeat, illisque canat Candidus:
 ad quod respondet, raros quidem esse qui heroicè vivant,
 & si qui sint, eos non habere curam de æterno nomine. *Mi-
 da curis*] id est, avaritiâ, quâ ductus petit à diis ut quicquid
 contingeret, aurum fieret; quo impetrato, inediâ absum-
 ptus est. Nam & cibus, & potus in aurum versus est. *Est &
 apud reges, &c.*] Alia causa cur apud reges non sit bonis
 poëtis locus, quia illic sunt literarum & probitatis hostes,
 utpote rudis & rustica turba; cum poëtæ sint pauci, urbani,
 & eruditi. *Mimius*] id est, gestu corporis morum imitator; *Mimius*
 cum

cùm poëta gravis rem more philosophorum severe nar-
ret. *Adulator*] cùm poëta sit severus. *Leno*] cùm verus
poëta sit turpitudinis omnis hostis & expulſor. *Assentator*
cùm poëta sit virtutis laudator. *Adulter*] cùm nihil in-
ſis ſit magis contrarium, quàm adulteriũ. Nam quæcunq;
poëtis aptantur caſta ſunt, ut *Pierides*, *Minerva*, *Daphnæ*
fontes. *Hiſtrio*] cùm poëta ſuz dignitati conſulant. *Qui-
bus*] ſcilicet omnibus virtus eſt odioſa. *Poëtas mille modis
abigunt*] quaſi à præda inventa, ut quando cadavera
corvi invenire. Aptior eſſet ſimilitudo: ſic honeſti à rebus
honeſtis abigantur per inhoneſtos, ut apes à floribus per
araneas.

*Sunt etiam vates quidam ſine lege perulci,
Qui ſine lege aliti, ſine præceptoribus, audent
Quicquid amant reges, (& amant infamia ſolum)
Scribere: nam vates etiam dementia vexat.
Hi ſe nescio quâ mentis levitate poëtas
Eſſe volunt, poſtquam tribulalibus ora clent
Applicuere, ſibi applaudunt, ſua carmina jaſſant,
Inſuſi, illepidi, indoctos, improvidi, inepti.
Qui hi volet vacuos præbere ambagibus aures,
Id vitium commune putat, doctisq; reſiſtit
Vatibus, à vero indoctus diſcernere falſum.*

*Sylv. Candide, per ſuperos, per Olympica numina juro,
Me tibi (ſi venti veniant ad vela ſecundi)
Laturum auxilium. Meliora in tempora vive:
Nec pauliſper adhuc mecum ſperare reuſa.*

Can. Si mihi ſic optas, tibi ſit, Sylvane. quod optas.

Sylv. Opto equidem, dictumque fides non ſera ſequetur.

*Can. Vade malis avibus, nunquam rediturus, avare,
Et facias ſubito quicquid traſſaveris, aurum,
More Mida, quando virtus tibi viſior auro.*

Sunt etiam vates] Docet tertiam cauſam, cur poëtis non
ſit apud reges locus; quæ eſt, quia multi verſiculorum in-
eptorum factores, & turpis vitæ homunciones, ſacrum po-
ëtarum nomen indigniſſimè ſibi uſurpant, quod ægerri-
mè patitur Hor. dicens in arte, *Descriptas ſervare vices
operumque colores, Cur ego, ſi nequeo ignoræque, poëta
ſalutor*

Petulci] id est, petulanter audentes quæ non
 sunt. Nam vates etiam dementia vexat] Non quidem
 vates, sed leves & futiles. Trivialibus ora cicutis] Ci-
 cuta est herba fistulosa, quæ pastores canere solebant: unde
 Varro. Est mihi disparibus septem compacta cicutis Fistu-
 la. Idem: Non tute in triviis indocte solebas Stridenti
 miserum stipulâ disperdere carmen? unde Trivialia di-
 cuntur exodia, id est, rustica carmina quæ in compitis &
 villis ab indocta rusticorum pube in compitalibus & am-
 bulantibus cantari solebant. Si applaudant] sibi placent.
 Sua carmina jactant] existentes Insulsi] id est, sine
 ulla sermonis. Illepidi] id est, sine lepore ac venustate
 sermonis. Indociles] quia discere nolunt, & ita incorrigi-
 biles. Improvidi] quia non videntes se ad interitum ten-
 dere, & alios ducere. Inepti] id est, amusi, & ab omni ap-
 titudine rum verborum, rum factorum abhorrentes. Am-
 bulantibus] id est, verborum inculcationibus, cum arrem ve-
 ram non habeant. Id vitium commune putat] & ita reficit
 bonos propter malos. A vero indoctus] .i. nescius discer-
 ere falsum Candido, per superos] Videns Sylvanus Candi-
 dum virtutis amatorem, verumque poetam, pollicetur ope-
 ram cum juramento: nihil tamen confert in eum. Per Olympica.
 .i. per coelestia. Si venis] Proverbiale, .i. si res
 prospere mihi succedant, & eveniant mihi quæ opto. Me-
 llera in tempora vive] Virg. Æneid. 1. Durate, & ves-
 tri rebus servate secundis. Paulisper] per paululum
 temporis. Fides non sera] id est, non tardè faciens quod
 dixi. Nam fides videtur, autore Cicerone, dicta, eò quod Fides.
 fiat dictum, sive quod dictum & conventum est. Candidus
 autem non contentus pollicitationi us, imprecatur in ab-
 sentem omnia mala, dicens, Vade malis avibus].i. malo Malis a-
 aspicio; quasi dicat, in rem malam. Nunquam rediturus, vibus.
 evare] Hoc autem videtur dicere in absentem quasi ob-
 murmurando, postquam se nihil recepturum speravit. Et
 faciat subito quicquid tractaveris aurum, More Mida]
 de quo jam diximus. Quando] .i. quandoquidem, virtus Quando.
 tibi vilior auro] scilicet est, cum tamen Horatius in Epistolis
 contra dicat, Vilius argentum est auro, virtutibus aurum.

ECLOGA.

ECLOGA VI.

De civium & rusticorum discrepatione,
inscripta CORNIX.

JOANN. MURMELII argumentum.

*Cornix enarrat discrimina ruris & urbis,
Et pergit varios stultorum carpere mores.*

Cornix & Fulica.

Ningit hyems, mugit Boreas, à culmine pendet
Sivria, depositis bobus requiescit arator,
Dormit humus, clauso pastor tunicatus ovili
Cessat iners, sedet ante focum fumosa Neera,
Atque polenta coquit. Prius intolerabilis aestas
Nunc laudatur, hyems aestu laudata molesto
Displicet, optatum damnant praesentia frigui.

Ful. Omne bonum praesens minus est, sperata videntur
Magna, velut majus reddit distantia lumen.

Cor. Delicias habet omne suos & gaudia tempus.
Aspice ut impexi, tritæque in veste ligati,
Cede suum pueri exulrent: Inflatur in utrem
Immissis vesica fabis, sonat, & micat, aestu
Nunc pede, nunc cubito, stricto nunc obvia pugno:
Si cadit, attollunt: cursu labor atque recursu
Brumam abigit, glaciale gelu pila rustica vincit.
Nos tamen hic melius tepido sub stramine foci
Transigimus tempus, dum lac coit igne recoctum.

Ful. Pauperiem declarat hyems: improvida certe
Turba sumus juvenes, securi aestate vagamur
Immemores hyemis; nostrum es, tibicinis omne est.
Ut redit è Scythia Boreas, nidusque volucrum
Frondebis ostendit nudata cadentibus arbor,
Frigemus nudi scapulas, dorsum, ilia, plantas.
Stultitiam declarat hyems, sapientis urbes
Congeriem mummâum accumulanti, & ad ilia vulpes,
Mælotasque trahunt, maculosæque tergora lyncis.
Ningit hyems } Contentio est inter Cornicem pastorem,
partes rusticorum agit; & Fulicam, qui urbanorum

constantia fortunæ utrorumque : Occasione cuius multa
 quasi satyricè dicuntur in mores potius civium, quàm ru-
 sticorum. Videntur autem tam *Cornix* quàm *Fulica*
 rustorum nomina. Uterque enim se rusticum proficitur
 & masculino genere nominat. *Hyems*] id est, tempestas *Hyems.*
 pluviosa, & nivosa. *Boreas*] ventus frigidus à septentrio- *Boreas.*
 nali plaga, quæ frigida est, flans. *Mugis*] mugitum imita- *Mugis.*
 tur flatu alto. *Stiria*] id est, glaciæ concreta. *A culmine*] *Stiria.*
 recto. *Dormit humus*] sopitur nive, & non exercetur.
Pastor tunicatus] quia otiosus : unde dictum est à poëta,
Nudus ara, sere nudus : hyems ignava colonis. *Neara*] *Neara.*
 conjux rustica. *Fumosa*] quia serè ligna viridia aut male
 sicca comburunt. *Atque polenta coquit*] Ovid. *Quod Polenta.*
coxerat antè polentum. Reperitur tamen & foemineum,
 cùm hoc solùm inter Latina primæ declinationis reperia-
 tur neutrum. *Omne bonum præsens minus est*] id est, mi- *Minus.*
 noris æstimatur, quia nemo contentus suâ sorte; unde Ho-
 rat. In principio Ser. *Quis sit Mecenas, ut nemo, quam sibi*
sortem, Seu ratio dederit, seu sors objecerit, illa Con-
tentus vivat, laudet diversa sequentes? Veruntamen id
 contrà usu venit, ubi minimè opus ; quia bona terrena, cò
 quodd præsentia sunt, plus nos delectant, quàm cœlestia
 quæ futura sperantur. *Aspice ut impet*] Docet exem-
 plis, non rerum, sed animorum esse discrimen. Nam pu-
 eri nudi etiam in hyeme oblectantur variis, ut *Cade su-*
um] id est, porcorum, ut vesicam habeant, cujus agita-
 tione brumale frigus superent : & rustici pilam magnam
 vento inflatam manibus pedibûsq; agentes, glaciale ge-
 lu non curant. *Pauperiem declarat hyems*] id est, pau-
 pertatem. Est tamen interdum damnum, ut si quadrupes
 pauperiem fecisse dicatur. Nos *juvenes sumus turba im-*
provida] quia securi æstate vagantur. *Nostrium as*] id est,
 pecunia nostra. *Est tibicinis*] scilicet canentis ad choream
 instituendam. *Congeriem nummum*] id est, nummorum,
 per Syncopen, *Ex ad ilia*] scilicet lovenda, & cooperien-
 da, *trahunt*] id est, contrahunt. *Vulpes*] id est, pelles
 vulpinas, *Ex μινωτάς*] id est, pelles ovinas. *Graci* in est, *Melota.*
 ætera nota sunt.

Cor. Desipiunt omnes, nec nos in crimine soli,
Immo ipsos vexat gravior dementiæ cives.
Verum illis mater, nobis fortuna noverca
Nos premit : infelix sors est dementia : fac sim
Fortunatus, ero locuples, ero primus in urbe,
Audiar, assurgent omnes, me vertice nudo
Vulgus adorabit, me plebs, me consulat omnis
Turba, magistratus etiam, populâsque patrêsque.

Ful. O Cornix, Cornix ! Non est fortuna, sed ipse
Quo sapiunt homines animus : fortuna potentem
Non facit, immo Deus : causam recitabat Amyntas.

Cor. Est fortuna deus : sed quid recitâris Amyntas,
Dic, precor : in causa erat ingeniosus, & acer.
Ante tamen paulum pecus & præsepia viso :
Vade, redi : calor est post frigora dulcor, ito.

Ful. Attingit nam alta genu, vix tellus resistunt
Tanto oneri, sublimis apert in vertice furni
Pyramidem fecit, metâque assurgit acuta.

Cor. Da pecori cordum, stipulâsque foramina claude,
Si partes hiat, & rediens latamine muni
Limina : nulla gregi gravior, quam frigora, pestis.
Jamne ades ? Oh ! quam hac solito properantia major

Ful. Sollicitum me reddis hyems in frigore & igni.
Maxima strenuitas sæno recubare calenti :
Abscondique cavis accubitu post frigora, dulce est.

Cor. Incipe, & enarra discrimina ruris, & urbis.
Desipiunt omnes] id graphicè docet Hor. 2. Ser. Nec
nam, quia stultorum infinitus est numerus. Nos] scilicet
rustici : unde se rusticos asserunt. Verum illis mater] id
lepidè, quod Plinius de natura dicit, quæ nobis multa
contulit magnâ & sævâ mercede : irâ ut non sit facile ex-
stimare, parènsne melior, an sævior noverca fuerit. Infelix
sors] id est, paupertas, & tenuis fortuna, est dementia] id
est, reputatur demens quicunq; pauper ; unde Horatius
in epistolis, Hos solos aiunt sapere & bene vivere, quorum
Conspicitur nitidis fundata pecunia villis. Assurgens]
id est, reverentiam & honorem assurgentes impendent.
Vulgus adorabit] id est, corporis gestu honorabit.

Demens
Quis.

Assurgere.

am adoramus etiam statuas & crucem Domini; sed Adorare.
 amus tantum rationem habentes, & sensum. *Consulet*] *Orare.*
 est, consilium poscet. *Non est fortuna*] id verè Juven.
 nos *Te facimus fortuna deam.* Est fortuna deus] id
 falsa opinione, & rusticè: Nam cum deam neget nostra
 es, etiam fortunam deum dicit. Ad id facit poeta, quòd
 imina purabantur utriusq; sexûs. Unde de Venere Æne-
 2. *Descendo, ac ducente Deo*] Et de Alesto, aut Ju-
 8. *Nec dextra Deum erranti affuit*] Unde in Cy-
 erat bathas Veneris simulacrum. Unde dictum est,
 illentemq; Deum Venerem. Videtur autem Cornix do-
 nus, aut saltem major quàm Fulca, quem micit ad
 ulas: qui abiturus dicit, *Attingit nix alta genu.* In ver-
 furni] ubi minimè consistere posse videtur propter
 quod panis in eo coqui solet. *Pyramidem*] i. e. cum- *Pyramis.*
 nivis in Pyramidis formam. Est autem Pyramis stru-
 ex lapidibus in morem ignis ascendens, cujus ver-
 acutis est extructus, quales in Ægypto leguntur
 altitudinis fuisse de quibus Martialis. In principio,
Pyramidum sileat miracula Memphis. Addit au-
 Cornix, *Da pecori eordum*] id autem dicitur scorum
 autumno secatur; sicut corda frumenta vocantur,
 serò maturescunt. *Latamine muni*] id est, fimo. *Latamen.*
 ] intelligendum est aliquantulum moræ inter-
 & interea tacuisse Cornicem. Omnia autem facili-
 sunt quàm ut expositione egeant.

Hoc igitur tantum ruris discrimen & urbis
saliter exortum, noster recitabat Amyntas:
Principio rerum, primæque ab origine mundi,
Cum muliere marem sociali fœdere jungens
Cæli opifex (sic namque Deum appellabat Amyntas:
Nomen adhuc teneo) natos producere iussit,
Atque modum docuit fieri quo pignora possent.
Accinçere operi, mandata fideliter implent;
Sicque utinam de pomi esu servata fuissent!
Femina sit mater, puerum parit, atque puellam,
Atque puerperio simili facunda quorannis
Auxit in immanis generis primordia nostri.

Post tria lustra Deus rediit : dum pignora petiti,
 Femina prospiciens, venientem à limine vidit.
 Adam aberat, securus aves pascibat, adulter
 Nullus adhuc suspectus erat, sed multiplicata
 Connubia, fraudata fides, sine cornibus hirci
 Passi, & xelotypo conjux suspecta marito :
 Nam qua quisque facit, fieri sibi furta veretur,
 Erubuit mater, nimisq; libidine ingens
 Indolium rata tot natos, abscondere quosdam
 Accelerat, feno sepellit, paleisq; recondit.
 Jamq; lares Deum ingressus, salvere penates
 Jussit, & Huc, dicit, mulier, tua pignora profer.
 Femina majores natu producere mandat.
 Hic Deus arrisit velut arridere solemus
 Exiguu avium gullu, parvisque catellis.
 Et primo latatus, ait, Cape regia sceptrum,
 Rex eris : ac ferrum, & belli dedit arma secundo,
 Et, Dux, inquit, eris : fustes, populique secures
 Protulit, & vites, & pila insignia Roma :
 Jamque magistratus celebres partitus in omnem
 Progeniem, humanos tacitum volvebat honores.
 Interea mater rebus gavisæ secundis,
 Exultat ad caulus, & quos absconderat, ultro
 Proculit, Hæc, dicens nosti quoq; pignora ventris :
 Hos aliquo, pater omnipotens, dignabere dono.
 Setosum albebat palcy caput, hæserat armis
 Stramen, & antiquis qua pendet aranea tellis.
 Non arrisit eis, sed tristi turbidus ore,
 Vos fenum, terram, & stipulas (Deus inquit) olet
 Vester erit stimulus, vester ligo, pastina vestra,
 Vester erit vomer, iuga vestra, agrestia vestra,
 Omnia ; aratores eritis pecorumque magistri,
 Feniseca, soli fossorez, nautæ, atque bubulci,
 Sed tamen ex vobis quosdam donabimus urbe,
 Qui sint sartores, lantii, lixæ artocopeque,
 Et genus hoc alii soliti fordescere, semper
 Sudare, & toro servare privibus ævis.

Taliter omnipotens satius repetiuit Olympum.

Sic factum servile genus, sic ruris & urbis

Inductum discrimen, ait Mantua Amyntas.

igitur] Apologo rusticano discrimen urbanorum &
ruricorum commemorat à Deo factum, sicut & merce-
m nonnulli sic dicunt institutam differentiam. Nam
mechanici à Deo, quantum mercedis exigerent, ex-
cessissent; assignassetq; tutoribus, crepidariis, & pluribus
aliis quotidianâ mercede conducendis denarios binos; la-
boris autem, & fabris lignariis ac carpentariis senos, dis-
tulerunt priores quantum possessionis ex tantula mer-
cede compararent; respondit, Quantum furis esset ipsis &
peris quotannis iugerum. At reliquis quantum compa-
rarent petentibus, respondit, Quotidie tantum terrâ possi-
deant comparare, quantum per crura retrorsum bipenni prosi-
derent. Conati autem præ avaritia in longum proficere,
pedicem projecerunt; in quem fere magnæ mercedes
hinc quoque projiciuntur. Præterea dicunt ranas & similes
effectas; cùm muliercula, scilicet Eva, aut alia nimis
secunda, vereretur venienti Deo omnes liberos prodere,
occidit quosdam in fumo, quosdam sub vase elixorio.
Aliquis autem beneficio donatis, & negante plures habere,
iussit Deus, qui in furno essent in simias converti; qui
in vase, in ranas ac bufones. Talem igitur apologum,
fabellam annilem hic prosequitur autor. *Modum do-*
net] dicens, *Crescite & multiplicamini*, per coitum sci-
et. *Accinzere operi*] id est, operam dederunt diligen-
ter liberis procreandis. *Mandata fideliter implent*] ju-
venda narratio, quia hodie quoque ad illud præceptum
plus æquo inclinamur. *Post tria lustra*] id est, quindecim
annos. Nemo autem sit mihi tam ineptus, ut historiam
putet à poëta narrari. *Hirci sine cornibus*] id est, scedi
adulteri. *Nam quæ quisque, &c.*] proverbialiter, & diser-
tius quàm illud, *Qui fuit in furno, socium sibi quarit in*
llo. Salvare Penates] id est, familiares, & omnes in domo
habitantes. *Ina pignora*] id est, natos. Nam *Pignora na-*
rum dicuntur pignora rerum. *His Deus arrisit*] .i. annuit,
& blandus atque affabilis fuit, *Catellis*] .i. canis scetui. Et
primo]

Pignora.

- Fasces.** primo] scilicet omnium. Unde ad primæ genituræ
allu. It. *Fasces*] qui erant ex virgīs, in quibus securis
colligata: ferebantur autem à lictoribus post eos ma-
stratus, qui in corpus & sanguinem animadvertere po-
rant. *Securis*] à secundo dicta, quod interfecit, ut collu-
nocentium. Et *vites*] quibus centuriones & ceteri de-
milites cadebant. Nam ex vite erat baculus, non ex
arbore, nè severiores haberentur, saltem in concio.
Nam alios virgīs cadere licebat. Juven. Sat. 8. *Nodis*
post hac frangebatur vertice vitæ, Si lentum pigra mu-
ret casta dolabra. Et *pila*] quæ sunt Romanorum te-
Lucan. *Signa, pares aquila, & pila minantia pilis.*
Stimulus. *ferat armis*] id est, humeris. *Stimulus*] quo boves in-
Ligo. gantur. *Ligo*] instrumentum rusticorum, ut *pastinum*
Pastinum. quod bifurcum est ferramentum, quo *pastinatio* & *repas-*
natio vinearum fit. *Fanifeca*] id est, secantes *fanum*
Fanifeca. Persius: *Fanifeca pingui vitiarunt unguine pultes.*
Solifossor. *solifossor*] fodientes terram: est autem una vox: na-
si duæ essent, *foli* secundam produceret, quæ com-
positæ corripunt in mediis syllabis, dummodo etiam
nominativo id habent, ut *fanifeca*, *solifossor*: quod di-
quia *quanticumq;* à nominativo *quantuscumque* aut *qua-*
tuncumq; producitur, aut *qualicumque* à *qualiscumque*.
tor] qui faciem faciunt. *Lanii*] id est, carnifices.
Lixæ] aquam ferentes. *Artocopi*] panifices; aut panis
incidentes. Et *genus hoc alii*] sicut dicimus, id *genus*
eius generis; sic ponit hoc *genus*, pro *hujus generis*.] *Mant-*
rous] .i. Mantuanus; sed *Mantous* dicitur à *Manto* Ny-
pha, matre Oeni, qui Mantuam à matre denominavit.
quo Maro, *Fatidica Mantus & Thusci filius ammis.* *Am-*
tor autem is est, de quo in *Amynca* visum est.

Cor. Mirabar si quid recti dixisset *Amynca*.

Civis erat, semper nobis urbana juvenus,

Cui nihil est præter stulta hæc commenta negoti.

Ludit, in agrestes semper jocolatur, & urbis.

Talia garrulitas, & vaniloquentia fingit.

At neque de superis pudet hoc componere nugæ.

Iste jocus manifesta gerit convitia secum :
 Sed tu tam rudis es, tam pleno inflatus omaso,
 Ut neque perpendas isto te scommate carpi?
 Nos quoque paulisper mentem extendamus ad vrbis
 Stultitiam, nè forte putes sapientius illos
 Vivere qui splendent auro, qui murice fulgent.
 His oculis vidi tunicis plerosque superbis
 Vestiri, atque foro regali incedere gressu,
 Quis secreta fames premit, atque domestica egestas.
 Stultius his certe nihil est : opulentia ficta,
 Pauperum, & segnitie, & inerita vita
 Vera, quid est aliud quam desipientia vera?
 Vidi etiam patres (O rem indignam atque nefandam!)
 Dum segnes dormire volunt, & vivere laute,
 Prostituisse suam vulgo cum conjuge natam :
 Quid pejus, quid perfidius, quid stultius unquam?
 Ful. Quid si vitam alio nequeant traducere pacto?
 Cor. Cum totidem, quot nos, habeant animasque manusque,
 Dic, cur vitam alio nequeant traducere pacto?
 Mirabar, si quid recte dixisset Amyntas.] Quasi dicat, ju-
 venis ille infans amore, & rusticos odio habens. Cui ni-
 hil negoti?] pro negotii. Urbana juvenus] id est, multitu-
 do juvenum urbanorum. Convitia] contumelias. Omaso]
 id est, intestino pingui; tarditatem ingenio afferente, ut
 Hor & Persius attestantur. Isto scommate] id est, irrisorio
 ministerio. Te] qui rusticus es. Carpi] id est, reprehendi. Nos
 quoque] id est, vicissim. Qui murice] id est, purpurâ. Pro-
 stituisse] id est, ad turpem quæstum in lupanaribus & pro-
 stitulis statuisse, quasi pro foribus, ubi luxuria perditos
 expectant. Quid] scilicet dicas, aut quid faciant? & est
 inanis defensorum purgatio, quam ut refellatur. Unde
 dicit Cornix, habent cives urbani manus & pedes ut nos :
 Cur non quærent sibi victum laboribus & parsimonia, ut
 nos?

Estheriam, cujus vecors industria vanas

Quærat opes, ubi nullas opes invenit ab avo.

Et lavat herbarum succis, & vertere in aurum

Estimat, ac nigra semper fuligine pallet.

*Est qui, dum tellure latens desiderat aurum,
Dat magicæ operam studiis, & tempora perdit.
Quid levius; quid subtilius, quid inanius unquam?
Omnia, nè veniant ad opus telluris & agri,
Omnia pertentant: ut agant nihil, omnia versant.
Semper agunt, nunquam peragunt; ex fœnore vitam
Infamem extorquent: vi, fraude, dolisque laborant:
Mille viis opibus, mille insidiantur honori.*

*Nos capras, & oves, armenta que pascimus: illi
Accipitres, catulos, & equos, & cercopithecus.
Rusticus est ovium pastor; volucrumque, canumque
Civis: Utrum melius, te iudice, nobilisque,
O Fulica? utilitas unde, aut opulentiâ major?*

*Ful. Si venit ex nostris operis opulentiâ major:
Civibus unde igitur tantarum copia rerum?*

*Cor. Ex vi, fraude, doli; vi, fraude, dolisque laborant.
Nonne vides, insane, ut nos crudeliter urgent,
Quo capiunt astu? Nos irretire loquendo,
Sacrum offerre putant, & opus sublime, piumque:
Huc aures oculosque adigunt, huc ora manisque.*

Est etiam] affert alia urbanorum vitia, & ferè opposi-
legnitiei dicens, Est etiam] scilicet civis, cujus vecors]
est, perversi cordis industria, quarit opes vanas] id est, u-
tra quam satis sit, & non iustâ ratione; ut qui per artes
(ut dicunt) Alchymiz, id est, adjuvaminis, adjuvans
naturam, sperant æs aut argentum vertere in aurum
quâ viâ nullus, inquit, hætenus invenit opes; certum
est multos invenisse pauperiem: dicunt tamen ejus
studiosi, inventos, qui ad intentum pervenerint. Fulig-
nigra] quia vapore fumeo, paller] quomodo, nisi ad anxie-
tatem referamus, non constat. Est qui, &c.] Alius erro-
eorum, qui magicis artibus, & characteribus, nescio qu-
bus, sperant posse inveniri thesauros absconditos. Om-
nia, nè veniant ad opus telluris & agri; Omnia, inquam
pertentant] id est; experiuntur, nè fiant agricolæ, qui
nihil honestius, nec iustus. Semper agunt; nunquam
peragunt] id est, perficiunt nihil eorum quæ inceptum
Ex fœnore] id est, usurâ, Accipitres] id est, aves ad præ-

vecors.

Alchymia.

am. Catulos] ad venationem, Et equos] ad venandum, aut
 vibus, aut canibus. Cercopithecos] id est, caudatas simias.
 Nam κέρκος dicitur cauda, πίδνξ, simius, aut simia.
 Sunt ergo, quos catos marinos quidam vocant, capite, ut
 dicit Plinius, subnigro, & pilo asinino, quibus deformitas
 decori est, suntque ob cautum ingenium divitibus in de-
 liciis. Civis] est pastor volucrum & canum, quia eos pas-
 cit. Quo astu] id est, quâ calliditate, ab ασυ, id est, ab ur- *Asini.*
 be, ubi astutiores sunt. Irretire] id est, in laqueos & retia
 illigare, hoc est, circumvenire & decipere verbis, putant
 sacrum offerre] id est, arbitrantur se obsequium præstare
 Deo, quando nos decipiunt. Huc] id est, ad hanc operam
 ut nos decipiant. Adigunt] id est, applicant Ora] id est, om-
 nia quæ dicunt. Et manus] id est, omnia quæ faciunt.

Ful. Unde urbanarum tibi tanta peritia rerum?

Cor. Hæc didisci quondam, ductis in mœnia capris.

Cum lac vociferans ibam venale per urbem.

Mansi apud artocopum; sapiens, & ad omnia promptus

Furti erat, & crudum ferro subradere panem.

Ipse, ut erat mores urbis doctissimus, ista

Tecididit, affirmans nihil esse nocentius urbe:

Se quoque furari didicisse aiebat ab urbe.

Sunt etiam, qui parta ab avis patrimonia fundant

In meretricum usus: quid fœdus, improbiusque?

Dic ubi mœchandi ars, homicidia, seditiones:

Nonne inter cives, atque intra mœnia regnant?

Quid reges, qui regna hominum per vulnera quarunt,

In mortemque suos adiaunt? quid pectora mîles

Obiciens telis, per mille pericula vadens,

Prostipe dat vitam? Nulla est insania major.

Gloria præfertur vita. Quid gloria? quid laus?

Quid fama est? quid honor? Voces, & opinio vulgi.

Omnia longa dies abolet: cum vivere cessas,

Omnia sic abeunt, ut lux cum sole recedit.

Qui mari sollicitant remis, cum vivere possint

In patria, stulti: ventis qui credit & undis,

Stultum: divitiis cui sunt, & negligit uti,

Stultum: qui, ut natis cumulet patrimonia, partis

94 BAPTISTÆ MANTUANI

*Abstinet, & genium fraudat, stultissimus; & qui
Quæ facere ipse potest, nativis facienda relinquit.*

Unde urbanarum] Bona interrogatio, ut decorum ser-
tur, & verisimilis narratio. *Artocopum*] ut videtur,
cipit pro panifico, seu (ut dicitur) pistore, qui Græcè
dicitur ἀρτοποιός, id est, artopœus; quia ἀρτ- dicitur pa-
nis, & ποι- facio. Sed artocopus, dicitur quasi labor pa-
nis; nam κόπ- labor dicitur, sed accipitur pro labora-
te. Juvenalis autem videtur accipere pro pane, dicens
Satyrâ quintâ. *Salva sit artocopi reverentia.* Ubi tamen pro
pistore accipi potest, ut sic maneat discretio panis, qualem
artocopus fecerit, & ita observando ejus jussum sit ei re-
verentia. Sed ad Poëtam nostrum. *Ipse, ut erat mores
bis doctissimus*] Hoc exemplo convincere possumus, par-
ticipia comparari. Nam si nomen sit doctissimus, non re-
geret accusativum. Quocirca ego quidem *morum* potius
dicerem; hic tamen versus *mores* potius docet legendum.
Neque tamen omnino inauditum, si superlativa à par-
ticipiis accusativum regentibus deducta, accusativum re-
gant, cum adverbia à præpositionibus orta id faciant, ut
proximè Hispaniam Mauri sunt, inquit Salustius. *Sunt enim
am*] Aliam affert urbanorum stultitiam, qui patrimonium
ab avis parva cum meretricibus absumunt. *Qui reges*
Docet & reges & cæteros bella pro dominio aut imperii
gloria gerentes, urbes ferè incolere; stipendiarios autem
qui invocati nomina sua dant, etiam urbanos esse, & maxi-
mè insanire, cum pro modica stipe periculum vitæ sub-
iungunt: quod rustici non nisi coacti faciant pro libertate pa-
triar, & conjuge ac liberis. *Qui mare sollicitant*] Rursus
aliud genus stultitiæ (quod Persius quoque prosequitur)
eorum qui cum satis habent, navigant tamen cum pericu-
lo vitæ. Item; *Stultus, divitiæ cui sunt, & negligit uti*]
Avarus, avarus: Nam, ut dicit Seneca, *Tam deest avaro quod habet,
quam quod non habet.* Unde de sene avaro Hor. *Quærit, &
invenit miser atq; abstinet, & timet uti.* Et primo serm. *Consequitur
undique saccis indormis inhians, & tanquam parcere sac-
co cogit, aut pilis tanquam gaudere tabellis.* *Stultus*, ut
ut nativis cumulet, &c.] quia sæpe malè absumunt. Unde
Persius,

estus, *Ut tuus iste nepos olim satur anseris exis, &c.* Vide
 tyrannam ultimam, ubi totum hoc est argumentum. *Et ge-*
nam] id est, naturam. Est enim genius Deus naturæ &
 ci nativi, quem, qui alimentum naturæ debitum subtra-
 unt, defraudare dicuntur. Terent. in i. hor. *Suum de-*
stant genium. Qua facere ipse potest] quod per fabellam,
 apologum de cassira pulchrè recitat Gellius.

Qui numerant stellas, & se comprehendere fata
Posse putant, stulti: verum dementior istis,
Naturam quicumque Dei scrutatur, & audet
Figere in immensam lucem tam debile lumen.
Nstra fides melior: civis ratione coactus
Difficile assentit; nudis nos omnia verbis
Credimus, & plures faculas accendimus aris.
Civibus est infida fides: inquirere nunquam
Mente sinunt arcana Dei. Si numina scire
Asset opus, poterant nobis se ostendere: verum
Quando latere volunt, quid vestigare necesse est,
Quæ nos scire negant ipsi qui cuncta gubernant?
Nstra etiam pietas pietate potentior urbis.
Namque viri, qui sacra canunt, templisque ministrant,
Quanta legunt ruri paucis alimenta diebus?
Vidi ego quesitos ex rure, in mœnia plenis
Puppibus inferri (pietas ea rustica) fruges,
Stultorum est aliud genus immedicabile quoddam,
Causidici, latratores, rabulaque forenses,
Nummorum aucupium docti, legumque tyranni:
Ære patrocinium vendunt; producere causas,
Et lites pendere diu, vindemia quædam est.
Sunt & equestre genus medici, qui tangere veras
Nonnunquam illicitas audent, & ponere quædam
Non intellectis temeraria nomina morbis.
His, etsi tenebras palpent, est facta potestas
Excruandi agros, hominesque impune necandi.
Qui verò populis præsunt, hominesque gubernant,
Qui plus juris habent, quantoque licentia major,
Insanire solent tantò amplius. O ubi sancti

*Reſtores, & juſtitia, & pietatis amici,
Quos patres ſerò ante focum memorare ſolebant ?
Omnia nunc abeunt peſſum : Spoliata queruntur
Templa, gemunt inopes, vidua lachrymantur. Et hujus
Quenam cauſa mali ? Quia ſtat pro lege libido.*

Qui numerant ſtellas] ut aſtronomi ; *& ſe comprehendere ſa-
ra*] ut aſtologi, genethliaci, & mathematici. *Naturæ
quicunque Dei ſcrutatur*] Unde ille ; *Mitte arcana Dei*.
Et alius ; *Altiora te nè quaſieris* : Et utroque major ; *Nol-
nimis ſapere, ſed ad ſobrietatem. Noſtra*] id eſt, ruſticorum
Civis ratione coaſtus] id eſt, rationibus innixens. *Plures ſa-
calas*] id eſt, tædas & cereos tortos. *Mente ſinunt*] id eſt
deſinunt. *Poterant nobis ſe oſtendere*] Argumentum quod
verifiſimile ſit. Deum non velle à nobis noſci, cum ſe non
præbeat noſcendum. *Quid veſtigare*] id eſt, inquirere
neceſſe eſt ea, quæ ipſi qui gubernant cuncta] ſcilicet ſu-
peri, negant] id eſt, prohibent nos ſcire : quaſi dicat, *Ni-
hil neceſſe eſt, &c.* *Quando*, id eſt, quandoquidem. *Noſtra
etiam pietas*] id eſt, charitatis, ut dicunt, exhibitio in e-
leemoſynis erogandis. *Legunt*] id eſt, colligunt *ſcultorum
eſt aliud*] In pragmaticos & cauſidicos invehitur quaſi
Satyricè Unde apud perſonam Corniciſ aſſumpſit *Rabula-
que forenſes*] id eſt, forum judiciale, ſeu cauſas ſectantes
Rabula, ſecundum Feſtum, dicitur multis intentus nego-
tiis paratuſque ad reddendum quid, aut, auferendum ; vel
qui eſt in negotiis agendis acrior, quaſi rabioſus. Secun-
dum Marcellum autem, *rabula* à rabie dictus eſt, quem
nunc advocatum vel cauſarum patronum dicimus. Cicero ;
*Non enim declamatorum aliquem de ludo, aut rabulam
de foro ; ſed doctiſſimum, atq; perfectiſſimum quarimus.* Sunt
ergo *rabula* (ut iterum Nonius atteſtatur) litigioſi. *Auca-
pium*] id eſt, captationem, ab avibus caprandis Comicus ;
Hoc novum eſt aucupium, Legumque tyranni] Quia ſummum
juſ ſumma malitia eſt. *Ære patrocinium vendunt, &c.*] E-
numerat cauſidicorum vitia. *Vindemia* quadam, i. luctum,
ut vindemia quæ eſt vini collectio, ut meſſis frugum.
Sunt & equeſtre genus medici] Et hoc quoque Satyricè.
Equeſtres ſunt ; quia mulis ſerè vehuntur medici. *Veni
illicita*]

acula.

abula.

aucupium.

vindemia.

illicitas] ad femora mulierum. *Nomina temeraria*] id est, rebus non convenientia; quæ fingunt, nè ignari deprehendantur. *Esi tenebras palpant*] id est, cæci & ignari sunt. *Est facta potestas*] Quia, morientibus ægrotis intercurandum, in jus non vocantur. *Qui verò populis præsumunt*] id est, primores, & optimates, ac magistratus invehitur. *Insanire solent tanto amplius*] cum tamen vel leve in aliis scelus, in illis maximum sit. Unde Juven. *Omne animi vitium tanto conspectius in se Crimen habet, quanto qui peccat major habetur.* *Abeunt pessum*] id est, pessundantur, & pereunt. *Spoliata queruntur*] id est, camburuntur templa.

Ful. *Ista tua, O Cornix, excandescencia fines*

Transit honestatis: scelus omnibus objicis omne.

Innocuos habitare, homines & in urbe memento

Cor. *Non habitant colubri quædam Balearibus arva
Proxima. (non memini nomen) neque noctua Cretam,
Nec nemus Ægeriæ sonipes, nec vir bonus urbem*

Ful. *Vir bonus est animal rarum, paucasque per urbes,
Et per rura locos habet: est rarissima virtus.*

Cor. *Insanis, Fulica, insani: Tot in urbibus hostes
Sunt tibi, quot cives; hi nos tondentque, pilantque,
Non habita nostri capitis ratione: coarctant
Nos ad furtum, ipsi mox ad suspendia mittunt.
Fas igitur, si quid nostris sese unguibus offert,
Radere, & insidiis, ac nostra indagine captos
Deplumare levi tactu sensim, & pede pressim.
Si videt, excusa; si sunt secreta, negat*

Furta: quod occultum est, non est injuria, furtum.

Quicquid habent, noster labor est, industria nostra est.

Ista tua, O Cornix, excandescencia] id est, vehemens ira. *Fines*] i. limites transit honestatis. *Baleares*] insulæ sunt in Hispania. Græcis dictæ à fundarum jactu. Nam βάλλω significat jacio: tollitur autem nunc l. Balearicos autem contra glires à senatu auxilium petiisse constat, cum in quibusdam arvis vicinis non possent vivere serpentes, ea autem arva sunt in Ebuso, quæ est insula inter Ophiussam, & Pityussam. Ebusi enim terra serpentes fugat omnium

venenosorum animalium expers; eadem cuniculos gignit populates messes Balearium. Dicit autem se *nominis immemorem*, ut decorem seruetur. Nam non congruit rustico longinquarum insularum nomina scire, sicut Maronanus rusticus oblitus erat nominis Geometrae, dicens, *In medio duo signa: Conm, & quis fuit alter, Descripsit radio totum qui gentibus orbem? Neque noctua Cretam* scilicet habitat, cuius nomen non ignorat, quia sub Venetorum ditione est. Noctua autem, quæ in Creta negatur, plurima Athenis est, usque adeo ut in proverbio sit, *Γλαυκῆτε Ἀθήνας*, id est, *Noctuas Athenas*, aut in *Athenas*, scilicet fert is qui merces eo, ubi abundant, in utiliter transvehit, ac si aquas in mare vehat. *Ægeria* autem *remus* est, ubi Numa Pompilius secundus Romanorum rex colloquium cum Ægeria nymphea uxore sua, de rebus religiosis habuit; ubi *sonipes* negatur vivere: Est autem equus à sono pedum sic dictus, *Æneid. 4. Stat sonipes ac frenâ ferox spumantia mandit. Nec vir bonus urbem* scilicet habitat; sicut nec Albionem, seu Britanniam majorem lupus: *Vir bonus est animal rarum* Mar. *Vir bonus & sapiens, qualem vix reperit unum Millibus è cunctis hominum consultus Apollo, Judex ipse sui. Juv. Rari quippe boni, &c. Habet* id est, habitat, residet. *Sunt tibi* scilicet rustico. *Pilamque* Hor. compilo secundâ longâ posuit, *nam me Crispini serinia lippi Compilasse putes, verbum non amplius addam.* Est autem notum Gallis vocabulum; quod si tractum est à pilis, natura primam corripit. Inde autem tractum volunt per apologum Æsopi, quo, qui duas uxores habuit, alteram juvenulam, quæ canos decerpserat radicitus; alteram grandem natu, quæ, ut sibi confortem haberet maritum, nigros capillos sustulit; calvus & depilatus mansit, atque ita nudatus & privatus intelligitur suis: quod efficere per lare est. *Coarctant* id est, compellunt nos ad furta, quia exigunt quod sine furto nos habere non posse sciunt, *& mittunt mox ad suspendia* Porrit nulle Candidus, quem alii ex agro Parmensi, alii ex Mantuano orlundum dicunt, *Nostris unguibus* Argutè quia cornices & sulice unguibus deripiunt. *Sensim* i. imperceptibiliter

libiliter, hoc est, paulatim, & pede pressum] id est, quasi
 presso pede sine strepitu. Deplumare] quia aves id avibus
 faciunt. Si videt] scilicet quisquam furta, excusa] dicens
 videlicet te iocari voluisse Si sint secreta, negato. Furtum,
 quod occultum est, non est injuria. Quia quisquid habent] scil.
 cives, est noster labor, est industria nostra.] Hæc autem Cor-
 nici potius quàm bono pastori conveniunt dicere; quia
 furta nulli licita sunt: nec sua sibi vindicare sine superio-
 ris autoritate permissum. Unde dicit Fulica.

Ful. Jam longe egrederis metam rationis, & equi
 Cor. O Fulica, improbitas urbana coinquinat orbem.

Unde tot in terras veniunt æstate procellæ,
 Flumina, venti, amnes, grando? Vidisse recorder
 Tellurem tremere, ac posses & tellus labare,
 Solem obscurari, noctū obtenebrescere lunam.
 Cur segeti lolium, messi dominantur avena,
 Uva in capreolos transit, caligine verni
 Depereunt flores? Mala parturit omnia nobis
 Hæc civile nefas; pariet quoque plura deinceps.
 Unde venit furor armatus, bellicque tumultus,
 Qui genus omne mali secum vehit? Omnium urbs est.
 Fons & origo malis. Descendit ab urbe Lycaon;
 Deucalion Pyrrha cum conjuge rusticus; ille
 Intulit illuviem terris; hic abstulit: ille
 Abstulit humanum terris genus; intulit iste.
 Si terra (ut perhibent) flammis addebitur unquam,
 Istud grande nefas ulla descendet ab urbe.

Ful. O Cornix, jam pone modum sermonibus istis,
 Audio jamjudum pueros de pulre loquentes:
 Cetera, si quicquam superest, post prandia dices:
 Pulri indulgendum monet urbibus hora relictis.

Jam longe egrederis metam rationis, & equi] quia urbanos
 deplumare, si clam fore speretur, contulis. Coinquinat]
 contaminat, polluit. Orbem] i. universum mundum. Unde
 & in terras] dicit omnem tempestatem importunam,
 omnemque calamitatem propter urbanorum scelera à
 Deo demitti. Cur segeti] Vir. Grandia sepe quibus manda-
 vimus hordea sulcis, Infelix lolium & steriles dominantur
 avena.

avena. Est autem lolium, de quo Salvator : *Nonne bonum semen seminasti? unde ergo habet zizania?* Inimicus, homo superseminavit. *Vna in capreolos* id est, accidas quasi chordulas quibus sese vites palis & ramis alligant, quibus etiam vesci solent divites : *Caligine* id est, aëre nebuloso & obscuro, atq; ita infecto *Parturit* pro parit, id est, provocat, *Civile nefas* id est, nefandum civium scelus. *Descendit ab urbe Lycaon* quem ob perfidiam Jupiter in *Lycon*, id est, lupum transformavit, & occasione cujus sceleris diluvium (secundum Ovid.) superinduxit. *Deucalion Pyrrha cum conjugē.* id est, uxore, *rusticus* scil. fuit, qui in montibus Thessaliæ habitavit, ubi inter saxa degens, ad sese profugientes tempore particularis diluvii benignè recepit: quocirca humanum genus jactis post terga lapidibus servasse fingitur. *Ille* scil. Lycaon, hoc est scelus ejus. *Intulit illuviem* id est, inundationem aquarum, hoc est, diluvium *Terris* id est, in terras: ut, *Inferretq; Deos latio.* *Hic* scilicet Deucalion cum Pyrrha. *Abstulit* scil. illuviem. *Ille* scil. Lycaon, *abstulit* genus humanum terris. *Iste* id est, Deucalion, *intulit* scil. in terras genus humanum, quod secundum fabulas, perierat; aut secundum historiam illic periisset, si non servasset. *Si terra, ut perhibent* id dubitat rusticus: aut ex ethnicis sumptum, quibus non est fides habenda, nisi eadem in sanctis quoq; literis habeantur. Nos autem credimus ignem conflagrationis diem judicii præcessurum. Sed & Ovid. aliquando mundum igne periturum asserit Metaphor. 1. *Esse quq; in fatis reminiscitur afforta tempus, quo mare, quo tellus, corruptaq; regia cæli Ardeat, & mundi moles operosa labore.* *Istud grande nefas* scil. propter quod mundus ardebit. *Descendit ab ulla* id est, à quavis una urbe, & non ab agro *O Cornix, jam pone modum* id est, finem *Sermonibus istis* scil. tuis improbis, & contumeliosis. *Audio jamdudum pueros* i. minores famulos, aut liberos, *loquentes de pulse* i. instare horam prandii. *Si quicquam superest* i. reliquum est. Gellius docet *superesse*, supra id quod satis est esse. *Hora* scil. prandendi. *Monet indulgendum* i. operam dandam esse, aut invigilandum. *Pulvis* i. cibo illi rustico, quo Romani diu vixerunt. *Urbibus* id est, contumeliis de urbibus *relictis.*

ECLOGA VII.

conversione juvenum ad Religionem, cum jam autor
Religionem aspiraret, inscripta POLLUX.

JOANN. MURMELII. argumentum.

*Galbula pastores ad sydera laudibus effert,
Et canit ut viso versus sit numine Pollux.*

Alphus & Galbula.

Galbula, quid sentis? Pollux doctissimus olim
Fistulicem subiro, quodam quasi numine tactus,
Destituit calamos, tunicas, armenta, sodales:
Bardocucullatus caput, ut campestris alauda,
Quatuor ante dies in religiosa recessit
Clausura: ferunt illum, pecudes dum solus in agris
Pasceret, effigiem quandam vidisse deorum:
Cetera non memini; sed tu quid, Galbula, sentis?

Galbula] Si frivolum non sit, dicam non sine ratione in
hac septima Ecloga. agi de conversione juvenum. Nam
septenarium numerum, qui ex primo compari, & proxi-
me illum subsequente pari conficitur, constat habere
nescio quid mysterii, non solum in sanctis literis, sed
etiam apud Poetas; unde est illud, *O terque quaterque*
brati, &c. Nam te jam septima portat Omnibus errantem
terris ac fluctibus aestas. Dicunt praeterea septimo
quoque anno immutari nobis aetatem: ut primis sep-
tem annis sumus infantes, proximis pueri, tertiis
adolecentes, quartis juvenes; quam aetate constituendum
est nobis genus vitae, quos & quales nos esse velimus, &
in quo genere vitae. Bene ergo (ut de ceteris aetatibus,
quae pari ordine subsequuntur, raceam) in hac septima
Ecloga agitur de juvenum ad religionem conversione:
Unde haecenus adolescentiam suam (sic enim inscripsit
opus)

opus) Poëta cecinisse putatur, deinceps cantaturus juven-
 tam & virilem ætatem, in duobus videlicet ultimis
 carminibus, quæ in religione composuit. Sed linquamus
 hæc argutioribus. Per *Pollucem* hoc loco intelligo Poë-
 tam, *Fistulicen*] id est, canens fistula, ut nostra ætate: *Fi-*
cut tibicen, canens tibiâ gruvis, ut olim factitabant, &
 nunc quoque nonnunquam. *Quodam quasi numine tactus*
 quia (spiritus ubi vult spirat. *Bardocucullatus caput*] id est,
 habens *Bardocucullum*, capiti regendo aptum: *Bardocucul-*
lus vestis est Gallica grossioris villi, facti compositione
 ex *Bardis*, qui Poëtæ erant Gallicani, & cucullo: Cu-
 cullus enim vestis est grossior, capiti regendo apta. *Bardi*
 item dicebantur olim stulti, apud Gallos, ut possis acci-
 pere *Bardocucullum* vestem fuisse Gallicam, stultorum,
 & vilium hominum. Unde Marcial. in distich. *Gallia San-*
tonica vestita est Bardocucullo: Cercopithecorum penula nuper
erat. Bardus] ad hoc, autore Festo, stultus à tarditate in-
 genii, appellatur per *Metarbesin*: Græcè enim *Βεγδης*
 dicitur. Præterea, ut idem inquit, bardus Gallicè can-
 tor appellatur: qui virorum fortium laudes canit, in
 gente Bardorum. De quibus Lucan. *Plurima securi fudi-*
stis carmina Bardi. Nonius autem dicit bardum esse pro-
 priâ vi & ingenio tardum. Nam Græci tardum *Βεγδης*
 id est, bardum dicebant. Plaut. in *Persa*, *Nimis equidem*
pro barda est rustica reor habitam esse. Ex his & aliis mul-
 tis, ut de Alpibus, patet Gallicam quoque linguam im-
 mutaram esse: nam multa nunc aliter, quam olim di-
 cebantur, à Gallis dicuntur. *Ut campestris*] id est, in cam-
 pis versari solita. *Alauda*] id est, avis cucullata, & plu-
 meam cristam habens. *Effigiem quandam vidisti deorum*
 ut in processu patebit. Videtur autem divam Virginem
 intelligere: aut quæ Herculi occurrisset à Cicerone me-
 moratur: de qua suo loco dicam. *Cetera non memini*] id
 enim & rustico convenit, ut jam sæpe diximus, & cucu-
 lomæ, arque argumento hujus eclogæ. Nam intendit
 narrando duo facere: colligere videlicet laudes pasto-
 rum, & perfectionem religionis, potissimum Carmelitanæ,
 quæ prima est.

Sal. Ut dixere patres, Faciens primordia rerum
(Magna canam, nobis qua quondam tradidit Umber)
Instituit Deus agricolas, pecorisque magistros.
Primus agri cultor rudis, immanis, & asper,
Qualis humus segnis, lapidosa rebellis aratro.
Ast ovium primus pastor, mitissima proles,
Instar ovīs, quæ bilē caret, quæ lacte redundat,
Mitis erat, nullis unquam pastoribus asper.
De grege saepe suo sacrum ponebat ad aras,
Nunc ove, nunc pingui vitula faciebat, & agna
Sapius, & magno divos ambibat hūore :
Sic proficit apud superos, sic numina flexit,
Ut fuerit primo mundi nascentis ab ortu
Tempus ad hoc, cælo pecoris gratissima cura.
Assyrios quosdam, (sed nescio nomina : cura
Diminuant animum) Deus ex pastoribus olim
Constituit reges, qui postea murice & auro
Conspicui gentes bello domuere superbas.
Cum Paris Iliacæ tria numina vidit in Ida,
Aut Paris, aut alius ; puerum qui obtruncat ad aram,
Pastor erat. Quando cælesti exterritus igne,
Venit ad ostentum pedibus per pascua nudis,
Pastor erat : Moses ; Moses à flumine tractus.
Exul apud Graios Amphrysia pastor Apollo
Rura peragravit, posito deitatis honore.
Cælestes animi, Christo ad præsepia nato,
In caulis cecinere Deum pastoribus ortum.
Et nova divini partūs miracula docti
Pastores, priminatum videre Tonantis ;
Et sua pastores infans regnatur Olympi.
Ante magos regesque dedit cunabula scire.
Se quoque pastorem Venus appellavit, ovēsque
Mitibus ingentis homines, & mentibus equis.
Et nē vana putes hæc somnia, nuper ab urbe
Rus venient, pīsto perlegi hæc omnia templo.
Sunt paucos pīsta, parvi sub matribus agni
In tel ure cubant, ingens equitatus ab a'ro
Monte venit, radiant auro diademata divam,

Et suspensa tenent vaga lumina pratereuntem.

Non igitur mirum, nos ter si numina Pollux

Vidit : amant villas, & oves, & ovilia divi.

Simplicibus præsens Deus est, offenditur astu.

Ut dixere patres] Ut probet verisimile esse, pastori et numen visum . alius orditur laudes pastorum , docet quod verum est , *Abelem* primum justum fuisse pastorem multosque reges , ut *Abraham* , *David* , & similes fuisse pastores : *Christum* ad hoc se appellasse pastorem , dicens , *Ego sum pastor bonus* ; & recens natum primo à pastoribus agnitum atque visum , & multa id genus alia quæ legendo patebunt. *Ut dixere patres*] *Virgil. Aratus. meminere senes.* Rustici enim non ex libris, sed ex matrum relatu historias discunt. *Deus* jaciens primordia rerum id est , in prima hominum genesi instituit agricolas , *Adam* , & primogenitum *Cain*. *Pecorisque Magistros*] *Abelem* : quia autem dicendo primordia rerum visus est alius ordiri , bonam facit *Parenthesim* , dicens , *Magna enim, nobis quæ quondam tradidit Umber* , cui totam doctrinam suam ubique acceptam fert. *Primus agri cultor*] scilicet *Cain* . *Ovium primus pastor*] id est , *Abel*. *Instar*] id est , in statum & morem , ac similitudinem , quod *Vallus* negat. *Qua bile*] id est , cholera amaritiei animo afflicta mente. *Sacrum ponebat ad aras*] Historia patet in principio Geneseos. *Virula fastebat*] scilicet rem sacram. *Sed facio, & operor per te posita* , de rebus sacris intelliguntur. Nec dices , *Faciam vitulam* ; quia id tauri est : sed *vitula* , aut *vitulo* , subaudiendo rem divinam ; ut in *Buclico* *Maro* : *Cum faciam vitula pro frugibus, ipse venio. Divi ambibat*] id est , ambientium more venerabundus adorabatur. *Sic*] id est , usque aded numina flexit , ut cura pecoris fuerit à primo ortu mundi nascentia , scilicet à quo ad hoc , id est , nostrum tempus , gratissima] id est , acceptissima , cælo] id est , cœlestibus. *Affrims*] ut *Abraham* , *Loth* , *Jacob* , & cæteros Patriarchas. *Cum Paris*] *Alexander* , qui & *Paris* , pastor fuit. Nam cum *Hecuba* ipsa gravida visa esset gestasse catellum faciem gestantem , quæ tota *Troja* incendebatur , idque ad *Primum* retulisset.

ille ad somniorum & phantasmatum interpretes, re-
 consensum accepit, filium gestare, qui Trojæ cremandæ
 occasionem daret: quocirca pater quicquid pareret in-
 terfici iussit. Mater autem non interfecit, sed exponen-
 dum feris dedit, ubi à pastoribus inventus, ab illis quo-
 que educatus, in virum crevit, atque ab Oenone Nym-
 pha admatatus est, iudiciumque inter tres deas dedisse
 fertur. Cùm verò optimas esset athleta, & cum Hectore
 congressus eum vicisset, ab eo interemptus fuisset, nisi
 pater agnitus: tandem pro Helena promissa in Græciam
 profectus fatalem attulit prædam. Unde Statius in A-
 chilleide; *Solverat Oebalio pastor de littore classem Darda-*
niæ. Paris ergò aut alius] quia de nomine, ut rusticus,
 habuit; *Cum vidit tria numina*] scilicet Junonem, Palla-
 dem, & Venerem de præstantia formæ concertantes, *In I-*
liadâ] id est, sylvâ sic dictâ, *Iliacâ*.] id est, Trojana. Quod ad *Iliacâ*:
 dicitur, ad discretionem Idæ Cretensis. *Erat pastor puerum*
qui obruncat ad aram] scilicet Abraham, qui id facere vo-
 luit, erat pastor. *Pastor erat Moses—quando cælesti exterri-* *Moses.*
us igne] scilicet in rubo, qui non comburebatur. *Venit ad*
ventum] id est, miraculum aliud portendens, ut virgini-
 tatem divæ genitricis Christi. *Pedibus nudis*] quia ius-
 tum est calceamenta exuere. *Moses, inquam, à flumine tra-*
hitur] scil. à filia Pharaonis regis Egypti, cùm esset in sis-
 tella super aquas natans, unde nomen accepit. Apollo
 spoliatus divinitate pavit Admeti regis armenta novem
 annis, unde *Nomius*] id est, pastoralis est dictus: pavit au- *Nomius.*
 tem apud Amphrysium fluvium Thessaliæ, spoliatus, dico
 divinitate propter interfectos Cyclopos, unde in princi-
 pio 3. Geor. dicit Virg. *Et te memorande canemus Pastor ab*
Amphryso. Ideo hæc secundum Maer. l. i. Saturn. fingun-
 tur, quia Apollo ipse est sol, qui omnia pascit. *Deitatis*] *Causa.*
 Iacinius diceretur divinitatis, sed carmen id non acci-
 pit. *Cælestes animi*] id est, spiritus: unde, *Qui fecit angelos*
et spiritus. *In canis*] id est, pestis pastorum, ubi facie-
 rant vigilias super gregem suum, ut Lucas præclarè me-
 morat. *Ante magos*] i. sapientes Persarum & Indorum; quia
 eadem nocte quâ natus est, cum ipsis, ad minimum, deci-
 mo

mo tertio die primum visus sit. Dico ad minimum, quæ
 controversia est, an eodem anno, an alio. *Ante magos re-*
gesque] Unde magos pro regibus accipimus, propter il-
 lud, *Reges, Therfis, &c.* Se quoque pastorem Deus appellavit,
 dicens, *Ego sum pastor bonus.* Ovesque] Addens, *Agnos-*
oves meas, & cognoscunt me mea] id est, mihi ingenio præ-
 dicti homines. *Pictor perlegi hæc omnia templa*] id est, in pa-
 rietibus sani, ubi picta hæc fuerunt; & ideo dicit, per-
 legi. Maro in 6. *Quin proinus omnem Perlegeret.* Magna
 enim est convenientia pictoris & scriptoris. Unde eo-
 rum Flaccus æquiparat, dicens, *Pictoribus atque Poëtis, quidli-*
bet audendi semper fuit æqua potestas: Sunt pecudes] scilicet
 cet pastorum, qui Christum viserunt. *Ingens equitatus*
 scilicet trium regum. *Diademata divum*] aut regum, aut
 angelorum, aut Christi, & parentum ejus: hoc est, ma-
 tris veræ, & patris legalis, ac nutritii, & naturalis à qui-
 busdam putati. *Et suspensa tenent vaga lumina*] id est,
 oculos prætereuntium, hoc est, cogunt præterire volen-
 tes immorari donec picturam perspexerint. *Amant villas*
 id est, domus rusticas & oves, & ovilla divi. *Simpli-*
presens Deus est] Id sancto & moraliter, si cordis simpli-
 citatem intellige.

Alph. Vera refert, pecori si sint innocua nostro
Pascua. Vidi asinum, vidi præsepe, bovemque:
Jam memini turba vententis, & ora videre
Indica jam videor regum sua dona ferentem.
Unum oro: Quanam Polluci occurrit imago?
Galbulæ, si nesci, nè sit labor omnia fari.

Galb. Et novi, & memorare liber: res digna relatu,
Res digna auditu, pia, sancta, imitabile factum.
Durus & immitis pater, atque superba noverca,
Pollicem graviore iugo pressere juventa
Tempore, cum dulces animos nova suggerat ætas:
Et cum jam invalida longo sub pondere vires
Deficerent, nullaque odium mansuesceret arte,
Constituit tentare fugam: res una violentem
Ire diu tenuit, nimis impatienter amabat.
Error enim communis amor juvenilibus annis.
Res est fortis amor, violentia fortior: ivoit.

Si tales abiens (mibi namque fidebat amores
 Enarrare suos) mesto dedit ore querelas:
 O virgo, lacrymane tuis solventur ocellis,
 Cum te tam charo cernas ab amante reliam?
 Ullane decessu duces suspiria nostro?
 Tunc mei crudelis eris forte immemor unquam?
 Usque adeone tuum poterit frigescere pectus,
 Pectus quod toties tot lumina flejibus implet?
 Tane trahes crebros gemitus, & pallida fies?
 Cerno oculos, cerno lacrymas, cerno anxia corda
 Virginis. Heu! tantum quâ dissimulare dolorem
 Fas erit arte? Dolor duplex mea pectora torquet,
 Illius atque mei: sed fas mihi flere, quod illi
 Non licet. Oculatus longe magis aestuat ignis.
 Incolumem mihi vos diui servabitur illam,
 Ut, quando exilio repetam mea vira peracta,
 Fiat amor solus saltem semel ante fenestram.
 [Ira refers] Approbat Alphus. Vidi asinum, & bovem,
 [Ira prae] scilicet Domini, qui in eo ante asinum &
 bovem est positus. Vidi, inquit, de pictura intelligens.
 [Ira memini] turba venientis, id est, in mentem venit, &
 [Ira videor] mihi nunc videre ora Indiae id est, Indorum re-
 gum, ab India venientium. Et videor videre ora regum sa-
 [Ira] id est, offerentium dona, sc. aurum, ibi & myr-
 ram. Et novi, & memorare liber] quia res est digna re-
 [Ira] i. ut referatur, & recenseatur, & factum, scil. Pol-
 lucis, est imitabile. Durus & immitis pater] Est mihi
 namque domi pater, est injusta noverca. Videtur autem hac
 vera vitae ipsius poetæ descriptio. Graviores jugo] Quia
 nimis rigidi, & severi erant, ut in prima ecloga docuimus.
 [Ira cum invalida] Est enim ea ætas imbecillis & inops
 consilii. Nullaque odium] sc. parentum. Arte] sc. filii.
 Constituit tentare fugam] i. discedere clam à parentibus
 tam duris. Error enim communis] Unde prius, Semel in-
 [Ira] vivimus omnes. Res est fortis amor, violentia fortior]
 scil. Est O virgo] Querulosa discessio ab amica. Crudelis]
 qua amantem non redamas. Maro: O crudelis Alexi! Ni-
 [Ira] mea carmina curas, &c. Lumina] Sic tot legendum vi-
 detur,

detur, ut sit, *peſſim*, inquam, quod implet toties lumina
ſtetibus. Dolor duplex, *illius atq; mei*] *Illius*, ſcilicet vir-
 nis, quam occulto æſtuantem putat amore: *Arq; mei*] qui
 manifeſto abſumptus ſum igne. *Exilio peractō*] quia in ex-
 ilium voluntarium, ut patris ſervitiā, & novercale odium
 diviter, abſcedere deſtinavit. *Fiat amor felix*] ut potius
 amicā ſaltem ſemel: id amatoriē & modeſtē.

Talia pergebat memorans, voluſque reverti :
Tantum amor juvenem, vlt tanta furorū agebat.
Sed jam ſacta fugā cunctū erat aīa notā.
Fronda ſuper Herculīa ſeſſum marore ſedebat :
Ecce puellari virgo ſtipata coronā :
Ora, manū, oculos, habiliſq; ſimiliſſima Nympha,
Ei talī affata eſt puerum ſermone dolentem :
Chare puer, quid tenū ſter? veſtigia verſo.
Nefeſ. (heu!) nefeſ quid te via ducas, & audeſ
Ignorū errare locū, nihil inſidiarū
Per campū variū herboſos, nihil eſſe pericli :
Omnia tuta putas & quod places, uſile credi,
More juvenitū ſtolide. Colleſſum in orbem
Sape lato molli coluber ſub graminū umbra.
Eſt facile incautos offendere: parvulus infans
Innocuos ruſilum digitos extendis in ignem,
Nec niſi jam la ſua vires intelligit ignis.
Hac regio intrantes aditu conſuevit ameno
Fallere: deliciās offert, & gaudia: verūm
Ingreſſis, quū triſte nihil ſupereſſe putatur,
Mille parat laqueos & mille pericula proferit.
Tramas hic, ut collem greſſu ſuperaveris illū,
Ducis in umbroſam ſylvā, crudele ferarū
Hoſpiciū, loca tetra ſitu, & caligine opaca.
Quiſquē eō deceptū abis, remeare vetatur :
Et piceb; primū velatur lumina vitā;
Deinde per amne nemus, dumeta per aſpera traſſū,
Tranſit in effigiem monſtri: dum volvere linguā
Atque loqui tenet, mugit: dum atollere ſeſe
Credis, humi graſſatur quadrupes, neq; ſuſpicis aſtra.

*Ima tenebræ vallis lacus aquore nigro
Occupat, & nigris mons plurimus imminet undæ.
Huc trahit, in Stygios latices, altumque barathrum
Præcipites dantur: rapidâque voragine merfi,
In Stiga, & æternas Erebi rapiuntur in umbras.
Heu! quot pastores istis ambagibus ælli
Cum gregibus periire sui! Ego sedula semper
Ministro iter: hic ad opem vigilo indefessa ferendam.*

Talia pergebat memorans] Commemorat quæ virgo visa
sit Polluci, cùm jam fugam facere decreverat. Eam autem,
quia in Carmelum ire suadet, & virginum coronam secum
duxit, non ineptè putaveris divam virginem Mariam cu-
jus protectione & nomine insignitur nunc Carmelitana re-
ligio, quam autor noster professus est. Quin adeo eclog. 8.
id manifestè docet. Alludet tamen ad eam quæ Hercu-
li apparuisse dicitur: Unde dicit apparuisse jacenti *Fronde
sub Hercule*] Respexit quoque blyvium Pythagorice literæ,
de qua in opusculo Maroniano abunde diximus. Ut verò
sciamus quæ Herculi apparuerit, audiamus Ciceronem r.
officiorum ita differentem: *In primis constituendum est;
Quos nos & quales esse velimus, & in quo genere vita.
Qua deliberatio est omnium difficillima. Incurto enim ado-
lescentiâ, cui inest maxima imbecillitas consilii, tunc id sibi
quisque genus atatis degendæ constituit quod maximè ada-
navit. Itaque antè implicatur aliquo certo genere cursûque
vivendi, quàm quod optimum esset judicare. Nam Hercu-
lem Prodicum dicit, ut est apud Xenophontem, cùm primùm
pubesceret, (quod tempus à natura ad diligendum, quam quis-
que viam vivendi sit ingressurus, dictum est) exisse in soli-
tudinem, atque ibi sedentem diu secum multumque dubitasse,
cùm duas cerneret vias, unam voluptatis, alteram virtutis,
utram ingredi melius esset, Hæc Herculi, Fovis sacro edito,
potuit fortasse contingere; nobis non itidem, &c. Hæc Cicero.
Aiunt autem inter dubitandum duas accessisse matronas,
Virtutem & Voluptatem; quarum voluptas prior ingressa,
accuratissimè erat ornata, & omnes delicias post se tra-
hebat, respectans aliquando cum fastûque omni mul-*

110 BAPTISTÆ MANTUANI

ostentans, & multra etiam plura pollicens, secum trahere Herculem tentavit. At *Virtus* aspera, & dura, severèque in-
 tuens contrà, Non polliceor, inquit, aliquam voluptatem
 aut quietem; sed laborem, pericula, sudores infinitos, ter-
 ra mariq; tolerandos, sed horum præmium erit, Te Deum
 fieri. Quod audiens Hercules, gravibus verbis *Volupta-*
tem repellens, *Virtutem* sequutus est. Cujus, ut inquit
 Maro, primus ingressus difficilis videtur. Nam *vla vir-*
tutis dextrum petit ardua callem, Difficilemque aditum
primum spectantibus offert: Sed requiem præbet fessis in
vertice summo. Sed ad autorem: *voluitque reverii*] sci-
 licet, ad virginem quam constituerat deserere; quia nihil
 inconstantius amante. Sed jam a'ea erat *jaſta*] id est,
 jam perfricuerat frontem, hoc est, periculum infamie
 non amplius timuerat, & ita erat *extra aleam*, per quam
 significatur omnis incertus eventus, & omne periculum,
 ut *alea belli*, &c. *Erat autem jaſta fugâ*] id est, per fugam
 quam paraverat: *notâ cunctis*] id est, omnes sciebant quod
 fugere constituerat, & hoc animo sedebat *fessus mœrore*
 amore languens & mœrore confectus. *sub fronde Hercu-*
lea] id est, sub populo, quæ plurima crescit in ripis Padis.
 Unde Ovid. *Populiferque Padus, &c.* Ea autem arbor
 dicatur Herculi: Unde in Buc. *Populus Alcida grarissima*,
 qui ejus fronde coronatus, ad inferos descendit, ac rediit.
 Significat autem virtutem quæ intrinsecus viret, & extrin-
 secus palleat, ut ipsa frons populea. *Ora, manus, &c.* Sy-
 necdoche est: ut *Æn. 4. Omnia Mercurio similis, vocemq;*
coloremq; &c. Per campos herbosos] id est, virides, & ita
 adolescentiam notat. *Sæpe later*] Maro: *Frigidus, O pueri*
fugite hinc, later anguis in herba. Parvulus infans] alludit
 ad Moſen, qui, relicto auro, carbonem ardentem in os
 suum intulit, quo se innocentem adhuc declaravit. *Adi-*
ta] id est, introitu: *amæno*] delectabili, & voluptuoso. *Tra-*
mes hic] scilicet tam amœnus. Pronomen hic, anceps est:
 unde hoc loco corripitur; adverbium autem semper pro-
 duci vult. *Crudele hospitium*] appositorie: sicut *Æn. 6. Ite*
in antiquam sylvam, stabula alta ferarum. Situ] id est, mu-
 ore, & lanugine immundam. *Remeare vetatur*] Maro;
Facile

Facilis descensus Averni: Noctes atque dies patet atri janua Diis. Sed revocare gradum, superasque evadere ad aurat; Hoc opus, hic labor est: Pauci, quos aquus amavit Jupiter, aut ardens evehit ad aethera virtus: Diis genitipotuiere. Piceis vittis] id est, caligine ignorantiae & desperationis. *Velatur lumina]* .i. habet oculos velatos est n. *Græca locutio: vittis]* .i. fasciis, quibus ligari solent decolorandorum oculi *Transit]* id est, transformatur in effigiem monstri. Docet quid Metamorphoses poetarum sibi vellent, quibus Ulyssis socii in feras & pecudes versi finguntur; quia homo voluptati deditus, fit bestialis. *Animalis autem homo non percipit ea quæ sunt spiritus Dei. Unde neque suspicit]* .i. sursum inspicit astra: ut Esa. 38.14. *Attenuati sunt oculi mei suspicientes in excelsum. Imā occupat]* id est, semper versatur in limo carnalium desideriorum. *Mons plurimus]* .i. difficultates & pericula, quæ in luxuriosa vita sunt. *Latice Stygios]* .i. obscenas aquas tristitiæ infernalis. *Altumq;]* .i. profundum. *Barathrum]* .i. voraginem. *In Styga]* .i. lacum infernalem, à tristitia dictum. Declinatur autem, hæc Styx, hujus Stygos: indè hanc Seyga, Accusavus. *Erebi]* *Erebus* ferè à doctis sine b scribitur, diciturq; lacus obscurus nam *Ἐρεβεῦδος* obscurus dicitur. *Ego]* scil. Virtus, aut bonà inspiratio. *Indefessa]* id est, indefatigabilis. Multa prætereo, quia nota sunt etiam pueris.

Vitta.

Suspiciere

Strygium.
Barathrum.

Erebus.

*Tolle moras igitur, mortis fuge blanda propinqua
Atria, secreti sutam pete littoris oram,
Quæ contra Idalios fluctus mihi tollit in altum
Aera Carmelus viridi caput arbore cinctum.
Primus hic antiquis patribus spelæa, domosque
Præbuit arboreas, intra nemus ilice densum.
Ex hoc in vestros deducta cacumine montes
Religio venit, sicut de fonte perenni
Fumina, & ex uno multi genitore nepotes
Illius in Sylvis, abies ubi plurima surgit,
Pinguis ubi picea sudat liber & terebintib;
Innocuum postquam feliciter egeris ævum,
Mox tua mutatis ætas renovabitur annis,
In loca te tollam meliora, viventia semper;
Immortalis eris, divum comes; ire per astra.*

Inter

112 BAPTISTÆ MANTUANI

*Inter Hamadryades, & Oreadas, atq; Napæas
 Flore coronatas caput & redolentibus herbis,
 Pæserit, ac super & subter cognoscere cælos.*

To'le moras] Persequitur verba virginis, quæ Polluci appa-
uit. *Blanda atria mortis propinqua*] quia ducunt in bonis
dæti suos, & in puncto descendunt ad inferna. Et alibi; *Stu-*
te, hac nocte rapient animam tuam. *Tutam oram*] i. montis
 Carmeli, qui contra *Idalios fluvius*] i. Cypron, protenditur.
mibi] aut divæ virginis, aut sanctæ inspirationi. Nam om-
 nis religiosa professio Heliam & Heliscum cæterosque filios
 Prophetarum habet autores, etiam Hieronymo censore.
Hic] sc. Carmelus prebuit primus antiquis patribus] scilicet
 jam dictis, *Spelæa*] i. speluncas, *Domos arboreas*] i. sub
 arboribus, *Intra nemus densum ilice*] i. in nemore ilicibus
 pleno. Unde dixit, *caput cinctum viridi arbore.* *Religio*
venit deducta ex hoc cacumine] i. ex hoc vertice Carmeli.
In vestros montes] qui sc. in Europa sunt. Nam duce divo
 Ludovico primùm in Galliam translati sunt. *Sicut flumina*
 sc. deducuntur, *de fonte perenni*] i. per totum annum, &
 in perpetuum fluente. Flumina enim ferè in montibus
 fontem habent pro capite. *Ilius in sylvis*] Ordo est, post-
 quam egeris felicitur ævum innocuum in sylvis illius] scilicet
 Carmeli, *ubi*] i. in quibus surgit plurima abies, *& liber*] i.
 cortex interior, *Picea*] sc. arboris, *pinguis*] quia picem
 exudat. *Et liber terebinthi fudet*] sc. resinam & picem.
 Allegoricòs vult illuc tranquillam, & sine penuria esse vi-
 tam: quia qui omnia derelinquunt, Christum sequentes, cen-
 tuplum recipient, & vitam æternam possidebunt. *Mutatis an-*
ni] sc. in æternitatem, qui erant transitorii. *Ire per astra*
inter Hamadryades] i. Nymphas arborum; *Oreadas*] i.
 Nymphas montium; *atq; Napæas*] i. Nymphas florum, i.
 inter cœtus virginum. *Pæserit*] quia & ipsa virgo. *Hi*
sunt qui sequuntur agnum quocumq; ierit, &c. *Ac super &*
subter] quia in medio erit.

*Sic effata lever virgo discessit in auras,
 Tum sua juravit Pollux mutata repente
 Pectora, & exemplo visum expirasse furorẽ;
 Non aliter quam flamma cadit, si ardentibus agit*

Effluat,

Effluat, & totas præceps Padua evomat undas :
sic ablit crudelis Amor, qui sæpe phætretram
In juvenem, dum principis obstaret amandi,
Dum tepet, ac timide insanit, consumpserat omnem.
Sic igitur Pollux in claustra silentia venit.

Alph. Sunt quibus aspirent etiam nolentibus ultero,
Sunt quibus insens sine causa & crimine dii sunt.

Galb. Quod nos in pecudes, in nos id iuris habens dii.

Hoc rursus scire sat est : sapiant sublimius urbes.

Sic decursu rediens aliquando ex urbe sacerdos

Jannæ & in magno dixit sibi codice lectum.

Alph. Sol cadit, & Baldi vix summa cacumina tangit ;

Nos quoque jam sero cum sole recedere tempus :

Galbula sarcinulas nē sit tibi ferre molestum ;

Pera levis, levis est & cantharus : omnia parvum

Ferre labor sero ; grave manē, sed utile pondus.

Ipse pecum ducam : mihi pax erit ista laboris.

Sic effata] Bene effata, quia sic dicuntur oracula. Virgo]

aut Virtus, aut diva Virgo, discessit in leves auras] id est,

evanuit. Tum sua juravit Pollux] ideo juravit, quia dis-

ficile creditur. Simile D. Th. Aquinati contigisse fabulan-

tur, qui accinctus lumbos, postea Venerem ardorem non

sensit. Et ex templo] i. illico, è vestigio : tractum ab au-

guribus volunt, qui, designato templo, dicebant, Ex tem-

plo, quo dicto subito abfesserunt. Furorē] id est, amo-

tes. Non aliter] scilicet ut aqua extinguet ignem. Qui

consumpserat in juvenem omnem phætretram] i. omnes vires

suas : dum principis obstaret] i. obstare vellet aut deberet :

juxta illud, Principis obsta, &c. Dum tepet] i. dum animus

in dubio est, facili momento huc illuc impellitur. Ac timide

insanit] id. adhuc timore & pudore afficitur, & nondum

consentit in illecebras. Sic igitur pollux in claustra silentia

venit] ubi impeditam habet venam, nē liberè canat,

Sunt quibus aspirent] quia Spiritus ubi vult spirat. Sunt

quibus insens sine causa & crimine dii sunt] id impiet, nimisq;

rusticè : quia consilia Dei sæpe occulta sunt, nunquam su-

tem injusta. Videntur autem dii insens bonis, & infanti-

bis, quando maximè amici sunt, hoc est, quando eis tri-

114 BAPTISTÆ MANTUANI

bulationem, ut meliores evadant, immitrunt. Nam *in infirmitate perficiuntur*. Quia ergo rustici id non animadvertunt, videntes bonos affligi, dicunt Deum eis infensum, cum minime sit: Veruntamen si sit, non tamen iniustus est, quia non habet præscriptam legem. Unde dicit Galbula, *Quod nos in pecudes*. Ordo est, *id habent id juris nos, quod nos scilicet habemus in pecudes*. Hocrus scire sat est scilicet rusticos. *Baptant sublimis urbes, i. urbani*. Sic dicitur *rediens* i. veniens, cum illic habitent sæpe prædicatorum. *Et Janus dixit sibi lectum in magno codice* scilicet Decretorum, aut Bibliorum. *sol cadit*. Pro more suo finem panis eclogæ, docens esse discedendi tempus. *Galbula, sarcinula*. Ordo est, *o Galbula, ne sis tibi molestum* i. grave. *Ferre, i. auferre & colligere, sarcinulas* i. parvas res pastoralium sarcinas. *Pera* scilicet nostra, in qua panis, cætera edulia ferri solent, *est levis*. Unde dicunt *Æscum*, cum aliis accinctum ad iter, libenter subiisse reticulum panis licet ponderosius esset; quia novit in itinere imminutum iri. *Cantharus* i. poculum quo Silenus est usus, ut dicitur in Buc. Virg. *Et gravis attrita pendebat cantharus ansa*. Cantharus ergo scilicet levis, quia exhaustus. *Pervulus labor est ferre omnia* cibi & porus repositoria. Scilicet vesperti; & grave pondus, sed utile est ea omnia ferre manum ipse. scilicet ego, ducam pecus i. gregem nostrum.

ECLOGA VIII.

De Religione Rusticorum,
inscripta RELIGIO.

JOANNI MURMELII argumentum.

*Ille canit montes, rura hic campestria: Nympha
Polluci vise laudes & festa canuntur.*

Candidus & Alphus.

Horrida solstitio tellus siccis, Alphe revocata
Ad solitos montes, ubi ros in gramine, & estus
Mior, hac armenta monet deducere tempus.

Alphus

h. Aëreas montes, & summa cacumina longè
 Prospicio; quid sint montes, (tibi vera fatebor)
 solo: semper enim campestria vura, lacusque
 Incolui. Montium ager quid fruge redundat?
 and. Orude & illepidum ingentum / prope flumina semper
 Versatus, fulica in mœrem, limosa per arva,
 Sunt ubi ranarum, culicem, pulicem cimicemque
 Lustra inter salices, ulvas, viridesque papyros,
 Iridere audes, & nauci pendere montes,
 Unde fluunt amnes, templis ubi tanta locandis
 Marmora caduntur, fulgens ubi nascitur aurum?
 Qua parit antennis tellus? medicamen ab herbis.
 Dic, quibus est nisi montanis? De vertice Baldi
 Sape melampodium legi: medicina capellis
 Nulla magis prasens: quondam Valsusinus Agon
 Tradidit hoc, dum vere sues castraret, & agnos;
 Tradidit, & dixit, Solus medicamen habeto.
 Dic, Ubi castanea plures? ubi copia major
 Glandis? in excelsis fontes & pascua vidi
 Minibus, artocreas, & pingue polenta comedi.
 Sunt populi fortes illic, robusta juvenis,
 Lata pedes, callosa humeros, nervosa lacertos,
 Hispida, dura manus, moli indefessa ferenda.

Horrida solstitio tellus sitit:] In hac ecloga, quæ inscri-
 biter De religione rusticorum, habentur primò laudes
 montium, quas Candidus, nactus occasionem ex calore
 solstitiali, quo urgente montes petere suadet, accumulat,
 non immemor (si rectè sentio) Carmeli sui, quem inco-
 lere jam animo constituerat, & cujus laudes prosequi in-
 tendit. Solstitio scilicet æstivali, non brumali. Est enim
 duplex. Alterum quo sol stare dicitur, quod altius assur-
 gere in epicyclo suo nequit; alterum quo sol profundius
 descendere non potest, ut in bruma. [Solstitio] scilicet
 Candido, & gregi ejus. Nam Alphus mores ignorat.
 Ordo est, Tempus monet deducere (Dicerem perducere
 aut producere: nam deducere in in altum, inusitatum est,
 hæc armenta ad montes solitos, ubi ros est in gramine,
 & æstus minor] id est, temperatior: quia in summis
 montibus

montibus tempore æstivo frigus opacum est. *Montes*
ager quâ fruge redundat? Ex hac quæstione nanciscimur
 occasionem montium describendorum. *O rude ingenium*
versatum Constructio ad rem respiciens, non ad vocem
Cimex. sicut apud Comicum, *Scelus, qui me perdidit.* Publicum
 primam communem habet hæc vox. *Cimicum* Cimices
 sunt vermes fœtidi, parietibus & lectis in hærentes;
Lustra. ubicunque vapor est aquarum, frequentes ut culices, pu-
 lices, muscæ, & id genus bestiolæ. *Lustra* porius fo-
Uvas. rarum sunt. *Inter salices* quæ in locis humidis nascun-
papyrus. tur. *Uvas* id est, herbas palustres; & *papyrus* id est
 arundines quæ in Ægypto tantæ nascuntur, ut ex singulis
 internodiis faciant naviculas. Habent autem membranam
 tenuem, in qua olim scriptitabant. Unde hunc abutuntur
Nauci pen- vocabulo, *papyrus* pro chartis dicentes. *Es nauci pende-*
tere. re] id est, non pluris facere, quàm nauci: quod aut pu-
 ratamen est nucis, ut Priscianus & Tortellius sentiunt; aut
 granum fabæ cum se aperit, ut Servius vult; aut, ut non
 nulli, mucor nucis priusquam condensatur in nucleum. Po-
 nitur autem pro nihilo, aut re minimi pretii & valoris.
Antenna. *Unde fluunt amnes* quia serè in montibus ortum habent.
Melampo- *Ubi tanta marmora caduntur locandis* id est, constituendis
ion. templis, i. ad constituenda templa. *Antennas* i. malos
 transversos. *Sape Melampodion* Melampodion genus ni-
 gri hellebori. à Melampode quodam, qui eo uti in divi-
 nationibus solebat. Dicitur autem à pastore ejusdem no-
 minis, qui primus hanc herbam invenisse dicitur, dum
 capras eo purgari animadvertit, datoque earum lacte su-
 rentes Proctidas sanati. Unde Maro dicit Georg. 4. In-
 ventaque nocent artes: celsère magistri. *Phylloides Chiron,*
Amirbaonisque Melampus. Interpretatur Melam-
Melampus. pus nigri pedis. Dicitur enim Græce *μαύρος* niger, & *πῆς*
antis. pes. Fuit & alius Mantis, i. vates insignis. *Medicina ca-*
 pellis. *Nulla magis præsens* i. præsentis, & curæ sanans.
Quondam Valsafinus Ægon Nè contra decorum medicina
 peritus censetur, dicit se accepisse ab Ægone, quem
 Valsafinum à loco nominat. Dic, *Ubi castanea plures?*
 Videlicet, quàm in montibus: quasi dicat, nusquam. Ar-
 1007251

panem cui caro includitur. *Pastillum* vulgo *Artocroton*.
 Latet enim dicitur panis, & *artocroton* caro. *Lata Pastillum*.
 ] i. habens latos pedes. *Callosa humeros*] i. ha-
 humeros callosos ex labore, aut pulposos. *Nervosa*
 ] i. habens lucertos nervosos. *Hispida*] i. pilosa. *Hispidus*.
 ferenda] i. ad molem ferendam] i. quodvis onus por-
 tum, indefessa] i. indefatigabilis.

Callibus ex illis, opera ut navalia cures,
 confluet huc: nullum est hominum genus aptius urbi.
 Ne velle castrare pecus, seu scindere figos,
 Neve sumum ferre de stabulis, haurire cloacas,
 Latrinas curare, videmque aperire coactis
 Sordibus, & scalis putros discendere in altos:
 Ingenio callent, & duro robore possent.
 Sed quid opus multis? Subeunt opus omne: populi
 Inservire, focos lignis cumulare, verumque
 Artifici versare manu, dare libera fumo
 Miramenta; bene ventres ad flumina ferre,
 Terrere humum immundam scopis doctissima gens est.
 Quoque magis miror, semper sub pondere currunt:
 Cossibus in duris oriuntur & ardua vivunt.
 Per juga, cum capre habitant spelae ferarum.
 Adde quod in caelum brevis est de montibus alis
 Transitus; erectum caput usque ad nubila tollunt
 Nubila transcendunt; atque puto, sidera tangunt;
 Esse locum memorant, ubi surgit ab aequore Titan,
 Qui (nisi dedit) contingit vertice Lunem,
 Et vixisse hominem, sed postea abactum
 Improbata gula, quod scilicet omnia poma
 Manderet, & magno servaret nullo Tonanti.
 Hinc divi, sanctique patres in montibus alis
 Delegere domos tacitas: Caribustatisti,
 Carmelus, Garganus, Athos, Laureta, Laverna,
 Et Sina, & soracis apex, ambrosaque vallis,
 Et juga Nympharum sacra senis incluta, & alia
 Adhesum turrita caput Gamaldula sanctum.
 Cetera praefero: nec enim sermonibus istis

Omnia

*Omnia complecti statuo. Montana frequentant
Culina cœlicola : sed anas, & mergus, & anser,
Ibis, onocrotalus, milui, fulicaq; paludes.*

Vallibus ex illis] .i. inter montes sitis; aut loquitur planitie, quæ est in montibus. Enumerat autem sordidiora ministeria, ad quæ ferè aptiores sunt in montibus orti; ad omnem laborem. Unde Juven. Sat. 2. *Et illud Montanum positis audiret vulgus aratris.* Posset tamen videtur loqui de natis in planitie, & in convallibus, ut illis denestis ministeria, his sordidiora. Sed de his, qui in montibus nascuntur, totus est sermo: quia dicit *Cotibus in duris oriuntur*] .i. Credam de illis loqui, qui in Franciam veniunt purgaturi cloacas & fumaris, idque quasi Satyrico more ut nescias an laudet, an verius irrideat eos, nisi quia rustico dat partes laudandi, cui etiam vile ministerium, dum strenue fit, laudabile videtur. Ex illis igitur vallibus, quæ sunt sub vertice montium, inter montes tamen, *Conspiciuntur*] .i. ad hæc plana loca, subauditur, ex superioribus, *gesta juvenus*; ut curet opera navalia, id est, nautica expleat munus. *Castrare*] .i. emasculare aut excolare, *scindere*] .i. incidere, & amputare *fagos*] arbores glandiferas: à φάγω, .i. comedendo dictas. Non autem intelligo ut toreumera faciant aut cœlaturas, ad quas fagus aptior unde est, *Tibi pocula ponam Pagina, cœlatum divini operis Alcimedontis.* Cloacæ sunt cryptæ subterraneæ, per quas sordes in fluvium demittuntur. *Sordibus coactis*] .i. congregatis & compactis, ut aquæ ductus claudantur. *In altis populeis*] eorum purgandi gratiâ. *Popinis* .i. culinis. *Dant libera fumo Spiramenta*, id est, purgare fumaris: vulgus caminos vocat. *Ventres ad flumina ferre*] aut sordidiorum alvorum, aut intestina pecorum mactatorum. *Semper super pondere currunt*] quod in vallibus ortis non congruit, multò minùs quod sequitur. *Cotibus in duris oriuntur*] id est, inter cautes, & saxa aspera *Spelæa*] id est, spelunca sed Græcum est, *Adde quod in cœlum*] id est, commutare caret, aut rustica simplicitate; quasi verò animæ spatium ferantur in cœlum. *Nubila transcendunt aliqui*] Atque epim est ultra mediam regionem aëris, usque adeo in

Cloaca.

Popina.

Spelæa.

negat

nubes, neque venti sint, sed cineres ex sacrificiis de-
 li reperiantur, anno peracto, indispersi. *Esse locum ma-*
gent] scilicet paradisum terrestrem, quem quidam sub
 globo ponunt. *Quod scilicet omnia poma]* id quoque
 orali joco non caret. *Hinc divi sanctique patres]* Hoc
 tur principaliter intendisse, ut tandem Carmelum lau-
Carthusia] non longè à Grätianopoli, in Delphina- *Carthusia.*
 prima domus Carthusianorum, virorum profectio cœ-
 lum, quibus, ut solidis tibicinibus, Christiana sulcitur
 uio. *Carmelus]* antiquitate omnes excellens, & obser- *Carmelus.*
 one candidæ religionis cæteris non inferior. *Garga-*
] divo Michaeli mons insignis. *Athos]* mons Thraciæ *Garganus.*
 confinibus Macedoniæ, miræ altitudinis, in quo est Po- *Athos.*
 za religione insignis, quia cineres in aris derelicti, illic
 turbari negantur. *Laureta]* ubi diva Virgo habet *Laureta.*
 em excellentissimam, & miraculis ac donariis clarissi-
 m. *Laverna]* dea quæ à furibus colebatur, cui ædes *Laverna.*
 juxta Lavernalem portam, quæ in Christianum con-
 ta est usum. *Et Sina]* mons est (ut dicitur Gal. 4.) *Sina.*
 arabia; sepulcro divæ Catharinæ religiosus, & Præ-
 tis Moli datis olim jam illustris. *Apex Soraëlis]* A- *Soraëlis.*
 linis observatione olim præclarus. Virg. *Summe De-*
sancti custos Soraëlis Apollo. Nunc quoque, quod
 sub Constantino nondum converso delituit Sylvester
 manorum Pontifex, insignis, & *vallis* dicitur umbro-
 in qua ille delituit. *Et juga Nursini fato senis incly-*
 à Nursia oppido in montibus posito. *Æneid 7. Et*
montosa misere in prælia Nursa, Vrsens, insignem famâ.
felicibus armis. *Et Camaldula turrata caput sanctum]*
 est, habens sanctum caput *Turritum]* id est, qua-
 turribus insignitum, *Abietibus]* quæ arbores in monti-
 nascuntur, suntque quas *sapinos* vocant. Est autem
 in longè à Florentia. *Cœlicola]* ut Michael, & cæteri
 geli in Sina auditi. *Anas]* avis immunditiæ aquarum
 udens, *& mergus]* ad limum tendens, *& anser]* etiam
 avie aquarum pastus, *& Ibis]* ut Ciconia, cui similis est,
 pentibus nutrita. *Onocrotalus]* etiam obscenitatem *Onocrotalus.*
 ans, nam ab *ὄνθα*, quod est inquinum, deduci videtur, *lus.*
Milvi]

Milui. *Milui*] aves rapaces & obscœnis viventes. *Fulice*] circa littora turpem victum quæritantes. *Paludes*] frequentant.

Alph. *Inter montana* tantos regionis honores,
Cur de messe nihil, nihil est de palmite dictum?
Hæc tamen humana duo sustentacula vitæ
Maxima. *Monticola* veniunt è rupibus ad nos
Hordea mercatum, torvi, fuligine tincti,
Setosi, macie affecli, lateri, ac situosi:
Indigena ostendunt, quæ sit natura locorum.
Sed quod montanis de religionibus inquis,
Retulit in mentem, quæ de Polluce feruntur.
Quæ dea, si nōsti, visa est? quæ, *Candide, nympha?*
Dic agè; nam cæptum certamen inutile nobis;
Utilior sermo de religione tenendus.

Cand. *Calbula,* qui solitus pecudes in pascua tecum
Ducere, te satis hoc potuit docuisse, quod optas.

Alph. Plura quidem Polluce super narrata: sed ipsam
Nec docuit nympham, nec me quasisse recordor.
Nunc subiit mentem, cùm religionis oborta est
Mentio, & illarum visa est mihi maxima laudum.

Cand. Non erat illa Dryas, neque Liberthris, nec Oreas:
Venerat è cœlo superùm regina, Tonantis
Mater, anhelanti pacem latura juvenæ.
Huic Tethys, huic alma Ceres famulatur, & ipse
Æolus, æquoreis ventos qui franat in antris.
Hanc Deus, astrorum flammæ super, atque volantes
Solis equos, supra fulgentem Cassiopeam
Exulit, & sacram disseno sisdere frontem
Cinxit, & adjecet subter vestigia Lunæ.

Inter montana] Objicit Alphus nullam esse mentionem
 factam de frugibus, quas uberiore in æquore, seu planitie
 nasci contendit. *De messe*] id est, de frugibus: *de palmiti-*
se] id est, vitibus. *Mercatum*] Supinum à mercor, id est,
 emptum. *Torvi*] quia immiti serè sunt fronte, usque ad
 ut immites dicantur in cotibus orti. Unde Maro in Buc.
 Nunc scio quid sit Amor; duris in cotibus illum Isinara
 aut Rhodope, aut extremi Garamantes, Nec nostri generis

erum, nec sanguinis edunt. Fuligine] i. pingui fumo. *Se-Setosi.]*
 i. hirsuti. Juven. *Hispida membra quidem, & dura per*
machia seta Promittunt atrocem animum. Sinuosi] Val-
 docet, *siriculosi* esse in usu: licenter autem hic usurpatur
sinuosi; quia per regulam fieret *sitiosi*. *Indigena]* inde ge *Indigena*
 tio, hoc est, ut hic accipitur, *incola*. *Sed quod]* Tendit ad
 principale, quod est, declarare divam Virginem esse visam
 Polluci, hoc est, poetæ, ejusq; laudes accumulare, & poë-
 in religione vitam paucis significare. *Galbula]* de quo in *Galbula*.
 Polluce satis dictum est, videtur per diminutionem dici à
 Galba, de quo Juven. *Nec vilis Galba tulisset. Polluce su-*
 per] i. de Polluce. *Est enim Anastrophe. Super autem acci-*
 pitur cum Ablativo pro de, ut *Æneid. 1. Multa super Pri-*
 mo rogitans, super *Hectore multa. Nunc subiit mentem]*
 id est, venit in mentem. *Non erat illa Dryas]* i. Dea arbo- *Dryas.*
 rum, & præcipue quercuum, ut diximus; *Neq; Libethris]* *Libethris.*
 id est, una Musarum, quæ Libethrum incolunt; *nec Oreas]* *Oreas.*
 id est, dea montium. Nam *ὄρε* mons dicitur. *Tonant]*
 id est, veri Jovis, cujus est tonare; hoc est, Jesu Christi filii
 Dei. *Mater]* scilicet Mario. *Juvenile anhelanti]* id est, labo-
 ranti in periculo vitæ. *Pacem]* i. tranquillitatem mentis.
Tethys] i. magna dea maris, uxor Oceani; facitque Te- *Tethys.*
 thys in Genitivo, & utramq; producere potest, ut in Ge-
 gicis; *Teq; sibi generum Tethys emat omnibus undis. Ce-* *Ceres.*
 ] dea frugum dicta, regina Siciliæ. *Alma]* quia nos suo *Æolus.*
 vento alit. *Et ipse Æolus]* rex ventorum dictus, quod
 fororum usum mari fecit, abscissa sylvâ quæ impedimento
 erat. *In antris æquoreis]* id est, vicinis æquori. *Æneid. 1.*
Æoliam venit loca fata furentibus austris, &c. Frenat]
 idem; *Illa se jasset in aula Æolus, & clauso ventorum*
regere regnet. Dum exulsi hanc] scilicet divam Virginem,
 per flammâs astrorum. Unde canitur, *O gloriosa domina*
inselsa super sidera, quia assumpta ex Maria ad ætherium
palatium. Atque volantes] i. perniciës: equos solis] quos
 tuor Ovid. in principio 2. Metam. ponit, ut alibi dixi.
supra fulgentem Cassiopeam] quæ est in circulo ar- *Cassiopea.*
 co; effigies tamen corporis ad æstivum circulum per-
 tinet, quem capite & dextrâ manu tangit, quam propè
 medium

mediam dividit circulus lacteus, non longè à Cephei
culo locatam, ubi occidit cum *Scorpione*, exoritur cum
gittario. Hanc Euripides, & Sophocles, & alii multi se-
ferunt gloriatam olim fuisse, quod Nereïdas corporis
chritudine superaret, propter quod in siliquaastro conspi-
tur sedens, & vertente se mundo resupinato capite se
videtur. Bisseno sydere] ut Apocalips. 12. *Mulier am-*
sole: & luna sub pedibus ejus.

*Alph. Candide, mira canis, nullis pastoribus unquam
Cognita. Quid Terhys? quid fulgens Cassiopea?
Æolus æquoreis ventos quis frangat in antris?
Qui sunt solis equi? magna atque ignota recenset.*

Cand. Sydera sunt partim, partim sunt nomina prisca.

*Omnia quæ Pollux mihi cum narrasset, in adem
Duxit; & ista sacer paries, ait, omnia monstrat.
Picus erat paries signis & imagine multâ.*

*Omnia non memini; mens est mihi debilis: ista
Vix tenui, dum sæpe animo volvo, atque revolvo.
Sæpe recordari, medicamine fortius omni.*

Ista potest nigro depellere nubila cælo:

Ista potest siccis flavior dare frugibus imbres.

Cum volet: ista novos duris emittere campis

Cum volet; emissis poterit restringere fontes.

Qui modo sunt steriles, & nudi gramina campi,

Si volet, in pingues præterit convertere glebas,

Frigida Saturni cum sydera suscipit atro

Scorpius hospitio, non auferet hordea grando,

Nec domus ardebit: nam tunc hæc omnia cælum

Dicitur iratis in terram effundere ab astris.

Si volet, hæc nobis custodiet omnia virgo.

Si favet hæc nobis, complebunt horrea messes,

Adjicietque gregi semper sætura gemellos.

Si pecuni infelix erit, & sine vellerè, solo

Ipsa potest nutu dare lac, dare vellerà, & agnos,

Et curare greges, omnemque avertere morbum.

Nil opus est modo Pana sequi, neque cætera ruris

Numina, quæ veteres frustra coluisse feruntur.

Vidi ego circum aram Nympha pendere capillas,
Plaustra, boves, & oves; hic Jani vidimus hircum.

Et memini inscriptam versu hoc legisse tabellam,

VOTUM pro salvo Janus breve reddidit hirco.

[*audide, mira canis*] Nè contra decorum majora quàm
pastoribus conveniant, cecinisse putetur, castigat
poëta, dicens se à Polluce didicisse. [*Sydera sunt partim*]
[*ut Cassiopea. Iste sacer paries*] scil. qui erat in æde sacra.
[*sepe recordari*] subaudi est fortius omni medicamine.
[*Fluvios imbres*] i. effluentes & abundantes. Novos fontes
[*emittere*] quod usu venisse varia loca prædicant. Frigida
Saturni (id enim prognosticon est futuræ calamitatis)
id est, culmorum per grandinem dejectionis. Unde dicit
Maro Georg. I. Hoc metuens cæli menses & sydera serva,
Frigida Saturni sese quo stella receper. Quia, ut autor
nostrer interpretatur, dum in Scorpionem venit, grandinem
generat Saturni sydus: sed divâ Virgine intercedente,
non auferet hordea grando, Nec domus ardebit] id est, com-
buretur fulmine. Fœtura] id est, secunda productio fœ- Fœtura.
tus. Maro. Si fœtura gregem suppleverit, aureus esto.
Adjicit] scil. ad gregem Gemellos] id est, geminos fœtus.
Si pecus infelix] id est, morbidum & miserabile fuerit:
bene autem convertit sermonem ad rem pastoralem.
Solo nutu] solo indicio capitis. Pana] Deum pastorum. Pan.
De quo Maro, Pan curat oves, oviûmque magistros. Cetera
numina] ut Palem, Apollinem, Faunos, Sylvanos, Ægi-
panas, Satyros, Cererem, Bacchum, &c. Nympha] id est,
divæ Virginis, æterni patris sponsæ. Capellæ] id est, ca-
pras cereas. Hircum Jani] id est, quem Janus putarat
amissum, cum à puero in vepribus alligatus esset, ut prius
vidimus. Est autem artificiosè hoc dictum. Nam sic
prius dictam veram historiam offerit. Erat autem hircus
cereus, aut depictus, ut patet ex carmine. Moris est au-
tem Italorum, in tabellis votivis depingere casus suos, &
miraculosas liberationes aut recuperationes. Unde &
Amasius Poëta.

Nunc Dea, nunc succurre mihi: Te posse mederi,

Pisces docet templis multa tabella tuis.

Dámque

*Dūque ea perlegerem, Pollux hac carmina supplex,
Ante aram genibus positus in marmore dixit:*

O dea, qua servas urbes, & rura, precamur

*Nē Padus exundet, nē strix nocturna per umbras
Hauriat infantes, nec eant per compita larva.*

Divā, fave agricolis: talpas occide, malignam

Aggeribus pestem: gelidū sata lata pruina,

*Quando bruma venit, conspergere, diva, memento;
Ne tinea rodant anno frumenta sequenti.*

A Borea flatu pingues defende mariscos

A gruī ore fabas, & ab anatre sarva palustri,

A serpente boves, à vulpe & fure cohortim,

A bruchæ crucas, à bruma grandine vites.

A vi & fraude lupi pocus, à rubigine fruges,

A rabie catulos à flamma & fulmine villas,

A murum insidiis petasidem, à milite pernas,

A campe, & pigris, pigris (Heu! cetera nescit

Mens oblita sequi; numerus me in verba reduxit

Sapientia; in numerum rediens, oblivia forsan

Mente abigam; retro gradior, numerūque recurro)

A murum insidiis petasidem, à milite pernas,

A campe, & pigris virides limacibus hortos,

(Alphe videt quā vix numeri? jam cetera cerno)

A tonitru reboante cados, à frigore scissas,

A gravibus vitulos æstris, à gurgure porcos

Anginosos: operas pubes ne rustica perdat,

Adhi, à Dea: nec ledant examina fuci,

Neumillium furentur aves, neu vellere sentes

succida, nec lappas apprehendas lana sequentes.

Divā gubernatrix hominum, custodia vatū,

Divā laborantium requies, medicina dolentium,

Et tutela gregum, nostris, precor, annue votis,

Talibus orabas Pollux. Ego possibū hauris,

In baculum pede porrecto recitata notabam

Alisū, ac memori condebam singula mente.

*Dūque ea perlegerem,] Ostendit Pollucem in religione
memorem pastorum, atque orare pro rerum rusticarum
conservatione: Unde carmen ejus deprecatorium recom-*

Perlegerem] scil. oculis, non ore. Nam (ut dixi) *horæ sunt indoctorum libri.* *Hæc*] scilicet, quæ depicta *sunt: in marmore*] super marmor pavementarium. *Nædus exundet*] quia sæpe, ut Maro dicit, *Fluviorum rex videns, camposque per omnes, cum stabulis armenta trahit.* *Strix nocturna*] id est, rusticorum superstitione, qui *Lamia.* *strigēs & lamas noctu volare, quæ infantes auferant edendos: quod fictum est ad terrorem puerorum, ne noctu vagentur.* Autor est Porphyrio, ad illud Horatii *Arte Poetica;*

Næ quodcunque velit, poscat sibi fabula credi.

Nen pransa lamia vivum puerum extrahat alvo.

Protrusus autem dicit de strigibus sic. *Striges* non à strin. *Striges.* *indis infantium corporibus, ut quidem falsò existimant, sed à stridore nomen habent: fabulosumque est, quod exadunt ubera infantium labris immulgere.* *Aves sunt nocturnæ: Lucan.* *Quod trepidus bubo, quod strix nocturna queruntur.* Constat tamen & in maledictis jam esse, & iam apud vetustissimos fuisse, accipique pro maleficis mulieribus, quæ noctu gradientes infantium corpora sanguinem sugendo exhauriunt. *Hæc ille. Hauriat igitur*] id est, exhauriat sanguinem sugendo: *nec larvæ*] id est, *Larvæ.* *codæmones, ac lemures, hoc est, nequam spiritus, qui agari putantur, & dum innocui sunt, lares dici.* *Talpa*] ppositoriè: malignam pestem *aggeribus*] id est, cumulis terræ. *Ne tinea*] scil. nivales, aut alii vermiculi, ut limaces, bruchi, tinea, blatæ. *Mariscæ*] id est, ficus. *An-* *Marisca.* *te palustri*] id est, indomito, in paludibus versari solito: *à serpente doves*] id est, quia in alvum immitti solent: *abrytem*] id est, gregem: *Bruchæ*] i. vermiculo, eaules & erucas, quæ salaces sunt herbæ, depascere solito: *à bru-* *Bruma.* *na*] id est, brumali frigore: *à rubigine*] infesta pluvia quæ rubiginem inducit: *catulos, i. castellos: vultur*] id est, tomus in agro: *petasum*] id est, anteriora crura suum: *Petaso.* *milite*] id est, stipendario. *Franci* arcementem francum appellant: *à campo*] id est, vermiculo illo *Campo.* *portenses maxime herbas & arborum frondes erodere solito: Unde Columella, Ne solum teneras audent ero-*
dere

dere frondes, *Implicitus choncha limax, hirsutæque campe*
Fingit autem rusticum oblitum carminis, ut decorum ser-
vet. Qua vis] id est, *virtus numeri]* id est, rhythmi
metri, quia metra juvant animos] id est, memoriam. U-
 de ille; *Numeros memini, si verba tenerem. A tonitru*

Cadus. *boante cados]* id est, vasa vinaria, in quibus per vehemen-

Fæta. *tonitru vina obverti solent, & in vappam mutari. Fæta]*

Oestræ. id est, gravidæ oves: *Oestræ]* quos Latini asilos vocant.

Maro Georg. 3. Cui nomen asilo Romanum est: æstræ
Græci vertere vocantes: vitulos ardente sole nimium ex-
cruciant, & in fugam quasi furentes vertunt. A guttore

Angina. *anginoso]* Is enim suibus peculiaris est morbus: *opera]*

Opera. id est, labores diurnos. *Fuci]* vespæ sunt inutiles apes

aut muscæ non mellificantes, sed mella furantes. Unde
 dicit Maro de apibus, *Ighavum fucos pecus à præsepibus*

Examen. *cent. Examina]* autem sunt apum seu apium scetura

milium. *Juven. Examenque apium longâ considerat uvâ. Milium*

legumen, ut quidam volunt, à mille dictum, quod mille-
um reddat: tamen primatæ corripit, ut Georg. 1.
milio venit annua cura. Vellera succida] id est, cùm lan-

Sentes. *nondum lota. Sentes]* id est, spinæ & vipres hirsuti: *Lappa]*

Lappa. *pos]* id est, nodulos hirsutos in lappa herba crescentes

Memori mente] Ut verò simile faciat.

Alph. Candide, Polluci pro sollicitudine tanta.

Pro precio officii, pro religione putâsne

Dandum aliquid? Nobis pietate peculia crescunt: (crates)

Cand. Quid ni aliquid dandum est? Opus est persolvere

Alph. Rusticus es, crates etenim pro gratibus inquis.

Cand. Crates & grates parvo discrimine distant:

Dandum aliquid: non bis detur, sine pascha reverti,

Quando sacerdotes commissa piacula solvunt.

Alph. Quid dabimus? (utuli gravæ est jactura) vel agnum

Vel leporem: pietas etiam laudabilis anser.

Cand. Dona docet tempus, Lepores brumalia dona;

Quando nive hibernæ currendi crepra facultas.

Anser ad Autumni finem, nonâsq; Calendas

Pertinet: æstatis, coryli nova poma racemi;

Munera lætantes hodi sunt veris & agni,

Tunc si de cordis aliquem conspexeris agrum,
 Ac tenuem, qui nec vendi nec vivere possit,
 (Munus erit solenne satis) donabimus agnum.
 Ipse mihi, cum jam regredi post prandia vellem,
 Carmina de Nympha solennibus eruta fastis
 Tradidit, & dixit, si quando gravabere curis,
 Hac cane: pro mentis medicamine carmen habeto.
 Andide, Polluci] Ostendit Poëta hoc figmento pastorum
 nimium ad gravitudinem, ut ad eam invitet, non imme-
 mor professionis suæ. Pietate] id est, eleemosynis piæ Pietas.
 exhibitis: Peculia] id est, possessiones. Opus est persolvere Peculia.
 rates] ut risum excitet, facit rusticum crates pro grates
 cerere. Dandum aliquid; sed nè bis detur, sine] id est, per-
 mitte pascha reverti Piacula] i. peccata expiatione dig- Piacula.
 a: Solvunt] i. absolvunt. Fastura] id est, amissio. Etiam
 ser est pietas] i. eleemosyna laudabilis. Dona docet tem-
 ] id est, pro tempore danda sunt dona, quia habent &
 sionia sua tempora: Unde lepores etiam debent dari in
 dia hyeme, quando nix alta impedit aufugere, Anser
 autumnum ad Calendas Novembris pertinet. Coryli] Coryli.
 est, avellana, & nova poma, & racemi sunt munera esta-
 a. Hædi & agni lactantes] id est, adhuc lux sugentes, sunt
 munera veris] id est verni temporis. De cordis] id est, scæ-
 po autumnali. Qui nec vendi, &c. Morem rusticorum
 tyricè describit, qui donant quod retinere non possunt.
 Carmina] scil. sequentia de Nympha solennibus eruta fastis]
 id est, Pastorum libris.

Quando Molochæo Titan descendit ab astro,
 Pronus, & Astræ jam limina virginis intrat,
 Virgine laterat pubes, & cana senectus:
 Transiit ad superos, & Olympica regna perivit
 Ogdon ut toto jam tertio fluxerit orbe,
 Fasti dies iterum: natalia virginis aræ
 Ignibus illustant, offert nova liba sacerdos.
 Libra redit noctes properans aquare diebus:
 Exultat Picentis ager, vehit Adria puppes
 Myricæ, & Chaonias; cum mercibus adsunt
 Thusci, Umbri, Veneti, Siculi, Laurætica templa

Cum donis turmatim adeunt ; variisque salutis,
 In sublime jugum læt ad commercia tendunt.
 Et cum Ithacicas cursu brevior sagittas
 Sol subit, & frigent urentibus arva pruina :
 Clausa gynæcei sacra penetralibus, hausit
 Cordè deam toto, proprios oblita parentes.
 Et cum semiferi fugiens Chironis ab arcu
 Loquetur ad hyberna glacialia limina capri :
 Induat ornatas & mas & femina vestes,
 Latiniâque diem celebrant quo semine sacro
 Conjugit annosus gravidam pater imbuat alvum.
 Illa dies etenim sanctæ primordia Nympha
 Recit, & in nostras venit descendere sordes.

Quando Molorecho] Docet quibus temporibus agant
 solennia festa divæ virginis : ut festum Assumptionis
 medio Augusti, quando sol derelinquit Leonem, &
 præditur Virginem. Unde idem in Parthenico Marianæ
 Terga fera Titan Nemeæ extrema tenebant, Fulgenti
 cratera inter claramque coronam. Sequitur autem in
 re opinionem Nigidii, qui hunc Leonem tradidit à Le
 jussu Junonis in terra Arcadiæ, & regione Nemeæ
 locatum, & deinde in exitium Herculis dimissum, quoniam
 Hercules jussu Euristhei clavâ quam à Molorcho hosp
 acceperat, interfecit. Itaq; postea clavâ pro gladio, per
 pro scuto usum Herculem fuisse, Leonem verò à Junon
 inter sydera relatum : qui ad occasum spectans supra
 put Hydra constitutus est. Quando igitur Titan] id est, sol
 descendit pronus, ab astro Molorecho] id est, à Leon
 clavâ Molorchæ interempto. Est autem longè periculum ep
 theum. Et intrat jam limina virginis Astræ] id est, juv
 stitiæ virginis, quæ Astræ dicta cœlum petit, sed, ut dic
 Ovid. Ultima cœlestium terras Astræ reliquit. Tunc scilicet
 pubes] i. juvenes pubescentes & senectus] i. senes
 canescentes, lætetur virgine] sc. Mariâ, quia sc. tunc transi
 ad superos, & petivæ regna Olymp.] i. cœlestia. Ogdoad
 describit festum Nat. D. Virg. dicens, Ut] id est, postquam
 tertia ogdoas] i. octava aut tertius octonarius numerus
 Est enim ôγδοάς ad θ. numerus oct. quo ter replicato pos

Assum

Conceptionem, habetur natalis Virginis, fluxerit jam toto
 iterum (scilicet est) *Festa dies*] quia natalia virginis
 strant aras virginis, ignibus] scilicet luminibus. Sa-
 dos offert nova liba] id est, libamina. *Libra*] scil. fig-
 um redit, properans] id est, festinans, aquare noctes di-
 us] quia paulò post est æquinoctium autumnale. Unde
 Maro, *Libra die noctisque pares ubi fecerit horas. Ager*
vicinus exultat] scilicet festo solenni. *Adria*] id est, mare
 adriaticum, *vehit puppes Illyricas & Chaonias*] id est, Epi-
 rotas, id est, vehentes Illyricos & Chaonas, seu Epiro-
 tas Lauretum viscentes. *Thusci adsunt cum mercibus*] id est,
 rebz venalibus. *Umbri, &c.*] *In sublime jugum*] ubi ædes
 est divæ Virginis. *Et cum Thessalicis*] describit festum
 presentationis ejusdem Virginis, quod celebratur eum sol
 nit cursu breviori, quia tunc bruma est. *Sagittas Thes-*
se] i. *Sagittarium* signum, quod Chiron Thessalicus
 constituere dicitur: quia tunc *Clausæ sacris penetralibus*] *Gynaceum*
 templi: *Gynacei*] id est, secreti virginum. Est enim *Gynaceum*
μαρτῶν (id est, *Gynæceum*) locus ubi mulieres versantur,
Clausæ hausit deam toto corde, oblita proprios parentes] *Gynæceum*
 sola soli contemplationi divinæ vacabat, nil terrenum sa-
 quans. Hoc autem festum celebratur undecimo Calendas
 (decembris. *Et cum semiferi fugiens Chironis, &c.*] De-
 scribit festum *Conceptionis* ejusdem divæ Virginis, sequens
 ordinem Calendarii, non rei gesta: quia prius concepta,
 præsentata fuit. *Et cum sol fugiens ab arcu Chiro-*
nis] scil. Sagittarii. *Semiferi*] id est, Centauri. *Centauri Centauri!*
 sunt populi Thessaliæ, qui primi equos illic ascen-
 derunt: unde procul visi, crediti sunt umbilico tenus
 equi. Unde fabula orta, ut infernè equi, supernè homines
 scilicantur. *Languet*] quia parum habet caloris. *Ad limina*
scilicet lactalla] id est, ad ingressum frigidi capri] i. Capricorni:
hyemali] id est, hyemalis signi, *rum scilicet & mas, & fa-*
mina induat ornatas vestes] id est, ornent se, & celebrent
patiria] scil. eum, id est, lætentur: *diem quo pater*] sc. Jo-
 annes, ut potior est sententia, *annosus*] id est, vetulus, im-
 mit *semina sacro*] id est, prævento ab originali macula.
conjugio] scil. *Anna gravida*: Etenim illa dies fecit
primordia]

primordia] id est, conceptum, *sanctæ Nympha*] id est, sponsæ altissimi Patris, & venit descendere in nostras sedes, scilicet originalis peccati, in quod omnes de viri semine nati descenderunt.

*Cum volat imbrifera lampas Phœbea sub urna,
Ad vernos reditura dios, jam proxima veri,
Ite nurus omnes, sacros altaribus ignes,
Thura focis, faculas manibus date, ducite pompam :
Atentis in templum nova dona puerpera virgo.*

*Quando gregis princeps, aurato vellere fulgens,
Incipiet Zephyris aperire repentibus annum,
Es dare majores luci quàm noctibus horas,
Aliger occultam redeat paranympheus in adem,
Es nova miranti referat mandata puella :*

*Festa dies Tusci populos de collibus omnes
Cogis, & Arnicoles vocas ad Florentia templa.*

*Tum quoque, sed tenui virgo primo intervallo
Nupsi, & hac tenore lux est celebranda puelli,*

*Quando sub extrema Canori testudine Phœbus
Voluitur, & revchis vicina Gancula morbos,*

Thure plam celebrato diem : rectis hospita mater

In propitios à matre lares : altaria circum

Primitias Cereræ gemina suspendias matri.

Iste dedit Pollux, vigilans qua in montibus olim

Eccebat ad pecudem cautus, dum nocte serena,

Militiam oculi, sparsosque exanimos ignes

Hic quoque plura dedit : sed carmina plura referri

Non finit extremum deponens vespere solem.

Cum volat] Docet quando celebrandum sit festum Purificationis, aut verius Presentationis & Apparitionis Christi, quo præsentatus à diva Virgine in templo. *Ordo est, Cum lampas Phœbea*] id est, sol, volat sub urna imbrifera.] Id est, sub Aquario adhuc existens. *Reditura ad dies vernos*, qui incipiunt in Martio. *Jam proxima veri*] scilicet existens. *O nurus*] id est, nuptæ omnes, ite, date sacris altaribus ignes, data focis thura, date manibus vestris faculas, ducite pompam] id est, lætæ supplicationes, seu processiones. *Quia virgo puerpera*] i. quæ vir-

permanens puerum pepererat, attulit in templum nova
 ] quia puerum, qui datus est nobis, hoc est Deum
 incarnatum, & de Virgine natum: quæ duo maximè sunt
 nova, nec priùs visa, nec deinceps videnda. Quando gregis
 princeps] Describit festum Annunciationis, & Incarnationis
 dominicæ, quod in Maria celebratur, sole existente in
 principe gregis, id est, Ariete. Paranympbus] id est, pro- Paranymp-
 nubus Gabriel Archangelus: Aliger] quia alati pingun- phus.
 tur, Angeli. Miranti] quia turbata est in sermone ejus,
 Luc. cap. i. Nova mandata] quia, Ecce, concipies in utero,
 & paries filium. Arnicoles] id est, Arnun amnem colen- Arnicola.
 tes, cujus accolæ quidem Fludentinos volunt appellandos:
 unde non semel pro Florentia Fludentia, & pro Florenti-
 nis Fludentini leguntur. Id autem festum Florentini præ-
 cipuè celebrant. Non est autem legendum arvicola quasi
 arva colentes: quia illi ubique sunt; Arnicola in Thuscia
 tantùm. Tum quoque] Tangit festum nuptiarum; quia
 priùs nupserat. Nam cùm esset desponsata missus est An-
 gelus, &c. Tenui] id est, modico: intervallo] id est, spa-
 tio temporis. Est autem spondaleui versus: & hac lux]
 scilicet nuptiarum: Puellæ teneris] nubere sperantibus,
 Quando sub extrema Cancri] Diserte docet festum quod
 visitationis nomine celebratur sexto nonas Julias, potius
 dicendum reversionis, quia statim, ut concepit, abiit cum
 festinatione in montana, & mansit illic menses tres, usque
 post natiuitatem diui Joannis præcursoris Domini. Quan-
 do igitur Phœbus] id est, sol voluitur sub extrema testudine
 Cancri] id est, extremâ parte, quia testudinata videtur:
 Et Canticula] scilicet ecclesiæ. Victna] id est, mox ori-
 tura, revehit morbos, celebrate diem piam] id est, pii officii
 thure, quia mater] id est, prægnans virgo, quæ etiam ab
 Elizabetha mater vocata est, quia dixit, Unde mihi hoc, ut
 mater Domini mei, &c. quod de ea potius quàm de aliâ
 prægnante dicitur: quia per eum quem gestabat certa
 erat etiam partu futura mater. Hospita] scil. Maria redit
 à matre] scil. Joannis: in proprios lares] i. suas ædes; suspen-
 dite ergo circum altaria gemina matri] scil. Mariæ & Eli-
 zabethæ: quia à quibusdam vocatur festum Elizabethæ.

Primitias Cereis] id est, novas fruges, quæ nunc maturæ sunt. *Ista dedit Pollux, &c. dum examinat ignes*] id est, dum virtutem scrutatur astrorum. *Vespera*] id est, vespertinus, aut vesper, aut hesperus, & vesperugo, stella illa vespertina quæ mane Lucifer dicitur.

ECLOGA IX.

De moribus curiæ Romanæ post religionis ingressum edita,
Inscriptaque, FALCO.

JOANN. MURMELII argumentum.

*Faustulus expertus Romani frigida crassas
Pasena, pastorum mores exponit iniquos.*

Faustulus & Candidus

C Andide, quo casu patriis procul æstus ab oris
Hæc in rura venis? hic pasena nulla, nec amnes,
Nec liquidi fontes, nec ovilia tuta, nec umbra:
Et tamen assiduos gregis hæc pascuntur in usus.

Cand. Faustule me noster Corydon, qui plurima quondam
His armenta locis habuit, magnamque peruli
Congeriem fecit pecori, me credere adegit
Esse salutes istis in montibus herbas:
At postquam segnes agros, & inertia saxa
Vidimus, & siccis arentem fontibus undam,
Pœnituit longaq; via, patriaq; relicta.

Faust. Postquam te incolumem saltus intrare Latinos
Contigit, antiqui potes hæc mea tellus subire
Fure sodalitiis; sunt hinc mihi pauperis agri
Fugera pauca, mea vix sufficientia vita:
Quicquid id est commune puta. Tibi forsitan ulla
Prospera fors aderit: fortuna similissima vento est:
Caricea succede casa, dum præterit æstus,
Dum grex in gelida procumbens ruminat umbra;
Pone pedum, discumbe parùm; recreabere potu:
Potu opus est; potu iste gravis compestitur æstus:

Pocula

Pocula prende; suet melius post pocula sermo.

Cand. Pocula quis tantâ demens astate recuset?

Faust. Vina sitim minuant, animique doloribus obstant;

Vina ut amicitias; vires ita corporis augent.

Cand. Hac parit ora bonos (si patria vina) racemos.

Faust. Funde iterum: Potare semel, gustare. Secundus

Colluit os potus. Calefacta refrigerat ora

Tertius. Arma siti bellumque indicare quartus

Aggreditur. Quintus pugnat. Victoria sexti est.

Septimus (Oenophili senis hac doctrina) triumphat.

Candide] Inscriptur hæc ecloga *Falco*, quod composita est in gratiam Falconis Simbaldi patricii Romani, Proto-notarii, Apostoliciq; fisci custodis, de quo in epigrammatis mentio frequens: estque de moribus curiæ Romanæ. Inducitur autem *Candidus* persuasus à Corydone cum pecore Romam proficisci, relictis patris pascuis: cuius incepti eum serò poenitet. Occasione cuius multa dicuntur in detestationem avaritiæ Romanæ curiæ. *Hac in rura*] id est, Romana: Præteribo enim quæ nota sunt. *Fure anti-*
qui sodaliti] id est, sodalitati, & hospitalitati. *Fortuna*
simillima vento est] id est, maximè incerta, & inconstans. *Carisea casa*] id est, rectæ caricæ, quæ est herba acuta: Maro; *Et carice pascuis acuta*. *Pone*] id est, reponere: aut deponere, ut quiescas. *Pedum*] id est, virgam pastoralem quâ pedes ovium capiunt; & dirigunt: invitat autem ad potandum, nec abnuat *Candidus*: ut siqua petulantius in curiam Romanam dicta sint, à potis dicta censeantur. *Animiq; doloribus obstant*] Unde *Bacchus*, *Lyæus*, quod curas solvat, & *Liber*, quod ab eis liberet, dictus est. *Vina ut amicitias*] quia componendo trahitur magna familiaritas, Comicus: *Qui compotrix ejus est*. Solomon & Cicero comparant vina & amicitias in hoc, quod utraque, quod veteriora, eo meliora putentur. *Hac ora*] id est, regio, parit bonos racemos, si hæc vina sint patriæ, id est, in hac patria nata. Unde *Faustus*, potui magis quam verbis intentus, inquit, *Funde iterum*] quia *Potare semel est gustare*] id est, pitillare duntaxat. *Secundus potus*] id est, haustus, *colluit*] id est, irrigat penitus os. *Tertius*
refri-

refrigerat ora calefacta. Quartus aggreditur indicere sitis adhuc prædominanti bellum. Quintus pugnat. Victoria est sexti] scil. haustas. Septimus triumphat] scil. de siti. Hæc doctrina est senis Oenophili] id est, amatoris vini; ut prius docuimus.

Cand. Res est consiliis secura fidelibus uti:

Utile doctrinis præbere senilibus aures.

Viſta ſitis, mens agra manet, curaque supersunt.

Faust. Ut sedata sitis, sic mens sedabitur agra:

Funde merum; bibe: Cardiaco medicina dolori hæc:

Uritur ad curas isto medicamine Roma.

Cand. Omne opus, atque labor vult intervalla: quiescat

Obba parum; contra muscos impone tabellam.

Non madet imbre dies, nec habet nox humida vorem,

Crescere nec duris possunt in cotibus herba:

Importuna fames, labor improbus, æris ardor

Conficere grægem macie: Vix debile corpus

Spiritus ager agit; vacuâ cute porrigit ossa

Clunis, & enlito cava contrahit illa venter.

Hic aries, qui fronte lupos cornique petebat,

Nunc ovis debillior, pavidoque fugacior agno est.

Hæc mihi (sed nimium me ardentia vota ferebant)

Omnia diuino prædixerat omine cornix:

Vix egressus eram limen, cum tristitia portans

Auguria, à dextra venit, tegetisque sinistra

Culmine confedit, pressoque minaciter oro

Vociferans, iter auspicio prohibebat aperto.

Heu pecus infelix, quod lacte & prole solebas

Afluere, in nostris licuit dum pascere campis?

Gramina dum quaris, succi plus perdis eundo,

Quàm referas passu. Simul hic rabescimus ambo:

Tu tenui viſtu, curis ego viſtus amaris.

Res est consiliis] Graphicè docet, quid curæ valeant. Quia

viſta ſitis] scil. est, sed mens agra manet, curaque supersunt.

Ad quod Faustulus. Ut sedata sitis est, sic mens sedabitur

agra. Cardiaco medicina dolori hæc] Hæc medicina, scil.

frequens potus est, medicina dolori. Cardiaco] i. cordis,

quem qui patiuntur, nimium sitiunt. Unde Juv.

Cardiacus

cardiacus
dolor.

Cardiaco nunquam cyathum missurus amico. Dicitur autem
hæc rursus xapôlas. Quod Græcè dicitur cor. Quiescat obba] Obba
 est, lagenalato fundo. Unde à Persio dicitur *sessilis*
obba. Impone tabellam contra muscas] Tege nè à muscis
 inquinetur. *Importuna fames]* quæ importuna est de via
 sessis: *Labor improbus]* id est, assiduus, & ita improban-
 dus. Maro, *Labor omnia vincit improbus, & aëris ardor*
Consecere gregem macie] id est, emaceraverunt: sed plus
 est confici macie, quàm macerari: quia quod conficitur, de-
 siccit. *Venter exilis]* quia vacuus. *Divino omine]* id est,
 à diis portento, aut divinandi vim habente. Maro, *Sape*
malum hoc nobis, si mens non lava fuisset, De celo tallas me-
mini pracidere quercus: Sape sinistra cavâ pradixit ab ilico
cornix. A dextra venit] Cicero tamen, lib. I. de divin,
 scribit *corvum à dextra, à sinistra cornicem* facere ratum,
 unde hîc potius videtur dicendum, à lava: verùm addit,
tegetisque sinistra Culmine confedit] ubi sc. visa est: Et quia
 sola, infausti est augurii, ut Plin. docet. *Teges]* dicitur *Teges.*
augurium. Vociferans] Est enim infelicia garrulatio avia
auspicio aperto] id est, manifesto. *Prohibebat iter]* id est,
 profectionem. *In nostris]* scil. Mantuanis. *Quàm referas*
pastu] id est, è pascendo; est enim *Nomen*. Simul hîc
tabescimus ambo: Tu] scil. infelix pecus, *tabescis*, scilicet
 tenui victu, id est, penuriâ victûs, & inediâ: *Ego]* scilicet
 tabesce victus curis amaris.

O Nostra regionis opes! O florida parat!
O campi virides! O pascua lata, feraxque
Et nunquam sine fruge solum, currentia passim
Flumina per villas, rivi per rura, per hortos!
Hinc pecus, hinc agri pingues, sub sydere Cancrî,
Cùm tritura sonat passim, cùm Junius ardet,
Arva virent, texta lento de vimine sepes
Poma ferunt, redolent ipsa in vepribus herba.
O nemorum dulces umbra, mollesque susurri,
Quos tecum memini gelidis carpisse sub umbris,
Turturis ad gemitus, ad birundinis ac Philomela
Carmine, cùm primis resonant arbusa cicadis!
Aura strepens, folijs moto veniebat ab Euro

Et baccata super tendebat brachia cornus.
 Ipse solo crepitans pecudes gestire videbam,
 Arque alacres teneris lustrare cornibus agnos.
 Post somnos, per gramen humi nunc ore supino,
 Aut stans implebam eglamos, aut voce canebam.
 Pectore nunc prono nullantia staga legebam.
 Faust. Vivere iam felix poteram, dictiq; beatus:
 Sed bona, quod nondum fueram expertum acerbam,
 Vitte erat tibi, idque ideo fortuna reliquit.
 Quando iterum venies, (venies si forsitan unquam)
 Sicut capreae sursum nitentibus harent.
 Striptibus, vitres, stringuntque tenaciter ulmos;
 Sic illam tu prende manu, neu desere prensam:
 It, redit, effigiem mutat, nec imagine constat,
 Par Lamiu, qui nocte ferant errare per umbras.
 Mobili ut facies, ita mens deludere gaudens,
 Quod dederat tollit: pensi nihil: omnia casu
 Qui nimium metuunt sapiuntve, repellit, & odit.

O nostra] Continua sunt verba Candidi. Nam Faustulus
 se Latinum significavit, atque in sua patria esse. Omne
 autem usque adeo facilia sunt, ut vel minima exposita
 videatur inanis: nihil tamen est abiecius dictu, quam
 huic stylo congruat *Area vitem*] Virgilius; *Ut quantum*
longis carpens armenta diebus. Exiguus tantum gelida ru-
nelle reponat. Sepes poma ferunt] Mirum narrat fertili-
 tatem, sed non raram Italiz, ubi in unius hortis, poma
 vitem, fruges, & legumina non semel uno anno colligas
Redolent ipsis in vepribus herba] Id quoque Verum est, qui
 rosæ nascuntur. *Mollésque susurri*] scil. fontium & apum.
 Maro: *Sepe levi somnum fundebat inire susurro. Est au-*
 tem, *susurrus* raucum & lene murmur. *Gelida sub um-*
bri] Idem, *Hic inter flumina nota, Et fontes sacro*
frigus captabis opacum. Turturis ad gemitus] quia ejus
 cantus est gemitus. Idem, *Nec gemere aëria cessabit tur-*
tur ab ulmo. Ad hirundinis ac Philomela carmina: Ha-
 enim aviculæ dulciter canunt. Maro: *Hinc ubi sub rup-*
canit sfondator ad auras: quod de Philomela intelligi
 posse docet Servius. *Cum primis*] Idem: *Sole sub ardente*
resonat

...ant arbuta cicadis. Ab Euro] id est, Oriente. Cor-
 ...baccata aut brachia baccata] id est, baccis ornata,
 ...est, cornis. Idem. Vistum infelicem baccas, lapido- Baccatum.
 ...que corna Dant rami. Et in eodem 3. Aeneid. Bacca-
 ...que jugis Naxos. Solo recubans] Idem. Recubans sub
 ...mine fagi. Gessere] id est, gestu alacritatem prodere,
 ...ut voce. Idem. Nec calantis folium aquipares, sed vice
 ...agistrum. Rutilantia] gula matura. Praga legebam]
 ...dem: Qui legisti flores, & hunc nascentia fraga. Vi-
 ...ro sum felle poterat, diuque beatus: sed bona fortuna
 ...tibi tamen vills, quod nondum fueras expertus
 ...verbam. Id vero verius est. Unde dici solet. Dulcia non
 ...erunt, qui non gustavisti amara. Et sic, Dulcia non sa-
 ...unt, cui non gustantur amara. Et ideo, gula despecta tibi
 ...te fortuna, reliquit te.] Id quoque moraliter: quo
 ...det presenti vel fortunâ: quia multis dilatio nocuit.
 ...nde Lucan. Tolle moras: nocuis semper deferre paratis.
 ...ando iterum veniet] scilicet fortuna. Veniet si forsitan
 ...quam] Bona Parenthesis: quâ incertitudinem fortunæ
 ...nificat. Sicut vites harent stipitibus] id est, palis, hoc
 ...ad palos. Capreolis] id est, cordulis quibusdam ad hoc Capreolus.
 ...is. Nitentibus] i. tendentibus sursum. Sic prende ma-
 ...] illam, scilicet fortunam: neu] id est, neve desere
 ...sam] i. semel comprehensam. Fortuna it & redit, &
 ...tat effigiem, nec constat imagine] i. nec servat semper
 ...ndem imaginem; Par.] id est, similis, Lamin] i. ma-
 ...ribus quæ se transfigurare dicuntur: Pensi] i. excogi-
 ...i & deliberati nihil, scilicet, habens Omnia casu] scilicet,
 ...ciens: repellit, & odit, Qui nimium metuant] Unde
 ...tum à Mærone, Audaces fortuna juvat: aut ut alii le-
 ...at, Audentes. Ve] pro vel, qui nimium sapiunt] quia, ut
 ...ilosophus docet, quanto plus est sapientiæ, tanto mi-
 ...fortunæ; quia sapientes sunt prudentes, omnia pro-
 ...cienter priusquam eveniant, & ita pauca eis à casu &
 ...tuna obveniunt.
 ...nd. Delicia parvi quoties reminiscimur agri,
 ...erre tot armenta animo non possumus aquo.
 ...sed quo mentis feror? Casu afflictatus acerbo,

Unde

Unde magis eructor, felicia tempora volvo.
 Majus adest, florum vites, humilesque genista,
 Pom spicata seges, malum jam punice multo
 Flore rubes, radolent fopis albente sabuco
 In patria, per rura Padis, per pascua delnos :
 Hic verò nec dum incipiunt pubescere montes.
 Quod si vera solum torpet : Quid frigora brumæ
 gessit, atque feres, gelidæ cum terra pruina
 Albleat, & rubida cum calum incanduit aestu ?
 Sunt tamen hic armenta quibus tunc uolva, cervinæ
 Non signata jugis gemino frons ardua cornu
 Luxuriâsque toris pectus : nisi pabula carpant,
 Non erit hæc tanta humellum pinguidine corpus.

Faust. Hæc armenta quibus capus à tellure levatur
 Alitur, & cui sunt longa interndia crurum.
 Cuncta vorant, herbas primùm, mox ore supino
 Arboreas frondes, summaque cacumina sylva :
 Hoc imbellis piceus, quod humi nascens tantum
 Gramina decerpis, vacuis jejunas in arvis.

Cand. Quid verbis opus est ? Cunctis animantibus una est
 Conditio. Semper majora minoribus obsunt :
 Aqua lupo, mites aquilæ sunt præda columba ;
 Innocuos delphin venatur in æquore pisces.
 Unde sis hoc ? certe res prodigiosa videtur.
 Hæc loca si procul hinc videas è rupibus altis,
 Pingue solum, & multo vestitum gramine dicas :
 Quod magis approprias, tanto magis omnia sordent :

Faust. Hoc est Roma viris, avibus quod noxia : trunco
 Infidet, & tanquam volucrum regina, superbis
 Nutibus à longè plebem vocat : Inscio frondis
 Turba coit, grandes oculos mirantur, & aures,
 Turpe caput, rostræque minaci acumen adunum ;
 Dæmque super virgultis agili levitate feruntur
 Nunc huc, nunc illuc aliis vestigia filum
 Illaqueas, resinent alias lisa vimina visco,
 Prædæque sunt omnes viribus torrenda salignis.

Delicias patrii] Permanet querulus Candidus, ut tandem
 perveniat ad mores curiæ Romanæ notandos.

agris crucior] quia summum infelicitatis genus est, *Fuisse felicem. Malum*] scilicet mensis floridus. *Jam pleata*] id est, in spicas formata. *Malum punica*] id est, quæ aurea mala fert. *Sabucus pro sambuco albente*] scil. floribus, eodem acinos nigerrimos habeat. *Per pascua Minos*] pro Minos per Apocopen, aut Synæresin. *Pubescere*] id est, frondescere. *Quod si vero*] id est, verno tempore: de quo dictum est, Nunc omnis parturit arbor. *Torpet*] contractum frigore jacet. *quid frigora bruma*] scilicet ferent? *Quid solstitium?* scil. æstivale feret? Bruma inquam, gelidis cum terra pruinis Albicat: Solstitium autem, rabido cum coelum incanduit æstu. *Curis uvula*] id est, glabra & nitida: Horatius; Me pinguem & nitidum & bene curatâ cute vises. *Cervix non signata jugis*] id est, quæ nondum portaverit jugum. *Luxuriânsque toris pectus*] quod indicium bonum indicat. Virgilius Allegoricòs autem vult divites omnia ingurgitare, ut docet manifestè *Faustulus*. Unde addit *Candidus*, *Semper majora minoribus obfunt*: *Ignis est lupo praeda, mites columbae sunt praeda aquilis. Delphin*] quia *Balanus* (& Cete alere dicitur, quia intrat eorum ea, & egreditur, cum sequentes pisciculi in alvum Balanzæ demittantur. Unde quidam latronem appellant: *venatur*] id est, insidiis capit, quia nihil est perniciosius eo. Multa autem per Allegoriam dicuntur. *Hoc est Roma viris*] id est, captatrix. Ostendit enim se placidam & opulentam: & adventantes in eam confici finit. *Quod non sua avibus*] quæ admirationi est eis, & ita circumvolantes capiuntur aut visco, aut reti. *Lita*] id est, illicita, à lino: *Vimina*] id est, Virgulæ aut pertice parvæ. Sunt præda torrenda *veribus*] alii veribus legunt: sed & Maro *veribus* dixit, *Parvi in frustra secant, veribusque cremantia figunt. Salignis autem*] i. salicibus: quia talibus utuntur rustici.

Cand. O bellum hoc! Poterit dici nihil aptius unquam:
 Sed procul (en!) coluber tortor in pulvere gressus
 Flebit, & exerts ficiens ferit atra lingua.

Faust. Candide, qua moneo memori sub pectore serva:
 Quando inter sylvas graderis, descende galero

Lumina : namque rubi prætendunt spicula longis
 Dentibus, & curvus discerpit pallia mucro.
 Nec depone pedum, multâque armare memento
 Cote sinum, ne te subito nouo opprimat hostis;
 Et perone pedem regito. Spineta colubris
 Plena hominum vita morsu insidiantur amaro,
 Et nunc longa dies astu facit acre venenum.
 Mille lupi, totidem vulpes in vallibus istis
 Lastrum tenent, & quod dirum ac mirabile dictu est,
 Ipse homines (huius tanta est violentia cœli)
 Sæpe lupi effigiem moresque assumere vidi,
 Inque suum seuire gregem, multâque madere
 Cade sui pecoris. Factum vicinia ridet,
 Nec scelus exhorret, nec talibus obuiat ausis.
 Sæpe etiam miris apparent monstra figuris,
 Quæ tellus affecta malis infuxibus edit.
 Sæpe canes tantam in rabiem vertuntur, ut ipsi
 Vincant cade lupos : & qui turela fuerunt,
 Hostiles ineunt animos, & ovilia massant.

O bellum hoc !] Assenatorum more, ut Persius indicat,
 laudat dictum *Fausuli*, quod tamen hic amicè fieri potest;
 verum ostendit colubrum insidiari cantantibus. *Exeruit*
linguis] ab ex & sero. Maro. *Et linguis micat ore trifurcata*.
Defendet galero] id est, largo pileo rustico. *Curvus mu-*
cro] id est, pugio spinarum. *Nec depone pedum*] id est,
 baculum pastorem. *Multâ cote*] id est, duris lapidibus.
Nouus hostis] id est, improvisus, & inexpectatus ser-
 pens. *Et perone*] id est, calceamento rustico, crudo co-
 rio cura ambire solito. *Spineta*] id est, loca spinis & ve-
 ribus consita. Maro: *Nunc virides etiam occultant spi-*
neta lacertos. *Sæpe lupi effigiem*] Maro in pharmacutria
His ego sæpe lupum fieri & se condere sylvis *Marin*, &c.
 Id autem *Arcadibus* dictum est evenire solitum : sed sic
 intelligo lupos fieri, ut socii *Ulyssis* facti sunt, & ursi, &
 Icones ac porci, quod eorum mores assumpserunt : unde
 furaces, & rapaces significat. Sed ad fabulam quoq; respi-
 cit : nam effigiem dicit & mores. *Augustinus* docet in Ita-
 lia visum esse quibusdam, quod in asinos essent versi, & ita
 subirent

Galerus.
 Pedu.

Pero.
 Spinetum.

arent onera, à conjugibus imposita more asinorum,
 [malis influxibus] malis influentibus. Acri profectò aceto
 aspergit Romanos, quasi verò cœlum id faciat. *Canes*
malis mactant.] Nota allegoria in prælatos, qui subditos
 pollant.

Fama est, Ægyptum coluisse animalia quadam:

Et pro numinibus multas habuisse ferarum:

Ista superstitio minor est quàm nostrâ: ferarum

Hic aras habet omne genus contraria certe

Natura res atque Deo, qui dicitur olim

Præposuisse hominem cunctis animalibus unum.

Sæpe etiam morbosa æstas, & pestifer annus

Ingruit: & passim languens pecus omne per arva,

Sternitur: extincta dum ballat ad ubera matris

Agnus obit, moritur duro sub pondere taurum

Nec modum est morbo, non est medicina veneno,

Sed vicina domus vicino à limite mortem

Haurit, & affiduè sumunt contagia vires.

Ista feras raro pestis rapit: utile semper

Feri pecus, extinctas caulas epulantur atroci

Dente lupi, nostræque ferae jam jura epulescunt.

Can. Heu, ben! Quam præcepi miserum me insania traxit!

Credere fallaci gravi est dementia fama

Romulcos colles. Tyberim, Romanæque secunda

Audieram: & studio mens est accensa videndi,

Ducendique bonis in tot præstantibus ævum.

Accessi cum parte gregis: tentoria demens,

Trans fuga summa tuli, muldralia, cymbia, ahena,

Et Cacabos et quo formatur cascus, orbem

Faginum, impensam, atque operas amissimus omnes.

Fama est, Ægyptum] Docet omne genus ferarum habere
 aras suas Romæ, id est, omne genus vitiarum esse in ho-
 nore & pretio: quod Juvenal. Sat. 1. graphicè docet,
 asserens; non nisi flagitiosos exilio & carcere dignos,
 sublimari, & ideo inquit, *Aude aliquid brevibus Gyaris aut*
carcere dignum. Si vis esse aliquid. Fama est, Ægyptum]
 Idem docet Juven. Sat. Quia nescit, Volusi Bythinice, qua-

*Ille demens Aegyptum portenta olens? Crocodilon adorat Par-
 hac: illa pavor saturam serpentibus Ibi, &c. Multa ferarum]* id est, multas feras. *Ista]* scilicet Aegyptiorum superstitio: Superstitiosorum & delirantium religio minor est, quàm nostra] id est, Romana. Quia ferarum Hic aras habet omne genus. *Præfuisse]* ut in Paradiso. Gen. 1. *Dominamini piscibus maris, & volatilibus cæli, & universis animantibus, quæ moventur super terram. Sæpe etiam morbo-
 bosa æstas]* hoc quoque verum. *pecus omne]* id quia pastor dicit: sed & homines plurimi pestilentiaâ blumi illic quotannis solent. *Dum balat]* id proprium est ovis, ut bovis, & mugire tauri: *moritur duro sub pondere taurum]* Hæc omnia nimis graphicè habentur Georg. 3. Ecce autem duro fumans sub vomere taurus confidit, &c. *Nec modus]* id est, finis est morbo *non est medicina veneno]* id est, infectioni venenosæ. *Ib. Quæstique nocent artes: cessere magistri Phillyrides Chiron; Amythaoniusque Melampus. Ista feras raro pestis rapit]* id quidem verum; & tamen non ita multiplicantur, ut pecudes. *Opulescunt]* id est, opulentæ & divites fiunt; ut feræ sit Nomen] Nam si ferè scribitur, refertur ad lupos. *Credere fallaci gravis est dementia fame]* proverbiale: sensus autem est, se tractum famæ quæ erat, omnes qui Romam accederent, ditari illud suo pecore commigrasse, & cum armis pastoralibus, quæ graphicè enumerat. *Mustralia]* vasa in quæ lac trahitur & mulgetur. *Cymbia]* vasa in morem cymbarum, in quæ transfunditur lac. *Ahena]* id est, lebetes ex ære factos, & cacabos] aliud genus vasis, quidam caldaria vocant. *Et quo formatur caseus, orbem]* i. vas rotundum quo imprimitur. Unde à formâ formaginem vocat Apuleius. Unde Gallicum vocabulum. Hunc ut charum ostendat *fagineum]* i. ex fago commemorat tornatum. *Impensam]* sc. pecuniam. *Atque operas amissimus omnes]* quæ erat vox corvi aliquando Romæ venum expositi.

*Quid faciam? quo me vertam? Sperata negantur
 Pabula: tot casus, tot ubiq; pericula cogor
 In veteres remeare casas; & cæpta fateri
 Consilii igitur mala, iterumq; per æssum,*

Et

Et montana pasci longos per sama labores,
 Mem pecus infelix : & larvo sydere pastor
 Huc avertede ! Fuit multo prastantius istud
 Ignorasse solum, patrioque in limine tutos
 Consumpsisse dies, gelidis senuisse sub antris,
 Atque Padi circum ripas, Athessive per agros,
 Aut ubi per virides campos & pascua nota
 Mincius it, vel quâ vitreo natus Abdua cursu,
 Consedisse, gregem pavisse salubribus verbis.
 Iust. Te tuacredulitas, & me mea fallit in horas,
 Pidi ego suprema qui prosperitatis habebant
 Culmina, dum laudata petunt cecidisse, nec unquam
 Emergisse malis. Facit experientia cautor.
 Hi prius explorant, & non laudata sequuntur
 Omnia ; laude carent quæ sunt meliora : fuerunt
 (Non ego) quæ famam retinent, ac nomina servant,
 Cuncta suis pollent vicibus. Luna, Adria, Troja,
 Salvia, quas nobis memorabat sapius UMBER,
 Nomine sunt solo, delevit cætera tempus.
 Si minor est patriæ (forsan modò) gloria nostræ,
 Res tamen est melior : laudata gloria Romæ
 Quanta sit, in toto non est qui nesciat orbe :
 Fama quidem manet, utilitas antiqua recessit
 Illi, prisca quibus maduerunt pascua, fontes
 Nunc humore carens, venit aqua defuit haustus.
 Nulla pluit nubes, Tyberis non irrigat agros,
 Tempus aqueductus veteres contrivit ; & arcus,
 Et castella ruunt : procul hinc, procul ite capellæ ;
 Hic jejuna fames & languida regnat egestas.
 Quid faciam] Desperantis vox. Et cæpta fateri Con-
 silis egressa malis] quod summè dolendum innuit Virgi-
 ana Juno, ÆN. I. Mente inceptis disistere vitam ? O La. Lavus
 id est, sinistro & inimico sydere pastor huc avertede]
 potius quam advertede dicit, quia à bonis pascuis ad sterilia
 migrasse dolet. Istud] scilicet sterile & sceleratum. Pa-
 trioque in limine tutos Consumpsisse dies] repete, Fuit
 multò tutius. Athessive per agros] qui fluit ex Tridente. Athos
 Alpis. Tridentum alluit, & Veronam dividit.

Minicius.
Abdua.

Minicius] fluvius Mantuanus, non longè à Mantua
Padum fluens, sæpe commemoratus. *Abdua*] qui à Sero
bonè *Adua* dicitur, fluvius ex Verbano lacu ortus, in Pa-
dum quoque incidit. *Verbanus* autem, ut *Larius* & *Ne-
nacus*, ex Alpibus ortum habet atque incrementum. *Con-
sedisse*] à confido, id est, locum habitationis cepisse: ut
Æn. 1. *Vu'tis & his mecum pariter considerare regni
gregem pavisse*] repetere, ut dixi. Fuit multo salubrius. *Tu
tua credulitas*] docet non facile credendum. *In bonam
& non oras*, legendum. Sed secundum Vallam, quia non
ponitur nota incrementi, potius diceret *in bonam*. *Vidit
ego*] à certitudine argumentatur, quia Plus valet oculi
latus testis unus, quam auris decem. Ordo est: *Ego vidi
eos qui habebant culmina*] id est, summitatem, *suprema*
id est, summæ prosperitatis: Alludit ad rotam fortunæ
Cecidisse, dum petunt laudata] quia sæpe, quæ bona &
læta, vertuntur in pejus. Unde dici solet, *Dum bene ver-
tant. Nec unquam*] scilicet postquam semel inciderant,
emersisse malis] id est, caput extulisse è malis, quibus ob-
ruti erant. *Facit experientia cautos*] & idcò senes diffi-
culter inducuntur ad credendum. Quia multam expe-
rientiam fraudis habent. *Hi*] scilicet cauti, *Explorant*]
exquirunt & examinant priùs. *Et non sequuntur omnia lau-
data*] sed quæ compararint bona: quia sæpe *laude carent
quæ sunt meliora*] scilicet laudatis. *Non ego*] i. fateor fue-
runt] scilicet multa quæ retirent famam, ac servant nomina]
cùm nihil habeant rei. Sed *cuncta pollent suis vicibus*
vicissitudinibus: Unde Comicus, *Omnium rerum vicissi-
tudo est. Luna, Adria, Troja, Salvia*] hæc urbes quas *Um-
ber*] sc. doctus ille, cuius sæpe meminir, memorabat nobis
hoc semper, nè contra decorum plus quàm ut pastori
competat sapere dicatur. *Sunt*] sc. nunc solo nomine] quia
tempus delevit cætera, quia omnia senescunt, & labascunt
in tempore. Unde *tempus edax rerum*, &c. *Luna*] civitas
olim Hebruriz, ad Macram fluvium, de qua Lucanus. *Hæc
propter placuit Thuscos de more vetusto, Acciri vates, quo-
rum qui maximus ævo; Aruns incoluit deserta mœnia Luna.
Interiit enim nunc, sed regio adhuc Lunensis nominatur.*

Adria]

[*Adria*] quoque urbs *Italia* fuit, quæ mari, cui vicina est, *Adria*.
 Sive nomen dedit: quod *Adrianum* seu *Adriaticum* dicitur, &
 interdum etiam *Adria* genere masculino, mare ipsum
 quod superum vocant, quia Orientem versus in qua ora Ve-
 nerit sunt. *Troja*] notior est, quàm ut de ea quicquam di-
 cendum sit. *Deleta est Salvia*] ut aliæ multæ: ut *Saguntum*] in
 Hispania. *Carthago* in Africa, *Corinthus* in Peloponne-
 so, &c. Si minor est patria (forsan modo) gloria nostra]
 Ergo & *Faustulus* se Mantuanum indicat: qui ait, Res ra-
 men est melior. Illi, prisca, &c.] Per fontes beneficos; in
 Vi] poetæ intelligit; ut *Macrenatem*, *Augustum*, *Messalam*,
 oculi] *Pollionem*, & similes. *Aqueductus veteres*] manifesta est
 vi] Allegoria. *Hic jejuna fames & languida regnat egestas*]
 ma] Selecta & apta epitheta: Nam ideo fames, quia jejuna;
 ang] & ideo languidus quis ferè, quia egenus. Egestas n. lan-
 guorem parit, sicut & inedia: ut patet in apologo, quem
 ver] *Livius* recitat de membris, quæ in ventrem conjuraverunt.

Hic tamen (ut fama est, & nos quoque vidimus ipsi)

Pastor adeß, quadam duceus ex alate nomen,

Lanigeri pecorù dives, ditissimus agri,

Carminè qui priscos vates atque Orpheæ vincat,

Orpheæ, qui traxit sylvas & saxa canendo.

Hic alios omni tantum virtute Latinos

Exuperas quantum Tyberim Padus, Abduæ Macram,

Lentæ salix juncum, tribulos rosa populus algam,

Crederimus hunc illi similem, cui Tyrium olim

Be senos fumare dies altaria fecit.

Hic ovium custos, ipso vigilantior Argo,

Daphnide nec solum, sed eo, qui dicitur olim

Admeti pavisse greges per Thessalæ rura,

Ductor & omne pecus Solyi curare magistri

Dignum, & antiquo dignum succedere pastri,

Qui fuit Assyriæ pecorù post retia pastor.

Isce potest servare gregem, depellere morbos,

Humectare solam, dare pascua, solvere fontes,

Conciliare Jovem, fœces arcere luposque.

Si fœvet isce, manes: quod si negas iste favorem,

Candidè, coge pecem, melioraque pascua quare.

Hic tamen ut fama] Huc tendit principale institutum, ut videlicet falconem Sinibaldum à largitate laudet, aut ut eam invitet, cuius gratia videtur tota ecloga composita. Ut fama est] quæ sæpe mendax. Unde maro, *Tam fida praviq; tenax, quam nuntia veri*: ideo addit, *Et nos quoq; vidimus ipsi.* Pastor adest] aut quia etiam imperatores vocant pastores, ut sermo sit pastoralis; aut quia datarius, & ut dicunt eleemosynarius est, & ita multorum pastor. Quadam ducens ex alite nomen. Dicitur enim Falco, quod & avis notæ nomen. Lanigeri pecoris dives. Maro in Bucol. *Quam dives nivei pecoris, quam lactis abundans! Ditissimus agri*] Idem Æn. primo: *Huic confixæ Sichæus erat, ditissimus agri Phœnicum.* Carmine aut priscus vates atq; Orpheus vincat.] More Maroniano principem ab exercitiu separat ut egregium significet. Nam Orpheus unus priscorum est vatum: sicut Æneid. primo: *Reliquios dånaiū atque immitis Achilli*: ubi Achilles non excluditur à Danais, sed excellere atque egregius esse significatur. Orpheusq; in medio posuit, sylvasq; sequentes. Et saxa] quod Amphioni ascribit Horatius, dicens in arte poetica, *Sylvestres homines facer interpretisque deorum, Cadibus & victu scædo deterruit Orpheus, Dictus ab hoc lenire tigres rabidosq; leones, Dictus & Amphion, Thebæ conditor urbis.* Saxa movere sono testudines & prece blandâ Ducere quò vellet, &c. Tyberim Padus] est enim Padus longè maximus fluviorum Italiæ quinq; ostiis in mare Adriaticum prorumpens. Unde Georg. 1. *Fluviorum rex Eridanus* &c. Abdua] fluvius latus, de qua jam dixi, Macram] fluvium exiguum cuius meminit Lucilius, dicens, *Nullusq; vado qui Macra moratur Alnus.* Macri autem campi sunt in medio Bononiæ & Ravennæ, & aliarum civitatum, per quas iter Romam. Lenta salix juncum] scil. exuperat. Populus] arbor frequens ad Padum, Algam herbam, quam projicit aqua, quæ ad populum sæpe jacitur Maro. *Proje-ctæ vilior alga.* Credimus hunc illi] scil. Augusto Cæsari. Cui Tityrus] id est, Maro: Bis senos] ut in eclog. 1. *Hic illum vidi juvenem, Melibæe, quotannis, Bis senos cui nostra dies altaria fumant, Ipso vigilantior Argo*] cui tamen centum

um erant oculi, quorum in duntaxat somnum acceperat. Verum *Falco* quoque pervigil est avis. Unde in epigrammatis alludit de eo ad summum Pontificem; *Ludere ovis, pastor potes otia curis: Falco tuis Argi more gubernes. Daphnide*] quem tamen Theocritus & Maro doctissimam, & divinandi peritam inducunt. *Nec solum*] scil. *Daphnide doctior*, sed eo scil. *Apolline Nomio*, qui ob interfectos Cyclopas novem annis spoliatus divinitate, pavimenta Admeri regis Thessaliæ juxta Amphrysum, ut alibi videmus. *Per rura ergo Thessala*] i. per Amphrysum. *Omne pecus*] i. totam Ecclesiam catholicam: *magistri Solymi*] i. Hierosolymitani, videlicet Petri: *Et dignus succedere pastor*] scil. Petro papæ qui pater dicitur, qui scil. pater fuit. *Pastor pecoris Assyrii*] i. Judaici, & totius Ecclesiæ, quæ prima fuit in Assyria. *Post retia*] i. relictis retibus factus est piscator hominum. *Conciliare Jovem*] aut Deum, aut summum Pontificem. *Si favit iste, mane*] Omnem ergo spem in *Falcone* collocandum censet: quod ut significet, hoc argumentum excogitavit.

ECLOGA X.

De fratrum Observantium & Non observantium controversia, post religionis ingressum, inscripta Bembus.

JOANN. MURMELII argumentum,

Nunc vera & falsa discrimina religionis
Narrat, ovesque pias Carmeli separat bœdis.

Candidus, Bembus, Batrachus, & Myrmix.

Maxima pastores agitat discordia Bembe,
Qui Solymos colles Galilæaq; rura colebant.
Batrachus hinc, Myrmix illinc certare parati,
Judice te: paucis, si non audire recusas,
Et nisi te revocant majora negotia, dicent.
Tu pater es vatium, tu scilicet componere lites,

*Jurgiâque, & blandis convitia tollere verbis,
Te quoque Pierios fama est potasse liquores,
Et vidisse deos, quibus est custodia sacri
Fontis; & Eurota campos, ac Phœcidis arva,
Ipse ubi fronde sua tibi tempora cinxit Apollo,
Donâ dedit, citbaram, nervos, & eburnea plectra.*
Bemb. *Dicite, quandoquidem tepidos admovit ad ignes
Nas hyberna dies, dum non finit ire per agros
Bruma gregem, flatu Boreas dum sævit acuto,
Dum riget omne solum, tellis dum plurima pendet
Stiria, dum torpent sub aquis glacialibus amnes.
Otia damnantur, quæ nulla negotia tractant.*

Maxima pastores] Hac ultimâ eclogâ, quam, ut superio-
rem, in religione composuit, agitur *Carmelitarum* fratrum
Observantium, quorum partes, *Batrachus* agit, & *Non-*
observantium quos *Myrmix*, descendit, controversia: si-
tis non abs re contententium vocabulis. Nam *Mûpunc*
formica dicitur, cui ferè similem habent *Carmelita* de ob-
servatione interiorē tunicam, quia piceam, aut, ut dicunt,
griseum; *Bâreax* & autem rana quæ nigra est, ut *Non-*
observantium tunica. Maro: *It nigrum campis agmen*. Præ-
terea, ut in fabulis est, ranæ elegerunt regem, ut *Obser-*
vantes sub uno communiter vivunt patre. Formicæ autem
in una quidem domo multos habent magistratus, ut *Non-*
observantes diversas habent culinas. Litem proponit *Can-*
didus, per quem ferè autorem intelligo. *Pastores*] id est,
Carmelicolas, aut fratres de *Carmelo* profectos. *Solymos*]
id est, *Hierosolymitanos*. *Tu pater es vatum*] Fortè *Genera-*
lem Ordinis hoc nomine appellat, qui pater est *vatum*,
quia *Carmelitarum*; qui filii olim erant prophetarum, &
prophetæ, qui & vates dicuntur. *Tu scis componere*] id est,
finire: ut, *Ante diem clauso componet vesper Olympo*. Et
in *Bucolicis*: *Non nostrum inter vos tantas componere*
lites. Unde qui pacto litem terminant, se composuisse,
aut compositionem fecisse dicunt. *Pierios liquores*]
id est, haustus muscos, quibus Poëta evaserit. *Et vi-*
disse deos] id est, *Musas*: quibus visis, & ab eis ad *Hippo-*
crenem ductus *Hesiodus*, Poëta evasit. Unde *Ovid*. *Ecco*
deus

eas vidi, non quas præceptor arandi Viderat. Asorzas
 am sequeretur oves. Neutro autem modo dicit se Persi-
 am evasisse poetam in principio sic : *Nec fonte labra profui*
ballino, Nec me in bicipiti somniâsse Parnasso Memini,
et repente sic poëta prodirem. Et Eurota campos] Eurotas
 fluvius est Laconiz laurifer : Unde illic Phœbus fingitur
 docuisse lauros. In Bucolicis Maro : *Omnia qua Phœbo*
quondam meditante beatus. Audiit Eurotas, jussitque ediscere
lauros, ille canit. Ac Phocidis Arva] in quibus Parnassus
 est mons, totus Musis consecratus. Ovid. Separat Ælios
 Actæis Phocis ab Arvis, Terra ferax. Et paulò post : *Mons*
ubi verticibus petit arduum astra duobus, Nomine Parnassus,
superâque cacumine nubes. Fronde suâ] id est, lauro,
 Maro in Buc. *Phœbo sua semper apud me Munera sunt*
lauri. Dona dedit] scil. suam citharam, quam à se inven-
 tam Orpheo dedit, *Nervos]* i. chordas, & *eburnea ple-*
stra] id est, lyram heptachordam, quam invenit, cum te-
 trachorda Mercurii dicatur. Horatius in arte : *Nâ forte*
judori sit tibi Musa lyra solers, & cantor Apollo. Dicite]
 Sic Palæmon Maronianus : Dicite quandoquidem in molli
 consedimus herba. Et nunc omnis ager, nunc omnis partu-
 rit arbos. Quod hic ex industria mutat, quasi per legem
 Amœbei carminis contrarium dicens : *Tepidos admovuit]*
 Persius : *Admovit jam bruma foco te, Basse. Sabino]* Bo-
 reas] ventus Septentrionalis, dictus rex Thraciz, quod
 illinc ubi regnat ad nos veniat, flatûs est acuti. Unde
 Maro, *Et Boreâ penetrabile figus adurit. Dum rigor]* sc.
 gelu. *Stria]* gutta in longum congelata. *Torpen]* stag-
 nantium more. *Otia damnantur, que nulla negotia tra-*
hant] Unde Cicero principio tertii Offic. Publium Scipi-
 onem dicere solitum scripsit Cato, nunquam se mindis otio-
 sum esse, quàm cum otiosus ; nec mindis solum, quàm cum
 solus esset. Magnifica verò vox, & magno viro ac sapien-
 te digna, quæ declarat illum, & in otio de negotiis cogita-
 re, & in solitudine secum loqui solitum. Ubi scias velim
 otiosum dici, qui muneribus publicis vacuus operam dat
 rerum cognitioni ; unde poetica studiâ otia vocantur. Non
 ergò otiosus nihil agit, sicut cessator.

Myrm. Pastores, genus infelix, aestate vagamur
Pro grege solliciti: sed, cùm nos frigidus imber
Continet in stabulis, lites &urgia surgunt.

Batr. Qui veteres audent ritus mutare suoque
Arbitrio & nulli ducunt sub legibus avum,
Hi sunt & Myrmix, qui bella domestica gignunt.

Bemb. De veteri ritu, qua consuetudine patrum
Rixae igitur vobis? Legez morèsque parentum
Batrachide dic; dic Cur nostrum venisistis in orbem
Ex phoenice solo? Nos pascua vidimus illa:
Vidimus herbosos felici uligine campos.

Vertice Carmeli vitreæ uberrimum undis
Fons cadit, & rauco densum nemus irrigat amne.

Vidimus & Fordanæ aquas, ubi maximus olim
Pastor oves mergens, scabiem recitavit avitam,
Annus hic à Libano veniens, Galilæa per arva
Transit & ampliacu consurgit in aquora magno.

Unda coit rursum; rursum mare fundis apertum,
Urbs ubi Romani de nomine dicta Tiberi

Unda coit rursum tandem Ferichunte reliqua

Intrat in infames Asphalti gurgitis undas.

Hinc satis est, nos oram omnem vidisse probatum:

Dicite & hinc tandem vestras demergite lites.

Myrm. Batrachus audaci semper sese ingerit ore,

Et mihi se praeferat magno temerarium ausu.

Batr. Non ego me ingessi: processi à iudice iussus.

Pastores, genus infelix] proponit Myrmix litem, detestans eò quod qui De observatione non sunt, quia molliorem ducunt vitam, vellent in suo statu sine controversia & molestia permanere: Contrà, De observatione vellent omnes sui similes esse. Aestate vagamur pro grege solliciti] Allegoricos, pro victu. Sed cum nos frigidus imber. Continet in stabulis] Maro Georg. 1. Frigidus agricolam si quando continet imber. Non exire autem stabulis, tunc dicit ibidem sic: cùm propius stabulis armenta venerent. Litesurgia surgunt] Argutè: quasi in odium iurgiorum, litem refugit. Unde Batrachus, Qui veteres audent ritus mutare, &c. Hi sunt, & Myrmix, qui

bello

illa domestica gignunt] quasi dicat, Non nos sumus in culpa qui velimus in pace sine injuria vivere; sed qui ordinis, & professioni nostræ injuriam inferunt per novos ritus: interloquitur autem *Bembus*, significans se peritum locorum, & observationis veteris, ut idoneus comprobetur iudex arbitrarius. *Leges morēsque parentum*] id est, patrum & majorum tuorum, ad quos revocare vis. *Dic cur nostrum venisti in orbem?*] id est, in Europam. *Ex Phœnice solo*] id est, ex Galilæa, quam *Phœnices* secundum Strabonem habitant, & quæ est in *Phœnicia*. *Nos pascua vidimus illa*] Ut pastoralem agere rem videantur, & non impertinentem ad Bucolicum carmen, dicit *pascua*, non *claustra*: *Felici uligine*] *Uligo*, inquit *Servius*, est naturalis terræ humor ab ea nunquam discedens: unde *uliginosus* ager semper humidus est; humidus, aliquando siccatur. *Vertice Carmeli vitreis uberrimos undis Fons cadit*] id est, defluit. *Ubi maximus olim pastor*] Non tam de *Heliseo*, qui illuc *Naaman Syrum* à lepra mundavit, quam de vivo *Joan. Baptista* loqui videtur, qui scabiem avitam, i.e. originalem maculam reficavit baptizando. *Amnis hic*] i.e. *Jordanis*. *Libanio veniens*] per duos fontes qui dicuntur, *Jor.* & *Dan.* unde *Jordanis* nomen. *Rursum mare fundit apertum*] scilicet *Tiberiadis*, de quo *Joan. 6.* Abiit Jesus trans mare Galilææ, quod est *Tiberiadis*. *De nomine dicta Tiberi*] pro *Tiberii*, scil. *Tiberias*. *Tandem Ferichunte relietâ*] Declinatur hæc *Ferichus*, hujus *Ferichuntis*; sicut *Amathus Amathuntis*, & multa alia. *Intrat in infames Asphalti gurgitis undas*, *Asphaltus* est, quod mare mortuum vocant, in quod urbes ille quinq; infames obsoptæ sunt igni & sulphure propter abominabile crimen, quod ab illarum una *Sodomiticum* vocant. *Hinc*] i. ex his quæ dixi, satis probatum est, nos vidisse omnem oram] i. regionem illam. *Dicite ergo & demergite*] i. obruite: & *sopite*] hoc est, finite tandem: *hinc*] i. de hac re vestras lites. *Es mihi se præfert magno temerarius ausu*] Volunt enim, De observatione, ut sunt præstantiores haberi. *Processi à judice missus*] dixerat enim iudex *Bembus*, *Batrache*, dic, &c.

Bemb. Pone pedum Myrmix, & tu quoque Batrachæ: Non est
Orandum armatis manibus sed mentibus aquis.

Batrachæ, dic: Myrmix animi compesce furorem
Interea, ut venias magis ad responsa paratum.

Qui furis insanis: qui verò insanis, amaro
Impatiens animo, nec corde, nec ora gubernat:

Quicquid ais, vanum est; quicquid molitur, ineptum.

Batr. Bembæ, genus nostrum generisque exordia dicam.

Vinimus Assyriis, ut Candidam inquit, ab oris:

Est pater Helias nobis, qui sustulit armis

Pastorum genus omne malum, qui traxit Olympo

Flammigeros ignes quæ ascendis in æthera curru.

Bemb. Nobile & antiquum genus hoc, & clara propago:

Batr. Pastores alii, quotquot per rura vagantur

Omnia, sunt rivi nostris à fontibus orti.

Nos dedimus leges, pascendi ostendimus artem.

Quod magis hi peccant, qui, cum sint ordine primi,

Præmatum amittunt studia inconsulta sequendo.

Nos radix, alii rami: sed nos quoque rami,

A veteri radice patrum jam ætate caduci.

Tradidit Helias certam pastoribus artem,

Quæ curare græges, quæ noxia pabula fas est

Discere, & occultos imbres, ventosque laentes:

Lufre salutaris fovet, & qui pestifer annus,

Signa dedit; nihil obmissi quod ovilia tangat.

sed fons ille fluens Carmeli à rupibus alibi,

Tam nitidum quondam, tam dulci limpidum undâ.

Tramite mutato (patet id) modo curvis in austrum:

sed potius (extat adhuc vetus alveus) ibat ad ortum.

Hi cursum fecere novos: liquere priores;

Quos de ceras rivo veterum prudentia patrum.

Pone pedum Myrmix] Quia acris lis est; nè ex verbis ad
verbera prorumpant, monet tela deponi: pro quibus pa-
stores pedum habent. Et tu quoque Batrachæ] Bonâ phan-
tasia priorem compellat eum, qui De observatione non
est, quasi ardentior sit ad arma. Non est orandum] i. e. cau-
sam non sunt ab oratoribus dicendam coram iudice arma-
tis manibus: id enim vetant leges. Sed mentibus aquis]

Quia

a disturbatis animis, faciè veritas læditur. *Batrach*
 ] Repetit & confirmat quod suprà dixit. *Ut venias*
magis ad responsa paratus] Bona admonitio, quia arden-
 tis irà rarò se pugnant ut decet, intenti ad ingerenda
 convitia: ut patet apud Virgilium in Palæmone.
Nec corda nec ora gubernat] Unde Horat. *Ira furor brevis*
est: animum rege, qui nisi paret, Imperat. Quicquid moli-
 ur] id est, cum molimine & difficultate conatur atten-
 dere. *Bembe, genus nostrum*] ut gratiam & benevolen-
 tiam judicis capret, compellat eum proprio nomine,
 polliceturque exequi ipsius iussa. *Venimus Assyris*, ut
candidus inquit, ab oris. Dixerat enim, *Qui Solymos col-*
les, Galilæaque rura colebant. Judæa enim in Assyria est,
 cujus caput olim Babylonia. *Est pater Helias nobis*]
 scilicet Thesbites, de quo 3. & 4. Regum abundans men-
 tio fit. *Qui sustulit armis*] Nescio an legendum sit, *armis*.
 Quòd si legendum est *armis*, intelligam de armis zeli,
 aut ignibus cœli, quibus armatus, duas quinquagenas
 sustulit. *Qui traxit Olympo Flammigeros ignes*] ut 4 Reg.
 1. *Si homo Dei sum, descendat ignis de cœlo, & devoret*
te, & quinquaginta tuos. Idem 3. Reg. 18. *Invocavi*
ignem qui devoravit holocaustum. *Qui ascendit in aethera*
curru] ut habetur 4 Reg. 2. *Nobile & antiquum genus*
hoc, & clara propago] Quia monasticæ vitæ princeps est
 Helias, & sanctis literis perquam illustris. *Propago* au-
 tem quando progeniem significat, primam corripit &
 quando vitem, producit. *Pastores alii*] id, ut dixi, divus
 Hieronymus quoque sentit. *Nos dedimus leges*] quia
 primi fuerunt, qui religiosorum more simul viverent &
 monasticam vitam in Carmelo agerent. *Pascendi ostendi-*
mus artem] i. normam simul vivendi. *Quo magis hi*] qui
 nova instituta appetunt, & vetera quæ digniora & melio-
 ra sunt, immutare volunt. *Præmatum amittunt*] quia dicunt
 se ultimos medicantium approbatos, cùm primi sint qui
 iussi sunt in solido statu permanere. *Sequendo studia incon-*
sulta] i. Inconsultorum, quibus novitas placet. *Sed nos quoque*
rami, A veteri radice] i. pullulavimus à patribus nostris:
 sed alii quasi per imitationem collateraliter, nos per pro-
 pagationem

gationem ex vera radice: *caduci arate*] i. e. antiquitate
 à prima perfectione decedentes: quod dicit, propter
observantes. Tradidit Helias certam pastoribus artem
 est, formam rectè vivendi, exemplo vitæ suæ reliquit.
Quid curare greges] ut rem pastoriam (ut dixi) age-
 censatur omnia ad pastores refert, ostendens officia pa-
 storis ovium, cùm *Allegoricos* intelligat animorum. Pa-
 storum enim est, curare greges, vitare pabula noxia; quod
 certis diebus saltem abstinere à carnibus: & *ocultos im-
 bres*] id est, infectiones: & *ventos latentes*] murmura
 ni fallor, intelligit. Maro autem in Georgicorum primo
 dat verorum ventorum prognostica: *nihil omisit*] mo-
 suo *Positione* in obmisit primam producit, cùm Horatius,
 ferè alii *omisit*, primâ brevi scribant. *Sed fons ille fluens*
Allegoricos, vita religiosa. *Tam limpidos*] id est, purus
 clarus. *Tramite mutato* (patet id) modo currit in Austrum
 id est, in meridiem, qui amantibus, in Italia præsertim
 est pestifer: quia corrumpit etiam obsonia. Juven. *Tam-
 hic properat velut urgeat Auster*. Horatius i *Præsentes*
fratri coquite horum obsonia, &c. *Allegoricos*, vult bona insti-
 tuta esse inversa atq; deprivata. *Sed prius ibat ad ortum*
 scil. solis, id est ad Orientem: quia Eurus & Boreas salu-
 bres sunt venti. *Allegoricos* intelligit, ad cælum. *Extra
 adhuc vetus alveus*] per quem scilicet fons ille fluere so-
 lebat: id est, adhuc reperiuntur reliquæ veteris religionis
Extare enim est, *superstitem* esse aut *superstare*, dum reliquæ
 occiderint. *Hi*] scil. novi qui *Non observant*.

Myrm. Quid tibi, siue novo curvat, seu tramite prisco,

Dummodo secundæ humectet pascua lymphæ?

Et quid de cæli querere regione? per Austrum

Solis iter: melior vixit, quæ respicit Austrum,

Et melior legitur Libycæ de collibus uva.

Barr. Et melior saxum Boream quæ respicit: ergo

In Boream melius poterat decurrere rivum,

Pastores: Et cur pecoræ male sani relinquit,

Sermonem de vitæ factis; quæ si legibus tisdem

Grex & vitæ cant: nec quod discrimen in undâ,

Grami-

Graminèq; & ventis nosti, & quàm noxius Auster
 Sit pecori. Disce à Roma: si innoxius Auster,
 Cur mutinensis agri pecudes sunt vellere fasco?
 Cur elitumnus habet niveas? Cur Mantua molli
 Lanitio excellit; veronàq; proxima Manto?
 Unde hæc multiplici rerum variantia formâ?
 Non aliunde nisi à cælis, à gramine & unda.
 emb. Candide utrumq; pedum procul hinc (rogo) proinus
 Inter eos hodie video bellum acre futurum. (ausfer;
 Clam cape, & auferto: subter sarmenta reconde.
 Quid tibi] Rusticè respondit Myrmix, ut doceat, Non ob-
 ruantes ferè doctos esse, & non literis, sed perditis stu-
 diis vacare. Quid tibi] id est, ad te: sicut in Evangelio;
 Quid tibi & mihi, mulier? Dummodo fecundus] id qui-
 dem verum, si eam fecunditatem pariat quam Batrachus
 desiderat. Per Austrum solis iter] quia semper est in Zo-
 diaco: melior vitis] scilicet est, quæ respicit Austrum; quia
 respicit solem incumbentem: Unde dictum est, Deniq;
 apertos Bacchus amat colles. Et melior legitur Lybicus de
 collibus] id est, Lybiam, hoc est, meridiem respicienti-
 bus; aut revera de Lybicus intelligit, ob eandem rem. Et
 melior taxus] Docet Batrachus, non esse responsum ad
 rem; quia licet ad Austrum versa vitis sit melior, non ta-
 men continuo melior est pecori Auster: quàm Eurys si-
 cut licet taxus, quæ frigora, secundum Maronem, amat,
 (dicet autem 2 Georgicor. apertos Bacchus amat colles,
 Aquilonem & frigora taxus] præstantior est ad Boream:
 non statim tamen ad Boream est melius pecus. Sermonem
 de vite facis] Argute taxat eos ebriositatis & viciositatis:
 quia ex abundantia cordis os loquitur. Quasi legibus iis-
 dem] scilicet pascuis iisdem. Grex & vitis eant] Quod
 esse negat; quia sæpe ubi major vini copia, minor est pe-
 corum: Inuens per hoc, vini copiam officire castitati Re-
 ligiosorum. Nam venter mæro astuens facile dissipat in ti-
 bidinem, ut autor est Hieronymus. Nec quod discrimen]
 id est, quæ differentia, scilicet sit, & quàm noxius] id est,
 noxius Auster sit pecori. Disce à Roma. Si innoxius Au-
 ster, &c.] id quidem manifestum, quia eo stante varii ge-
 nerantur

merantur morbi. *Cur mutinensis agri pecudes sunt veller fusco*] i. e. subnigro. *Cur Clitumnus habet niveos?*] scilicet pecudes; sed & juvencos ac tauros, quibus in triumphis utebantur. Unde Maro *Geor. secundo. Hinc albi, Clitumne, greges, & maxima taurum viscima*, saepe tuo perfusi flumine sacro, Romanos ad templa deum duxere triumphos. Clitumnus autem fluvius est in Metania quae pars est Umbriae partis Thusciae: de quo fluvio dicit Plinius in naturalis historia, quod animalia quae eum potaverint, albos fetus procreant. *Cur mantua molli lanitio excellit?*] Est tamen in Euganeis mollior, sed vicini sunt: Veronaeque proxima. *Manto*] i. e. Mantuae urbi. Usurpative dixit Manto, qui non utimur nisi in Nominativo, Accusativo, & Vocativo in o, & Genitivo in *is*, à Græcis in o longum exeuntibus, ut Manto, Mantus. *Candide utrumque pedum*] quia deposuerunt pedum, i. e. baculum pastoralem, sed non longè se rejecerant: nè à verbis ad verbera pervenirent, monens sedulus pastor Bembus secretè Candidum, ut utriusque pedum subter sarmenta recondat] Sarmenta autem, quae non omnes Gallicum noscunt, sunt putamina & resecta menta vitium.

Batr. *Bembe mihi tecum sermo est: dum viximus unum, Dum commune pecus nobis fuit, heu! mihi quantum Deducus, (heu!) quot sunt pecudes incommoda passa! Non mersare gregem fluviis, nec vellera certis Temporibus (sic ut mos est) tondere licebat: Nudabant spinesa pecus, nudata secabant Terga rubi, scabie cutis aspera, rabidus humor Pestis, & in totum serpebant ulcera corpus: Multa igitur refert pecudes qua pabula carpant, Flumina qua potant, & qua regione morantur. Dic mihi, dic Myrmin, Priscum cur lana colorem Perdidit? haec gregibus quidnam nova vellera fecit? Cur pecus est nigrum quod erat melioribus annis Glarum? Immutarunt mutati vellera humores. Bembe ad te redeo, paucis absolvere nitar, sed quo digna omni tua sis sententia laude, Vera loquar: Tu jura tentas; ego facta docebo.*

Judicium reddis verum enarratio vera.
His animadversis, agrè tot damna ferentes
Venimus ad fontem; rivumque à vertice summo
Scrutari mihi cura fuit: Tu, provide Myrmix,
Interca nidos avium, vel dorcada parvam
Venabare, tua qua dona darentur amata.
 Tyr. *Bombe, vides ut aperta in me convitia torques?*
Auguror ista manu tibi est, non ore agitando;
Mos mihi non lingua, maledicta refellere dextrâ.
 Land. *Barrahe nè verum taceam, linguosior aquo es.*
Furgia bilem acuunt, convitia pectus acerbant.
Non tibi cum pueror res est, nec homuncio Myrmix
Res male tuta viros lingua irritare proterva.
 Barr. *Da veniam Myrmix; amitam proferre volenti*
Nescio quid mihi misit in os malum error amatam.
 Myrm. *Do veniam, cave ut rursus me voce laceffas.*

Bombe, mihi tecum sermo est.] Quasi dicat, in hoc homine
nilhil video rationis. Dum viximus undè id est, prius-
quam per reformationem (ut aiunt) à Non observanti-
buz sejuncti sumus. Heu! mihi quantum dedecus, (heu!)
quod sunt pecudes incommoda passa!] quasi dicat, maxi-
ma & innumera. Nec mersare gregem fluvio] id est, de-
bitam curam animis adhibere. Nudabant spineta pecu]
id est, mundanæ cogitationes & conversationes: nam
litera ut dicunt, aperta est. Tabidus humor] vitium carnis.
Multum igitur refert] id est, distat & ad rem facit, quæ
pabula] De spiritualibus, intelligit. *Priscum cur lana co-*
lorem perdidit?] Quia prius, ut ex aulis comprobave-
runt, Observantes usi sunt vestibus picels, seu grisels, qua-
libus adhuc in nonnullis utuntur fratres illiterati, quos
Conversos vocant. Nova vellera] quia nunc nigra sunt
intrinsecus indumenta, quod factum dicunt, ut unius vi-
deantur gregis. Quia enim piceus color (ut in fratribus
D. Francis videmus) tam varius est, concluderunt in
nigrum immutare, quem De observatione Italica respuunt
putantes natalem & sine fucò factum magis congruum
religioni: quod & Maro censui, dicens, Nec varios disceet

mentiri lana colores. Veritas enim præstat mendacio. *Quod reat melioribus annis clarum*] Si de exteriori loquitur, non videtur procedere: quia omnes adhuc candidam servant chlamydem. Dicamus ergo *clarum*] id est, subnigrum qui respectu planè nigri clarus est. *Vellera*] vulgò gemino U scribitur: quia tamen à *velando* venit, potest simplici scribi. *Vera loquar*] Oratoriè juxta Rhetorum præcepta præ se fert fiduciam: *Hic animadversis*] scilicet malis quæ pecori obvenerant. *Venimus ad fontem*] scilicet religionis. *Vel dorcada*] *Dorcæ*, Græcum est: Latine caprea dicitur, id est, capra sylvestris. *Tu provide*] Ironico id refert: *tua quæ dona darentur amata*] Id amarè sed utinam non verè. Unde Myrmix, *Bembe, vides, Cyc.* *Mos mihi non linguâ, maledicta refellere dextrâ*] id autem acerbius contra se fatetur Myrmix, id est, non observans, ut se longe à Dominico consilio abhorrere significet, qui audenti pallium docet potius tunicam addere, quam in pugnam procedere, aut litem inutilem fovere. Verùm quia neutrum decent convitiis, accedit *Candidus* livoris expert: *linguosior*] id est verbosior, *aquo*] id est, quam æquum & honestum est. *Furgia bilem*] Id est, choleram, quæ stomachum movet. Quia sermo durus suscitât furor. *Nec homunculo Myrmix*] id jucundè: quia *Myrmix*, ut dixi, formica interpretatur, cui robor pro modulo corporis maximum inest, quia grana majora se infert interdum, & ova sua se quoque majora transfert. *Viros*] quasi dicat animosos, & mares animos. *Amitam profetse volenti*] *Amita* patris est soror, ut *matrtera* matris: cui honestius quàm amata mittantur munera. Cætera nota, ut hæc serè nota putem.

Barr. *Aluens excelsa saliens de rupe, lacunam
Foderat, & clausis ripas aquaverat undis.
Gargæ erat textu sylvarum umbrosus opaco:
Densa; sepierant tristem spineta lacunam.
Mille venenorum species in gurgite vidi,
Mille secus ripas in opaco margine, mille
Per nemus ad lymphas sinuoso serpere gressu.*

Obstupui, & rapido rediens ad ovilia cursu,
 Incipio paleas furcâ versare tricorni:
 Ecce! caput tollit coluber, lingua; trifurcâ
 Sibilat, instantur fauces, nepa livida tendit
 Brachia; ventrosus profert vestigia bufo;
 Vipera per stipulam ingrediens strepit, O loca dixi,
 Non pecori tantum, verum & pastoribus ipsis
 Noxia! mox grege diviso, de sedibus illis
 Pascua quasitum tristis meliora recessi,
 Perq; iter antiquum fontis nova flumini duci
 In campos, ubi prima fuit aurora colores
 Explicat, & croceos Phœbi redeuntis ad ortus.
 Hic mihi fecunda pecudes, hæc pascua lata,
 Et sine labe liquor, dulces sine crimine lymphæ:
 Hæc loca primævi sunt quæ coluere parentes.
 Signa cuncta superant, puteus, carosaq; ligna
 Fixa solo, sejuncta pedum discrimine septem,
 Et faons, & lacerâ qua cingitur arva sepe.
 Alveus excelsa] Dicit Batrachus, quid in fonte videret,
 dicens. Alveus] id est, rivus saliens de excelsa rupe, fode-
 rat] scilicet precipiti casu, lacunam] id est, receptaculum
 aquarum & sordium. Turges] id est, vortex aquarum.
 Spinet] id est, spina densa. Sepierant] id est, sepimen-
 to quodam clausurant. Ego vidi mille spectes venenorum]
 id est, pravarum traditionum, & malorum morum. Ad] i.
 juxta, lymphas] id est, aquas. id est, vidi fontem primæ
 religionis penitus infectum. Obstupui, &c. Furcâ trico-
 ni] id est, tria cornua habenti, Nepa livida] id est, scor-
 pius habens venenum lividum sub cauda. Sed hic dicit
 livida Brachia] id est, chelas liventes. Ventrosus] id est,
 habens magnum ventrem. Bufo] id est, rana venenosa.
 Vipera] id est, aspidum pessima, sic dicta, quod vi pariat,
 quia non potest edere foetus suos, quos ore concipit, &
 patrem concipiendo necat; sed ipsi vicini partui, aut jam
 maturi ad partum dentibus secant ventrem maternum, atq;
 ita vipera neq; patrem neq; matrem vidit unquam incolu-
 mem: quod benignitatz naturæ in nos efficitur ne tam no-
 xia pestis multiplicetur. Pascua quasitum tristis meliora
 recessi]

recessi] *Quasitum, supinum, i. ut quæram, aut quæsitum meliora pascua. Unde docet observantes discessisse propter prava. Non observantium mores, Perq; iter antiquum juxta traditionem primorum patrum. In campos ubi prima suos] i. e. orientem versus, sicut prius dictum est, ortum] Croceos ortus Phœbi] scil. solis. Hac loca prima sunt quæ coluere parentes] Manifesta est ergo Allegoria. Nam per orientem, eorum puram & salubrem significationem vitam. per meridionalem plagam & austrum, vapidam mollem; ut ventus ille plumbeus & tepidus est. Ligna casa] scil. pastoralis, cariosa; ligna Piza solo, sejuncta dum discrimine septem] Tantum enim spatii cellis singulis congruit, & focus scil. communis, quo ignis fovetur: & rea] i. locus spatiosus in medio claustris; circum quem periculum deambulacra faciunt. Cingitur saps lacera] Allegorice significat claustrorum muros, dirutos, & pervios. Non observantibus factos.*

Myrm. Cura viris levibus rerum solet esse novarum:

*Propterea certe nova pascua quaris & omnes
Fingis inauditos, & vis novus auctor haberi.*

Batr. Cura viris gravibus rerum solet esse suarum;

Propterea Myrmix nimis à gravitate recedit:

Hæc novitas non est novitas, sed vera vetustas:

Religio & pietas patrum instaurata resurgit,

Quam tua corripit levitas & nota tuorum

Segnities. Igitur, si quis labentia tellus

Erigat, & sterilem qui mansuefecerit agrum,

Judicare, damnandus erit. Non ponitur arbor

Altera, sed veteri inseritur bona virgula tranco:

Segne prius lignum, nostro sit fertile cultu.

Myr. Quamvis pingue tuo pecori sit gramen, & unda

Defœcata; tamen multa cum matribus agne

Interiore: lupi & pasta meminere volucres.

Batr. Hæc fateor, quæ dira tua contagia pestis

Accipere, etiam procul aspicientibus obsunt:

Tantum virus inest, vestri viz tanta veneni.

Propterea magis atque magis discedere, semper

Est animus: patitur peius hæc incommoda nostrum

sola, quod in vastam nondum discessit eremum;
Nec satis à vobis procul in deserta recessis.

Myr. Batrachè, de gregibus mentiris plurima nostris:

Certè alienarum tibi cura superflua rerum,

Et semere assumis partes censoris iniqui.

Cur mihi, qui pascò cujum pecus, ista tueri

Non licuit? Solisne domus mea cognita vobis?

Cura viris levibus] Quanquam id strenuè cavet Batrachus,

nè res novas dicatur molitus; tamen cum aliud non pos-

set, id falso objicit Myrmix. Et vii novum auctor haberi]

Hoc eis objicitur, quia ad reformationem alios vocant aut

compellunt. Cura viris gravibus] Subtilis responsio, di-

verbum diverbio retundens. Hac novitum non est novitum]

Id est, quam dicis esse novitatem, non est novitas, sed ve-

ta vetustas. Unde manifeste dicit, Religio & pietas pa-

rum instaurata] Id est, in statum & formam priorem re-

ducta (unde verius dicitur instauro quàm restauro) resur-

git. Et nona tuorum] scil. confratrum. Qui mansuefeceris

agrum] Redit ad translationem propter sæpe dictam cau-

sam, nè videlicet non pastoralis agatur res. Segne] i. tar-

dum & insceandum, quamvis pingue. Docet etiam inter

eos, qui se observantes dicunt, adhuc esse morbosos, &

multos interlisse: ad quod Batrachus, Ha fator] fateor,

quòd hæc oves interière, qua dira tua contagia pestis Acce-

pere] i. quæ infectæ ad nos venerunt, nec se purgari per-

miserunt. Tantum virus] i. venenum. Quod in vastam

nondum discessit eremum] i. quòd nondum penitus à com-

munione vestra discessit. Dicitur autem eremus sine aspera-

tione, genere sceminino, & mediâ longa; quæ tria inverti

solent. De gregibus mentiris plurima nostris] cùm aliter se

purgare nequeat, ad convitia resurgit. Cur mihi qui pascò

cujum] Dictum id puto pro Cujumcujum, i. cujuscunq; pe-

cus. Ista tueri] i. prospicere quæ tu mihi objicis. Solisne

domus mea cognita vobis] i. videtis vòsne soli infectionem

(ut dicitis) domus meæ, quam nos ignoramus?

Batr. Æthiopes una quoniam nigredine sordent,

Ille color nulli vitio datur: omnibus idem

Vultum, & alterius siquis rependerit ora,

*Et sua damnaret Pecori, pecorisq; magistris
Fax eadem, scabies eadem, cutis & color idem.
Bemb. Parcite, jam satis est lis intellecta, diēsq;
Inclinata cadit jam post juga summa ruit sol.
Audite o magni generis longæva propago,
Lite super vestra qua sit sententia nostra.*

*Myr. Batrache, me audaci toties sermone laceffis;
Barr. Non ego, sed non æqua magis te causa laceffit;*

Judiciūq; timet sibi mens male conscia justum.

*Cap. Quando inimicitiam tempus deponere rursus,
Vestra novis lites vecordia suscitavit: ergo
Perpetuis hæc vitiis oditi aeterna manebit.*

Qua nos debilitas capitis qua insania vexat?

Non pudet hic nri tanto sub iudice nugari?

*Ergo animis auditi æqui, oditiq; sepultis,
Ultima doctiloqui qua sit sententia Bemb.*

Bemb. Ferte per antiquos parvum vestigia gressus,

Et veteres servate vias: revocate vagantes

Per valles & sana greges, per lustra ferarum:

Figite in antiquis iterum magalia campis.

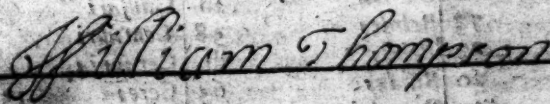
[*Æthiopes una*] Graphice docet quare illi non videant suam deformitatem suaq; vitia: quia omnes tales sunt. [*Ille color*] Id est, niger. [*Fax eadem*] Id est infectio. Quia verò ad manifesta usq; convitia processum est: nè ultra progressio fiat, dicit Bembus. [*Parcite*] i. e. abstinere à convitiis; quia lis est jam satis intellecta, diēsque inclinata cadit. [*Audite O magni generis longæva propago*] quia eos ab antiquitate laudat, timet jamdudum Myrmix causæ suæ unde non attendit ad iudicem, sed ad convitia dicta, dicens, [*Batrache me audaci toties sermone laceffis*] i. provocas ad iram. [*Non ego*] scilicet, te laceffo. [*Sed magis*] i. e. potius, [*laceffit te causa*] scilicet, tua non æqua] i. e. iniqua: [*Judiciūque timet sibi mens male conscia justum*] Multæ & egregiæ ubique sunt sententiæ, quas memoriz commendasse profuerit. Interloquitur Candidus qui director videtur utrorumq; litigantium; quia pro eis iudicem delegit. [*Quando*] Ordo est, [*quando tempus*] scilicet est, [*deponere inimicitias, cunc sc. vestra vecordia*] id est, per-

versitas

ficit cordis (suscitat rursus novas lites. Ergo] indignanter
 dicit. Non pudet his uti tanto sub iudice nugis? Magis
 auctoritatem iudicis, ut sententia ab eo data majus
 pondus. Ergo] quia id decentius & honestius est, quam
 illis progredi. *Anima audite equi, odiisq; sepulchris*] i. e.
 opitis & oppressis. *Ultima*] id est, ut dicunt, definitiva
 sententia. Est autem hæc, *Perte per antiquos, &c.* id est,
 cedite more majorum vestrorum. *Revocate vagantes per
 illas*] i. e. qui aberrant à Carmelo, qui mons est; id est,
 vera Religione in Carmelo instituta. *Intelligere autem
 viros molliter viventes. Et per saxa*] id est, dura & as-
 pera mundanarum curarum. *Et per lustra ferarum*] id est,
 lupanaria: quia meretrices lupa, quæ feræ sunt, dicuntur;
 & lustra ob id etiam lupanaria. *Seclusa autem Allegoria
 remotiora, manifestè vult errantes in perniciosis institu-
 tis & moribus ad rectam reduci Religionem, quæ antiqua
 est. Unde concludit, Fugite in antiquis iterum magalia*
ample] *Magalia* (ut dixi) & *magalia* Poenorum lingua
 sunt ruguria, & quasi pastorales casæ. Vult ergo, præsta-
 re, in antiqua vivere paupertate, dummodo sancta ma-
 jorum suorum servant vestigia.

FINIS.

Time
Circu
Citba
Cloa
Codr
Con
Coir
Con
Con
Con
Cor
Cro
Cru
Cru
Cru
Cru
Cru
Cru

9	I
4	De
4	De
8	D
d	D
31	D
51	D
21	D
28	D
9	D
06	
15	
30	I
54	E
21	E
55	E
55	A
107	

INDEX.

Emex	116	Erymnis	45	H	Amadriades	39
Circus	77	Euridice	60	H		112
Citbara	72	Examen	126	H		31
Cloaca	118	Excubare	38	H		69
Codrus	76	Exhaustus	49	H		40
Conacula	65	Extimo	32	H		4
Coitus	21	Exemplo	113	H		5
Condere	70			H		8
Concinnius	68	F		H		9
Concitare	89	F		H		10
Coryli	127	F		H		11
Crocodilus	63	F		H		12
Crudus	78	F		H		13
Cruentus	56	F		H		14
Crumena	73	F		H		15
Cura	3	F		H		16
Curare	44	F		H		17
Cymbia	68	F		H		18
		F		H		19
D		F		H		20
D		F		H		21
D		F		H		22
D		F		H		23
D		F		H		24
D		F		H		25
D		F		H		26
D		F		H		27
D		F		H		28
D		F		H		29
D		F		H		30
D		F		H		31
D		F		H		32
D		F		H		33
D		F		H		34
D		F		H		35
D		F		H		36
D		F		H		37
D		F		H		38
D		F		H		39
D		F		H		40
D		F		H		41
D		F		H		42
D		F		H		43
D		F		H		44
D		F		H		45
D		F		H		46
D		F		H		47
D		F		H		48
D		F		H		49
D		F		H		50
D		F		H		51
D		F		H		52
D		F		H		53
D		F		H		54
D		F		H		55
D		F		H		56
D		F		H		57
D		F		H		58
D		F		H		59
D		F		H		60
D		F		H		61
D		F		H		62
D		F		H		63
D		F		H		64
D		F		H		65
D		F		H		66
D		F		H		67
D		F		H		68
D		F		H		69
D		F		H		70
D		F		H		71
D		F		H		72
D		F		H		73
D		F		H		74
D		F		H		75
D		F		H		76
D		F		H		77
D		F		H		78
D		F		H		79
D		F		H		80
D		F		H		81
D		F		H		82
D		F		H		83
D		F		H		84
D		F		H		85
D		F		H		86
D		F		H		87
D		F		H		88
D		F		H		89
D		F		H		90
D		F		H		91
D		F		H		92
D		F		H		93
D		F		H		94
D		F		H		95
D		F		H		96
D		F		H		97
D		F		H		98
D		F		H		99
D		F		H		100
D		F		H		101
D		F		H		102
D		F		H		103
D		F		H		104
D		F		H		105
D		F		H		106
D		F		H		107
D		F		H		108
D		F		H		109
D		F		H		110
D		F		H		111
D		F		H		112
D		F		H		113
D		F		H		114
D		F		H		115
D		F		H		116
D		F		H		117
D		F		H		118
D		F		H		119
D		F		H		120
D		F		H		121
D		F		H		122
D		F		H		123
D		F		H		124
D		F		H		125
D		F		H		126
D		F		H		127
D		F		H		128
D		F		H		129
D		F		H		130
D		F		H		131
D		F		H		132
D		F		H		133
D		F		H		134
D		F		H		135
D		F		H		136
D		F		H		137
D		F		H		138
D		F		H		139
D		F		H		140
D		F		H		141
D		F		H		142
D		F		H		143
D		F		H		144
D		F		H		145
D		F		H		146
D		F		H		147
D		F		H		148
D		F		H		149
D		F		H		150
D		F		H		151
D		F		H		152
D		F		H		153
D		F		H		154
D		F		H		155
D		F		H		156
D		F		H		157
D		F		H		158
D		F		H		159
D		F		H		160
D		F		H		161
D		F		H		162
D		F		H		163
D		F		H		164
D		F		H		165
D		F		H		166
D		F		H		167
D		F		H		168
D		F		H		169
D		F		H		170
D		F		H		171
D		F		H		172
D		F		H		173
D		F		H		174
D		F		H		175
D		F		H		176
D		F		H		177
D		F		H		178
D		F		H		179
D		F		H		180
D		F		H		181
D		F		H		182
D		F		H		183
D		F		H		184
D		F		H		185
D		F		H		186
D		F		H		187
D		F		H		188
D		F		H		189
D		F		H		190
D		F		H		191
D		F		H		192
D		F		H		193
D		F		H		194
D		F		H		195
D		F		H		196
D		F		H		197
D		F		H		198
D		F		H		199
D		F		H		200

INDEX.

L	
Larus	143
Laticamen	87
Lamia	125
Lampyrus	15
Lappa	126
Larva	115
Laugeta	119
Laverna	ib.
Lavinia	59
Lena	56
Leois	36
Leucas	51
Lebethrides	54
Lebethria	121
Ligea	90
Linter	20
Liquor eris	18
Laculus	73
Lendro	20
Linnæa	41, 52
Luna	144
Lupa	79
Lupanar	ib.
Lusum	8
Lustra	116
Lutum	16
Lymphaticum	13

M	
Acta	146
Magis	56
Magis	50
Magis	83
Magis	116
Magis	79
Magis	135
Magis	81

Medirari	53
Medusa	62
Melampodion	116
Melampus	ib.
Melora	87
Miles	22, 33
Millam	116
Millum	119
Mimus	81
Mincius	144
Mimus	85
Modus	55
Moses	105
Multralia	68
Mugire	85
Myrrha	58

N	
Nænia	40
Naiades	39, 66
Napæa	39, 112
Narcissus	24
Naucri pendere	116
Neara	85
Nodus, Herculis	72
Nomius	105
Nofter	18
Nuge	78
Nugari	50

O	
O Bba	28, 135
Obduſus	50
Ocnophilus	16
Ocnophorum	ib.
Oestrum	126
Oedus	128
Olympicum	83

Olympus	
Ominia	
Onocrotalus	
Opera	18, 11
Orare quid differat	
adorare	
Orcus	
Orades	93, 11
Orcus	11
Orenis	
Orgia	
Orpheus	14
Ossa	
P	
Adus	18, 5
Pan	12
pannosus	29
papyrus	116
paranymphus	13
parnaſſis	4
parnaſſus	ib.
Pasiphae	58
Pastillus	117
Pastinum	90
Pastus	5
Patulus	16
Pauperica	10
Peculia	127
Pedica	7
Pedum	140
Penula	68
Perna	9
Pero	140
Petaſo	9, 125
Philtrum	45
Phlegethon	39
Piaculum	127
Pietas	ib.

INDEX.

72	Semiramis	58	Syrtes	
90	Sentes	116		
85	Septiforia	54	T	
54	Seres	74	Abascera	49
ib.	Sericius	ib.	Tantalus	15
37	Serra inventio	80	Tages	131
118	Servitium	49	Telum	48
52	Serius	37	Tempe	54
33	Serosus	121	Tentans	50
8, 65	Simulare	51	Tethys	121
45	Sina	119	Tetricus	12
22	Sirenes	24	Tibicen	102
16	Soliflores	90	Tyrrus	18
80	Solivagus	42	Tosnus	16
87	Sopitus	50	Trivis	8
76	Sopor	8	Turgidus	7
ib.	Soralle	119	Tyberis	53
	Sorsiri digitis	5	Tyndaris	57
	Spelae	118		
24	Spicatus	15	V U	
3, 83	Spinetum	140	V	
36	Spiritus	38	Ecora	92
	Squarrosus	73	Venus	33
96	Stimulus	90	Venticulus	16
58	Stiria	85	Verna	20
50	Stiva	15	Verten	31
53	Stratus	4	Vimen	9
6	Striges	125	Vindemia	96
15	Stygius	111	Vinetum	16, 80
	Super	6	Virtus	45
56	Supra	ib.	Vites	90
50	Sirculus	38	Vitta	111
57	Suspiciere	111	Uligo	142
90	Susurrus	136	Umber	52
32	Sylvanus	39	Ulua	52
			Urna	49

FINIS.

5/59

• N1-

A-L⁸

Lacks B1 & L8 (black?)

side-notes cut in for

Not in Wing

Not in CC Sample 1

Should be between

S 4788 & 4789